

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2018

Núm. 110

Presidència del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó

Sessió celebrada dia 13 de febrer de 2018

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 1312/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a manca de recursos del Museu de Mallorca.. 6187
- 2) **RGE núm. 1315/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a renda per càpita.. 6188
- 3) **RGE núm. 1316/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a llei de residus.. 6189
- 4) **RGE núm. 1317/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a l'Agenda 2030.. 6190
- 5) **RGE núm. 1513/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a situació de la creació del Centre integrat d'hostaleria a Ciutadella... 6192
- 6) **RGE núm. 1322/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a protocol d'intencions signat amb el Ministeri d'Hisenda per a actuacions en matèria de carreteres... 6193
-

- 7) RGE núm. 1323/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margaret Mercadal i Camps, del Grup Parlamentari Popular, relativa a agilitació de tramitacions ambientals... 6194
- 8) RGE núm. 1326/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a problemes de manteniment en el Conservatori de Música i Dansa d'Eivissa i Formentera.. 6195
- 9) RGE núm. 1327/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Antònia Maria Perelló i Jorquera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a responsabilitat de la possible sanció de la Unió Europea en matèria de tractament de residus.. 6197
- 10) RGE núm. 1324/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears sobre la retallada de l'horari de l'assignatura de religió.. 6198
- 11) RGE núm. 1325/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manca de personal d'infermeria durant les passades festes de Nadal.. 6199
- 12) RGE núm. 1319/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a situació de l'educació 0-3 anys... 6201
- 13) RGE núm. 1523/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a descompte de resident del 75%... 6202
- 14) RGE núm. 1313/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a lloguer turístic.. 6204
- 15) RGE núm. 1329/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a consens pel que fa a la Llei d'habitatge... 6205
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 199/18**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a política cultural.. 6207
- III. MOCIÓ RGE núm. 17139/18**, ajornada a la sessió anterior, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació amb el model turístic, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 10409/17.. 6212
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 318/18**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a suport i defensa de la presó permanent revisable.. 6225
- 2) RGE núm. 1094/18**, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista i Podem Illes Balears, relativa a superació de les diferències salarials per raons de sexe... 6235
- V. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 1/2018**, de 19 de gener, de mesures urgents per a la millora i/o ampliació de la xarxa d'equipaments públics d'usos educatius, sanitaris o socials de la comunitat autònoma de les Illes Balears, RGE núm. 761/18... 6247
-

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia a totes i a tots. Diputats i diputades. Membres del Govern. Començam la sessió d'avui.

El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat, - guardin silenci, per favor- el primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 1312/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a manca de recursos del Museu de Mallorca.

Passam a la primera pregunta, la RGE núm. 1312/18, relativa a manca de recursos del Museu de Mallorca, que formula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats, molt bon dia. La setmana passada es va publicar una entrevista a la Sra. Joana Maria Palou, la fins ara directora del Museu de Mallorca. Vàrem llegir, amb una certa preocupació, que la ja ara exdirectora denunciava la manca de recursos invertits en les instal·lacions de les sales d'arqueologia i cit textualment, "una manca de personal ferotge", no només a la seu del museu sinó també a la seu de Ca Na Maians, Son Tous i la secció de Muro.

Com és possible aquest desinterès del Govern perquè aquest centre, que hauria de tenir com a mínim uns recursos humans i tècnics suficients per dur endavant la seva tasca, i no sé si tenen qualche raó, per no dotar aquest museu d'aquests mitjans? Per això, m'agradaria demanar-li, Sra. Consellera, si aquest govern pensa posar remei a la manca de recursos tècnics i humans del Museu de Mallorca i les seves seccions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula la Sra. Consellera Fanny Tur.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

Gràcies, Sr. President. Bé, Sra. Diputada, li agraeix la pregunta per aclarir que de desinterès res, de fet, al passat Consell de Govern, del 21 de juliol, es va aprovar la dotació de 12 places per als equipaments públics, dues de les quals eren per al Museu de Mallorca.

Som conscients que, en general, a la funció pública hi falta personal, i també hem de ser conscients tots de les restriccions legals que ens impedeixen créixer tant com voldríem. També hem de dir que als pressuposts del 2018 ha crescut més d'un 10% aquest pressupost; que també la pròpia directora del museu deia que quasi mai no se li havia fet cas, això vol dir que alguna vegada se n'hi ha fet.

Estam modificant, volem modificar l'RLT perquè només puguin dirigir els centres, per una manera de reconèixer la feina, tècnics, facultatius, A1, cosa que ara no passa. També per una millor gestió, ja sap que ens gestionam, coordinam amb el Consell Insular de Mallorca, que és qui té les competències en Patrimoni, perquè gestionin el museu com a una manera d'optimitzar i de coordinar-se millor entre els tècnics, els facultatius, els arqueòlegs i tot el personal vinculat al Museu de Mallorca i al mateix centre.

Ens interessen els equipaments públics, treballam, hem treballat i seguim treballant per augmentar les places, perquè som conscients que són els espais que garanteixen l'accés a la cultura per part dels ciutadans. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Sra. Consellera, efectivament, un dia després de registrar aquesta pregunta, vàrem conèixer que estaven interessats a traspassar el Museu de Mallorca al Consell i que estava pendent del vist-i-plau de Madrid. Jo no sé si el Sr. Miralles és conscient de l'estat en què li traspassaran aquesta competència, perquè m'agradaria saber, a part de la dotació d'aquestes 12 places, falten ordenances, administratius, personal de manteniment i crec que inversió publicitària, i això ho afegeix jo, per acostar els visitants.

M'agradaria saber, què més falta de personal, a part d'aquestes 12 places que vostè ha dit? Perquè si miram aquest govern amb perspectiva durant aquests tres anys, el que s'ha fet molt des de la Conselleria de Cultura és, i permeti'm, enrenou burocràtic, perquè es volia desmantellar inicialment l'Institut d'Estudis Balears a favor de S'Illenc, després no sé on se'n va anar; ara es vol crear l'Institut d'Indústries. I mentrestant, i crec que s'ha de reconèixer, el manteniment i el personal de les seues culturals d'aquestes illes, com és el Museu de Mallorca, l'Arxiu del Regne de Mallorca, la Biblioteca de Can Sales, estan mancats de moltes inversions i de molts de recursos per poder-hi invertir.

Per això, traspassin o no finament el museu al Consell, crec que és urgent que des d'aquesta conselleria mirin una mica més els espais culturals que van adreçats a la gent. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

Gràcies, Sr. President. L'Institut d'Estudis Balears no s'ha desmantellat, simplement s'ha recuperat el nom, crec recordar que vostès hi estaven d'acord, però no s'ha desmantellat. El que també s'ha fet, per part d'aquest equip de govern en cap moment no s'ha volgut desmantellar, ni s'ha desmantellat i segueix treballant a tota màquina.

El que sí s'ha fet és acomplir un compromís de Govern i programàtic, que és la creació de l'Institut d'Indústries Culturals, perquè així ho reclamava el sector.

I el que també hem fet ha estat recuperar i obrir tres hores per la tarda l'Arxiu del Regne de Mallorca, gràcies que s'ha dotat de més personal. Torn a repetir, dotze places, dues per espai. És el mateix que volem fer, ampliar horaris al museu i el que volem fer amb la Biblioteca de can Sales.

Per a l'Arxiu del Regne de Mallorca ara una reivindicació històrica dels investigadors, perquè molts treballen pel matí, són professors, són funcionaris, i no hi poden accedir, és que obrim tres tardes a la setmana. Volem seguir augmentant, ho torn a dir perquè creiem que els espais públics són els que garanteixin l'accés a la cultura per part de tots els ciutadans, que és una de les nostres prioritats...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

... se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

Gràcies, Sra. Consellera.

I.2) Pregunta RGE núm. 1315/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a renda per càpita.

Passam a la segona pregunta, RGE núm. 1315/18, relativa a renda per càpita, que formula el diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. La Fundació Impulsa, a principis d'aquest mes, a un acte al Col·legi d'Advocats de Palma, va presentar algunes conclusions de l'Estudi trianual de la competitivitat de l'economia balear. Segons el Sr. Riera, Balears ha passat d'ocupar el lloc 49, com a regió europea amb més renda per càpita, a ocupar el lloc 144, hem perdut d'una tacada 65 llocs.

També, segons el Sr. Riera, aquesta pèrdua de riquesa seria a causa de la poca competitivitat de l'economia balear.

Una altra dada que des de Podem no podem passar per alt és que Balears és la regió 173 d'un total de 264 a l'índex de competitivitat.

Davant d'aquestes dades li faig la següent pregunta: quines mesures té pensat implementar el Govern de les Illes Balears

després de conèixer que hem perdut 65 llocs en el rànquing regional europeu de renda per càpita?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguilera. Té la paraula el Sr. Conseller Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Aguilera. La verdad es que creo que todos analizamos lo que hace la Fundación Impulsa en la que, como sabe, participamos y que desde luego aporta indicadores, aporta conocimiento y nos demuestra una realidad que, efectivamente, es la que usted ha señalado y que desde luego nos hace reflexionar sobre cuáles son las medidas que tenemos que ir implementado.

Estamos de acuerdo que en los últimos años, en las últimas décadas, Baleares ha ido perdiendo una posición de competitividad, a pesar de que haya subido dos puntos en los últimos años, es cierto que viene de dos décadas donde ha habido un gran retroceso en ese índice de competitividad regional, y también es cierto que en paralelo estamos teniendo un crecimiento económico fuerte y sostenido en el tiempo, fundamentalmente en los últimos tres años con porcentajes muy altos de crecimiento del PIB.

En todo caso, lo hemos dicho y lo hemos repetido en numerosas ocasiones, no es suficiente crecer en cuánto, sino que lo importante es crecer en calidad, compartiendo el diagnóstico que usted ha realizado y que realiza la propia fundación, y eso es lo que ha hecho que además dentro *dels acords pel canvi* aparezcan toda una serie de medidas para mejorar esa competitividad, que se basa, además, en la mejora de la productividad de nuestras empresas. Y que lo que hemos realizado en los últimos años, como usted sabe, es, en primer lugar, pactar una hoja de ruta con los agentes económicos y sociales más importantes de nuestras islas, que es ese pacto por la competitividad que nace del diálogo social, donde se establecen desde luego como ejes clave la diversificación económica, la inversión, investigación e innovación, la educación, la formación profesional, aspectos básicos, pero que han sido olvidados en las últimas legislaturas tanto aquí como en el Gobierno de España, que sabemos que no tiene una hoja clara al respecto, y nosotros desde luego vamos a trabajar en ese diseño para los próximos años. No son medidas de corto plazo, son medidas de medio y largo plazo, en la cual ya se están empezando a establecer las primeras medidas, como usted conoce.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Iago, per la seva resposta, però si vostè... estic d'acord amb el que comenta que

això és una qüestió de mig i llarg termini, però és obvi que, des de Podem, i com moltes vegades des d'aquesta seu, hem vist i hem denunciat que moltíssima gent a final de mes no arriba a final de mes, per què? Perquè al final aquesta qüestió, i sobretot des de determinats sectors, aquest concepte de competitivitat va o se cerca reduint el salaris dels nostres treballadors i treballadores.

Des de Podem diem no a aquesta qüestió davant d'una temporalitat absoluta, d'una precarietat especialment al nostre sistema que des de ja sé... i sabem que des de la seva conselleria intenten canviar el model econòmic, però encara continuem i veiem que situacions o moments com els ERO de Bankia corresponents, el tancament de Pepsi, el tema d'aerolínes que ja deixen de viatjar o de venir aquí a les nostres illes, al final aquesta competitivitat, que podríem dir que va associada a la indústria, i que no és directament del turisme, veiem que al final no hi ha solució o pràcticament és molt complicat.

Demanam accions concretes per part d'aquest govern per intentar solucionar especialment que els treballadors i les treballadores no assumeixin aquesta carrega en el concepte de competitivitat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguilera. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Creo que la mejora de la productividad pasa por mejorar los distintos aspectos que tiene que trabajar una propia empresa, desde la productividad que tiene en cuanto a sus recursos humanos, pero también la internacionalización, la mejora, la innovación y la formación.

Creo que en ese aspecto son cosas distintas a las que usted ha hecho referencia que hacen que tengamos que tener distintas estrategias. Para eso se tiene un plan de empleo de calidad derivado de ese pacto por la competitividad, para eso existe también un plan de autoempleo, pero también estamos trabajando conjuntamente con Educación y está trabajando Vicepresidencia en el Plan integrado de formación profesional, un aspecto crucial, el Plan de ciencia. Y ya está en marcha la reforma de la RIS3 que ha hecho Vicepresidencia y el Plan de industria que, desde luego, tiene que ver mucho con ese tejido productivo que tenemos que relanzar y poner en marcha después de años de abandono. Y, por tanto, seguir con esos ejes permanentes de innovación, formación e internacionalización.

De todas formas hay mejoras claras que ya se están viendo, usted ha hecho referencia a los salarios; ayer conocimos a través de los datos del INE que Baleares creció en salarios en el mes de enero un 4%, mientras que la media española se situó en 1,49...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller,...

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

... cuando fue el factor fundamental (...).

EL SR. PRESIDENT:

... se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

... los convenios colectivos que lo han hecho...

(Se sent el timbre de tall de micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 1316/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a llei de residus.

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 1316/18, relativa a llei de residus, que formula el diputat Sr. Carlos Saura i León del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Sr. Conseller, es calcula que cada any s'aboquen uns 8 milions de tones de plàstics als oceans i que aquest material no biodegradable representa entre el 60 i el 90% de les escombraries acumulades en platges i oceans.

Les Nacions Unides han advertit que de continuar així al 2050 hi haurà més plàstics que peixos a la mar i per evitar-ho ha posat una sèrie d'estratègies en marxa perquè diferents governs, diferents territoris es posin a treballar per canviar aquesta situació.

Dit això, el Govern de les Illes Balears va anunciar, el 16 de gener, que prohibiria les càpsules de cafè d'un sol ús, que també vetaria la venda d'encenedors no recarregables o les màquines d'afaitar d'un sol ús, també les vaixelles, és a dir, els plats de plàstics, i els gots amb canyetes i més productes d'aquest material.

Però ha donat la sensació que el Govern s'ha tirat enrere, i voldríem que ens expliqués, Sr. Conseller, què ha passat des del 16 de gener fins avui, i si hi ha hagut un canvi o si hi haurà canvis en la llei de residus anunciada pel Govern.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Saura. Té la paraula el Sr. Conseller Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sr. Diputat, em sap greu haver de valorar sensacions. El millor residu és aquell que no es genera, aquest és l'objectiu bàsic de la llei, una llei pionera; una llei, la primera llei de residus de les Illes Balears; una llei que ens farà tot un conjunt d'instruments valents, que es troba en exposició pública fins dia 2 de març. Evidentment que sofrirà canvis, perquè es troba en informació pública, qualsevol suggeriment que la millori benvingut serà.

Evidentment aquesta llei té uns objectius ambiciosos, té uns objectius clars de reciclatge, de reducció, de minvar l'impacte ambiental que suposen els plàstics. L'article 30.46 de l'Estatut d'Autonomia ens dona normes addicionals de protecció del medi ambient i en aquesta línia fem feina des del Govern, amb una llei que ha estat pionera a nivell estatal i a nivell europeu, i que esper que vostès ens ajudin a aprovar i a tirar endavant.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, la sensació es produeix quan s'anuncia que es prohibiran una sèrie d'articles d'un sol ús i després d'un mes, o una cosa així, es diu als mitjans de comunicació que això no es farà. És una sensació que té la gent, que tenim des dels grups parlamentaris i jo només li he preguntat, perquè vull saber què ha passat des de llavors fins ara.

Crec que hi ha documents que ens emparen. És veritat que no hi ha una directiva europea clara sobre el que hem de fer, una estratègia europea clara, però sí que hi ha una sèrie de recomanacions en documents com aquest, que va sortir també el 16 de gener, quan es va anunciar aquesta llei i les mesures que duria a terme, i que diu que les nacions i els territoris tenen potestat per dur a terme iniciatives com posar impostos, com fer mecanismes punitius, també incentivar els usos d'articles que no siguin d'un sol ús, i crec que hi ha..., no són normatives, però crec que hi ha documents que ens emparen fins que hi hagi una estratègia clara per part de la comunitat europea.

Per què és important això?, perquè a Mallorca, per exemple, hi ha... es produeixen sis-cents...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Saura,...

EL SR. SAURA I LEÓN:

... 605.000 tones d'escombraries a l'any...

EL SR. PRESIDENT:

... se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

EL SR. SAURA I LEÓN:

... i hem d'aturar...

(Se sent el timbre del tall de micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Saura. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Gràcies, Sr. Saura. Veig que manejam la mateixa bibliografia, per tant, crec que ens posarem d'acord fàcilment en l'elaboració de la llei.

Si em permeten un exemple, per intentar evitar errors, aquestes dues càpsules semblen iguals, però no ho són. Tal vegada avui matí quan es feia el cafè és que no hagués emprat cap càpsula, no haguéssim generat un residu. Si vostè decideix emprar una càpsula, perfecte, triï, la més grossa blanca, la seva elecció farà que es generi un residu que durarà 50 anys, si vostè tria aquesta durarà 50 anys al nostre medi; si vostè tria aquesta, és compostable i no generarà un impacte, protecció addicional del medi ambient.

Nosaltres no volem prohibir les càpsules, volem evitar l'impacte en el medi ambient i volem que s'utilitzin aquestes que no impacten sobre el nostre entorn. No volem que en el 2050 hi hagi més plàstics que peixos.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 1317/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a l'Agenda 2030.

Passam a la quarta pregunta RGE núm. 1317/18, relativa a agenda 2030, que formula la diputada Sra. Montserrat Seijas i Patiño del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Hola, bon dia a tothom. ¿Existe algún convenio de cooperación con el Estado respecto a la aplicación de la Agenda 2030, en relación con los objetivos de desenvolvimiento sostenible?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Té la paraula la Sra. Consellera Pilar Costa.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Seijas, per la seva pregunta, que així ens permet parlar d'un tema important que es troba a les agendes de totes les comunitats i de l'Estat, atès que, com sap, els objectius de desenvolupament sostenible varen ser impulsats per Nacions Unides a finals del 2015, com a un repte de cara a l'any 2030, pel que fa a eradicar la pobresa i la reducció de les desigualtats i l'accés als drets humans a través d'un desenvolupament econòmic global sostenible i respectuós.

Són 17 grans objectius amb accions concretes relatives a la pobresa, la fam, la pau, la salut, l'educació, la lluita contra el canvi climàtic, etc.

Respecte de la seva pregunta concreta, de si hi ha un conveni, li he de dir que no, que l'Estat no ha impulsat convenis concrets amb les comunitats autònomes, sinó que el que s'ha fet és, per part de l'Estat i a través del Ministeri d'Exteriors i Acció Exterior, la creació d'un grup d'alt nivell per a l'Agenda 2030, on la comunitat autònoma, el Govern de les Illes Balears hem assistit a les dues reunions a les quals hem estat convidats. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Consellera, sé de lo que va la Agenda 2030 porque este parlamento ha ofrecido a todos los grupos parlamentarios estar el día 29 de enero en unas jornadas sobre esta agenda precisamente, donde se explicaba todo lo que usted está comentando.

Lo que sí me choca es que sí había comunidades que estaban adheridas mediante un convenio, con un compromiso de llevar adelante todos estos objetivos de desarrollo sostenible, y que esos objetivos fueran el marco de toda la legislación y toda la actividad de las comunidades, incluso de los ayuntamientos porque realmente hay muchas competencias para desarrollar estos objetivos de desarrollo sostenible que no sólo están en la comunidad autónoma, sino que también están en las entidades locales.

Los objetivos de desarrollo sostenible implementados en la Agenda 2030 en España se fundamentaban en cinco puntos, que creo que cualquier partido político, sea del color que sea, en Baleares estaría dispuesto a suscribir, que serían: la erradicación de la pobreza, disminución de las desigualdades, sostenibilidad en todas sus dimensiones, derechos humanos y enfoque de género.

Es cierto que los indicadores no señalan que se va en la buena dirección, pero en estas reuniones que usted ha ido, que supongo que sería con lo que nos informaron a los demás parlamentarios de los diferentes parlamentos autonómicos, pues se ven casos como País Vasco, Valencia, están

implementandolo en su trabajo diario y estos objetivos están pasando a prioridad.

Eso es lo que yo le preguntaba, si realmente va a haber un movimiento de este Gobierno para que estas políticas, en unas islas como las nuestras, en que el desarrollo sostenible es vital, vital para su mantenimiento y para su conservación, si van a ser una prioridad y se pueden incorporar a todo el trabajo que se haga desde la administración, tanto autonómica como local. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President, gràcies, Sra. Seijas. Dir-li que per suposat el Govern no només creu i participa de tots els objectius de l'Agenda 2030, sinó que li he de dir que a la primera reunió que va fer el ministeri, el mes d'octubre de l'any passat, va ser on es va decidir la participació de les diferents comunitats autònomes. I a partir d'aquí s'han realitzat dues reunions més en les quals ha participat el Govern de les Illes Balears.

També dir que, per exemple, en matèria de cooperació el Govern ha multiplicat per 5 el seu pressupost. I si seguim amb tots i cada un dels objectius que es preveuen a l'Agenda 2030, dir que des del Govern consideram que l'assoliment dels objectius d'aquest desenvolupament sostenible només serà possible si totes les polítiques públiques tenen l'objectiu primordial d'aconseguir unes societats en definitiva més cohesionades i més sostenibles.

I per posar-li exemples concrets, perquè el Govern ja aplica mesures i polítiques que van en aquesta direcció, i li posaré només alguns exemples, perquè no tenim temps de parlar-ne de tots, com puguin ser l'aprovació de la renda social garantida, amb l'objectiu d'eradicar la pobresa; la creació del Fons d'Emergència Social adreçat a les escoles; el retorn de l'assistència sanitària universal; o l'impuls d'una llei de canvi climàtic. Com li dic, això són més alguns exemples.

I per cert, ens adreçarem a l'Estat perquè si vol continuar amb aquesta avaluació d'enguany de l'agenda sostenible...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

... ha de retirar els recurs contra les targetes...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, el seu temps s'ha acabat.

(Se sent el timbre de tall de veu)

(Alguns aplaudiments)

Gràcies, Sra. Consellera.

I.5) Pregunta RGE núm. 1513/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a situació de la creació del Centre integrat d'hostaleria a Ciutadella.

Passam a la cinquena pregunta RGE núm. 1513/18, presentada en substitució de la RGE núm. 1321/18, relativa a situació de la creació del Centre integrat d'hostaleria a Ciutadella, que formula el diputat Sr. Nel Martí Llufríu del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula el Sr. Martí.

EL SR MARTÍ I LLUFRIU:

Sí moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Bon dia conseller March. Menorca i les illes necessiten un canvi de model econòmic que sigui més sostenible, més just i més equitatiu i açò, entre moltes altres coses, passa necessàriament per apostar per la innovació, per la tecnologia, per la formació.

El Centre BIT de Menorca és un bon exemple d'aquesta aposta per la innovació i la tecnologia, que ha fet Menorca i aquest Govern, i una de les apostes per la formació és la posada en marxa d'un Centre integrat d'hostaleria a Ciutadella, un centre públic que garanteix l'accessibilitat, titulacions oficials i que permet també combinar la formació reglada amb l'ocupacional i contínua. Com deia un centre que a Menorca ja existeix, existeix una escola pública d'hoteleria que funciona molt bé, però que necessita ampliar i actualitzar les seves instal·lacions per poder també ampliar i donar resposta a noves necessitats formatives.

Arran que l'antiga estació marítima de Ciutadella va quedar en desús a partir de la construcció del nou port, s'ha impulsat la idea de convertir l'antiga estació en un nou centre. Així ho ha expressat l'Ajuntament de Ciutadella, alguns grups parlamentaris, també MÉS per Menorca, que n'és una convençuda d'aquest projecte, i que per açò l'ha defensat amb els compromisos amb el Govern i a través d'iniciatives que ha aprovat aquest Parlament, i que avui ens interessaria conèixer en quina situació es troba.

En quina situació es troba el centre integrat, quines seran les característiques d'aquest centre i quins són els terminis que maneja el Govern per executar i dur a terme aquest projecte? Aquesta és la pregunta que avui volem traslladar al conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, President, diputats, diputades. Sr. Nel Martí, moltes gràcies per la seva pregunta. És evident que des de la Conselleria d'Educació un dels objectius clau que tenim

és la millora de tot el que sigui (...) de la Formació Professional. Des que som en el Govern hem incrementant en més de 1.000 els estudiants d'FP, perquè pensam que és una línia clara des de la perspectiva de millorar la productivitat, de lluitar contra l'abandonament escolar prematur i per possibilitar, en definitiva, un model econòmic de més qualitat. Per tant, és evident que la línia passa bàsicament per això.

En relació amb la seva pregunta, és evident que des de la Direcció General d'FP de la Conselleria d'Educació, treballam dins el Pla estratègic d'FP, que properament durem a terme, juntament amb la Conselleria de Treball, perquè pensam que és necessari tenir un full de ruta clar sobre allà on anam. És evident que a les Illes Balears necessitam fer una aposta clara pels estudis d'FP, perquè realment això ho requereix, el sistema econòmic de les Illes Balears.

I en relació amb Menorca, tenim clar que a Ciutadella hi ha el centre, l'IES Maria Àngels Cardona, que fa estudis d'hoteleria des de fa molts d'anys i, com vostè ha dit, en aquest moment les instal·lacions ja no donen més de sí. És evident, en aquest sentit, que no només el grup parlamentari, sinó des de la Conselleria d'Educació, des del Govern tenim clar que la utilització de l'estació marítima és un bon objectiu. En aquests moments, tant la Conselleria de Territori, com la Conselleria d'Educació treballen respecte d'això.

Demà presentarem a Menorca en el centre, a l'IES Maria Àngels Cardona, l'avantprojecte de reforma de l'antiga estació marítima per tal de possibilitar un centre integrat d'FP, i això serà l'inici d'un canvi. És evident que això necessita després fer un projecte definitiu i nosaltres pensam que a partir del 20-21 pot estar en marxa un centre d'aquestes característiques. Però això és evident que això és un procés progressiu i dependrà d'altres factors.

Però en qualsevol cas el Govern és aquí, Conselleria de Territori i Conselleria d'Educació, perquè volem apostar per l'FP i volem apostar per aquest centre integrat d'FP a Ciutadella de Menorca. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Martí.

EL SR MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, moltes gràcies. És un procés bo, és un projecte bo i jo crec que hem de dir que estam d'enhonabona, serà el primer centre integrat que té Menorca i, per tant, sense cap dubte nosaltres la valoració que n'hem de fer és molt positiva; positiva perquè suposa el compliment dels compromisos dels acords pel canvi, dels acords amb el Govern, i crec que dona resposta a una demanda que era clara, evident a la nostra illa, d'enfortir un sector i d'enfortir una formació que es reclamava que havia de créixer i que havia de millorar.

Per tant, per a nosaltres, per part nostra endavant, açò és el que demana el ciutadà d'un govern, que doni solucions, que doni respostes i, per tant, ens tindrà al costat en aquest objectiu, en aquest projecte.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sr. Nel Martí. És evident que vostè sap que un centre integrat d'FP, a més de la formació inicial, farà formació ocupacional i formació permanent de les 3 FP. És clau, perquè evidentment no es tracta només que la gent es qualifiqui, no només que la gent que es troba a l'atur es pugui qualificar, sinó que la gent que treballa es pugui seguir qualificant en un món econòmic cada vegada més exigent a l'hora de qualificar.

Per tant, jo crec que realment anam pel bon camí i volem el suport de la comunitat educativa, de totes les institucions de Menorca i de tots els agents econòmics i socials d'aquesta illa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.6) Pregunta RGE núm. 1322/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a protocol d'intencions signat amb el Ministeri d'Hisenda per a actuacions en matèria de carreteres.

Passam a la sisena pregunta RGE núm. 1322/18, relativa a protocol d'intencions signat amb el Ministeri d'Hisenda per a actuacions en matèria de carreteres, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El Conveni de carreteres, de dia 12 de març del 2004, que vaig signar jo mateixa amb el Sr. Álvarez Cascos, té una història llarga i caparruda. No m'imaginava, 15 anys després, haver de fer aquesta pregunta, perquè qui va aconseguir a l'any 2004 aquests doblers va ser el Partit Popular; qui un any després va fer el possible i va obligar la Sra. Magdalena Álvarez a llevar-nos aquest conveni, va ser el Partit Socialista de les Illes Balears; qui va denunciar davant l'Audiència Nacional i davant el Tribunal Suprem aquesta actuació il·legal de la ministra, va ser el Partit Popular que, per dues vegades, va guanyar en el tribunal, i la darrera el gener de l'any 2011.

Qui va rebre la sentència, qui la va amagar en un calaix va ser a l'any 2011 el Sr. Carbonero del PSIB, l'important no eren els doblers, sinó amagar la derrota.

Qui va fer pública aquesta sentència i la va començar a gestionar per a la seva execució va ser el Partit Popular, el Sr. Company, que tant els molesta i vàrem cobrar 80 milions d'euros en un moment delicat econòmicament per a les arquitectures nacionals.

I de sobte tornen vostès i, presumint d'una gran negociació, dient que el Partit Popular no sabia negociar, varen substituir l'execució de la sentència per un protocol d'intencions sense partida pressupostària, on, malgrat nosaltres els dèiem que no es podien gastar, vostès s'ho han gastat.

Després d'aquests tres anys que ens han enganat, la consellera diu ara que no podem reclamar perquè és un protocol i no és un conveni, i no podem anar als jutjats.

Quina solució ens dóna, Sra. Consellera? Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrer. Té la paraula la Sra. Consellera Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Bon dia, Sra. Cabrer. Jo crec que no hem de parlar del passat, avui, hem de parlar del present...

(Remor de veus)

...i del futur.

(Algunes rialles)

Jo el que crec que sí que avui hem de posar molt clar..., el que crec que hem de posar molt clar damunt la taula són els incompliments del Sr. Rajoy, del Sr. Montoro i del PP de Madrid, perquè precisament el protocol que va fer el 2015...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

... segueix sense complir-se per part del Partit Popular i per part del Sr. Montoro, i estam avesats a aquests incompliments, i tot són excuses per no complir aquest protocol. Qui es va gastar els diners sense tenir-los va ser vostè, Sra. Cabrer, això és l'únic que li recordaré del passat, i aquí sí que vostè crec que té una gran responsabilitat en aquest deute històric que té la comunitat autònoma. Però aquest protocol, 240 milions d'euros, s'havien de pressupostar a raó de 80 milions cada any i el Sr. Montoro encara esperam que ho faci; tot són excuses una rere l'altra.

Jo aquesta pregunta que fa vostè aquí li demanaria que la fes al Sr. Montoro, al Sr. Rajoy; supòs que ahir el Sr. Company va aprofitar per fer-ho quan era a Madrid, i això seria la seva vertadera responsabilitat i el seu vertader paper responsable

davant els ciutadans de les Illes Balears, no fer demagògia, com ve avui vostè a fer aquí en aquest tema. I també no ens acostumin a aquesta dualitat: aquí diuen una cosa i a Madrid diuen l'altra. La setmana passada, amb el descompte del 75% de residents, ens varen donar aquest gran espectacle: a Madrid diuen que no, aquí sí, abans havien dit que sí aquí, després tornen a dir que sí. Senyors, aclareixin-se, llevin-se la careta i no facin demagògica amb això.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Miri, qui ha d'explicar per què s'ha optat per un camí diferent a l'execució de la sentència que ens reconeixia 240 milions d'euros són vostès, Sra. Consellera; qui ha de solucionar el forat pressupostari de gastar el que no tenien perquè només era un protocol, en paraules seves, són vostès, Sra. Consellera. Qui va negociar de manera nefasta varen ser vostès. Vostès han de saber llegir el que firmen, i qui ha de solucionar aquests problemes són vostès, no el Sr. Montoro. I la seva resposta és molt preocupant, però a més és inadmissible en aquest parlament, per la qual cosa jo li he de demanar formalment la seva dimissió i la de la Sra. Armengol, perquè són uns mentiders i uns incompetents! Aquesta és la realitat.

(Remor de veus)

Jo fins i tot, senyores i senyors diputats, he arribat a pensar que tot és una estratègia seva per una vegada més boicotejar el conveni de l'any 2004 i boicotejar el Partit Popular, tot per tal de no cobrar els doblers només per atacar el Partit Popular. Vergonya, inadmissible i dimissió.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

(Se sent una veu de fons que diu "bravo!")

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrer. Silenci, per favor; guardin silenci! Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Sra. Cabrer, vostè, com li dic, viu dels fantasmes del passat i està molt nerviosa, perquè això avui no sé a què ve, no sé a què ve que ens recordi tot el que ha passat...

(Continua la remor de veus)

...encara viu de les seves rendes, de la seva manca de bona gestió de la passada legislatura. Però jo li dic que del passat no en vull parlar, vull parlar del present. Què fa el Partit Popular

amb la reforma del sistema de finançament?, amb el retard que du el Govern d'Espanya en el tema de la condonació de deute?, que no s'aclareix, si sí, si no..., ja seria ben hora que ens aclaríssim en aquest tema. Jo li demanaria que fessin el paper més responsable davant el govern de Madrid i fossin coherents, que el que diuen aquí també ho facin allà.

I amb el règim especial, permeti'm que dediqui aquests 30 segons que em queden al règim especial, perquè és un tema molt important per a les Illes Balears, i m'agradaria que el Partit Popular fos responsable, no fes demagògia i no es conformàs amb qualsevol règim especial, com ja he sentit dir en algun moment. Demà hi torna a haver una reunió amb el secretari d'Estat d'Hisenda i, ho torn dir, apel a la responsabilitat del Partit Popular en aquest sentit, a no conformar-nos amb qualsevol règim especial per a les Illes Balears. Tenim una gran oportunitat històrica per fer feina i hem de fer feina plegats. Jo confii encara en aquest tema, però els fets no demostren el mateix, i la pregunta avui de la Sra. Cabrer tampoc no demostra el mateix.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.7) Pregunta RGE núm. 1323/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margaret Mercadal i Camps, del Grup Parlamentari Popular, relativa a agilitació de tramitacions ambientals.

Passam a la setena pregunta, RGE núm. 1323/18, relativa a agilitació de tramitacions ambientals, que formula la Sra. Margaret Mercadal i Camps, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Mercadal.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

Moltes gràcies, president, bon dia a tothom. Duim un cert temps que rebem moltes queixes per part dels ciutadans del fet que les tramitacions ambientals van molt lentes i pateixen retards. Per tant, Sr. Conseller, com pensa agilitar les tramitacions ambientals?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mercadal. Té la paraula el Sr. Conseller Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sra. Diputada, en aquesta legislatura hem aprovat una llei d'impacte ambiental; per tant hem deixat una inseguretat jurídica on hi havia una circular interna secreta no s'interpretava el pas de la llei autonòmica a la llei estatal; aquest fet ja no hi és perquè hi ha una llei autonòmica en què

queda clar què ha d'anar a avaluació d'impacte ambiental. S'han agilitat els tràmits de Xarxa Natura 2000, i evidentment també hem fet tots els plans de gestió, els criteris per a curses, per a filmacions, per a coves. Tot aquest conjunt d'actuacions ens du a agilitar i a tirar endavant la motxilla que ens deixaren.

Avui en dia estam tramitant més de 200 expedients cada any, aprovant tots els tràmits ambientals amb rigor i amb seriositat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Mercadal.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

Moltes gràcies, president. Miri, Sr. Conseller, parlem de retards de sis mesos a un any en la tramitació dels expedients a la Comissió Balear de Medi Ambient. Vostè ho troba normal? Vostè troba normal que amb 1.300 milions d'euros més a la caixa, eh?, hi hagi un retard i que els ciutadans de les Illes Balears hagin d'esperar una mitjana d'un any per a un informe de la Comissió Balear de Medi Ambient?

Ja sabem el seu *modus operandi*, quan governen tot es paralitza, i si no es paralitza és prohibeix. Ara bé, el fet de gestionar, el fet d'agilitar i el fet de donar facilitats als ciutadans de les Illes Balears, res de res. El 2012 sap quants d'expedients ens vam trobar a la Comissió Balear de Medi Ambient, dins el calaix? Quasi 800. Sap quina mitjana de temps de tramitació dels expedients tenien quan governaven? Quasi dos anys. Durant la passada legislatura, sí, nosaltres vam posar en marxa una circular, una circular que va ajudar a agilitar les tramitacions dins la Comissió Balear de Medi Ambient. Però per què va canviar aquesta circular, si funcionava? Per què la va fer el PP?

I què està fent el president de la Comissió Balear de Medi Ambient? O és que està més pendent de donar ordres als seus directors generals i a l'exconseller a l'ombra en lloc de gestionar únicament la comissió? No troba que no té prou feina el president de la comissió que no sigui el coll de bòtil d'aquest govern, i que la comissió no es consideri el coll de bòtil d'aquest govern?

Vostè troba que els promotors es mereixen que un govern que té 1.300 milions d'euros més dins la caixa respecte de la passada legislatura no sigui capaç d'agilitar els tràmits si no tot el contrari? Sr. Conseller, li deman per favor que posi fil a l'agulla i que ja és ben hora que agiliti els tràmits.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mercadal. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sra. Mercadal, crec que li ha faltat una dada, també, a vostè, li ha faltat dir el període de temps que tardaven vostès dins la Comissió Balear de Medi Ambient; li ha faltat dir el període en què la gent no sabia si s'havia de subjectar a avaluació d'impacte ambiental o no perquè hi havia una circular secreta que no estava publicada enlloc, i que qualsevol consultor ambiental no sabia si s'havia de subjectar o no a avaluació d'impacte ambiental.

S'ha oblidat vostè de dir que dins la Llei d'avaluació d'impacte ambiental, on s'agilitaven tots els temes de planificació, on vostès proposaren que afegíssim a la llista més de vint coses, després ens han dut al Constitucional i ens han dit que no, que no agilitàssim. Per tant aclareixi's.

Nosaltres fem mesures per agilitar la Comissió Balear de Medi Ambient, cada vegada és més senzill i duim la pilota que ens varen deixar vostès i l'anam agilitant, 200 expedients cada any que surten. Cada vegada hi haurà recuperació econòmica i hi haurà més expedients que sortiran de la Comissió Balear de Medi Ambient. Vostès gestionaren la Comissió Balear de Medi Ambient amb una crisi econòmica en què no hi havia tants de projectes com hi ha ara i no eren capaços de sortir els projectes, no eren capaços d'informar, i el que informaven qualche vegada era amb una falta de rigor i seriositat.

Nosaltres volem una llei que ens permeti agilitar els tràmits dels plans i programes que afavoreixen el medi ambient. Vostès ens duen al Constitucional i impedeixen que agilitem. No es preocupi, desplegem el reglament de la llei perquè sigui més àgil; farem tramitacions digitals i seguirem avançant.

Vostès..., ens queda un any i una segona legislatura, no es preocupin.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 1326/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a problemes de manteniment en el Conservatori de Música i Dansa d'Eivissa i Formentera.

Passam a la vuitena pregunta, RGE núm. 1326/18, relativa a problemes de manteniment en el Conservatori de Música i Dansa d'Eivissa i Formentera, que formula la diputada Sra. Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Ramon.

LA SRA. RAMÓN I ROSELLÓ:

Gràcies, president. Sr. Conseller, als ciutadans d'Eivissa i Formentera ens encantaria comptar ja amb l'especialitat de

dansa, que sembla que a la fi serà una realitat; esperem que aqueixa volta els anuncis s'acompleixin. És una reivindicació històrica i així podrem dar a tots els alumnes les mateixes oportunitats. Però sembla que les condicions no són idònies. Seguim ancorats en problemes del passat i les millores no arriben.

Disposam d'un bon conservatori en el centre de la ciutat, amb molt bona accessibilitat, un gran nombre d'alumnat, un conservatori relativament nou perquè tan sols té vuit anys, però que es deteriora a marxes forçades.

Al desembre de 2016 ja la premsa recollia el malestar en què es trobava aquest centre, que havia de mantenir part de les instal·lacions tancades per les goteres que deterioraven el mobiliari, que havien provocat diversos accidents entre el personal i els alumnes. El director explicava que havia enviat missatges d'auxili a la conselleria, sense èxit, que li havien enviat una carta on li deien que segons el Decret 110/2002 el manteniment l'havia de fer el centre i no l'IBISEC.

Afortunadament vostè va canviar aquest posicionament i va dir que arreglaria els problemes, però som el febrer del 2018 i seguim arrossegant els mateixos problemes, conseller. Quan té previst solucionar definitivament els problemes de manteniment del Conservatori de Música i Dansa d'Eivissa i Formentera?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ramón. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president, diputats i diputades. Sra. Ramón, moltes gràcies per la seva pregunta. En primer lloc, és evident que qui posarà dansa al Conservatori Professional d'Eivissa i Formentera serem nosaltres, no vosaltres. Ho dic simplement perquè si fa tants d'anys que està obert el conservatori tenien l'oportunitat també de posar en marxa aquesta demanda dels ciutadans de les illes d'Eivissa i Formentera, que vostès no varen oïda, no varen fer massa... no els varen escoltar massa.

Però en qualsevol cas, li contestaré la pregunta que vostè em fa. La història del conservatori és una història llarga, es va començar a fer durant el mandat del Sr. Jaume Matas i de *hágase, hágase*, es va començar a fer, i un conservatori que havia de durar dos anys i escaig va durar fins a l'any 2011, 2005-2006 fins el 2011 la seva inauguració. Varen posar de 4,3 milions a 6,4 el cost d'aquest conservatori. No només això, sinó que a més durant la passada legislatura vostès no varen pagar totes les certificacions d'obra que havien quedat per pagar.

Per tant, nosaltres, en aquests moments, hem arribat a un acord extrajudicial amb l'empresa, amb una quantitat de 411.000 euros, 411.000 euros que és per a certificacions, més els interessos de demora, per tal de dur a terme les modificacions, les reformes que calguin. Per tant, en aquests moments, per una part, és evident que hem arribat a aquest

acord, en segon lloc, estam redactant d'una forma clara les reformes que s'han de fer i nosaltres aquest mes de març donarem a conèixer a la comunitat educativa del conservatori les reformes que s'han de dur a terme i que pensam començar a principis... durant els mesos d'estiu.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Ramón.

LA SRA. RAMÓN I ROSELLÓ:

Gràcies, Sr. Conseller. Bé, dir-li que la dansa de moment és un anunci, bé, dos anuncis han sortit, el felicitem quan sigui una realitat.

Llavors, excusar per excusar-se, Sr. Conseller, com sempre. Esperam que el següent anunci que faci, perquè ja en duïen diversos de què arreglen els problemes del conservatori, sigui per dir que realment ja està solucionat perquè és voluntat política, però això és urgent, Sr. Conseller.

S'ha de dir que vostès no li varen prestar cap atenció, fins que el nostre partit el 17 de març va presentar una proposició no de llei on demanava que es fessin les intervencions i inversions necessàries perquè tengués les condicions que es mereix i adequades, on, casualment, el conseller havia estat el dia anterior a Eivissa i s'havia compromès a arreglar els problemes.

Idò, bé, Sr. Conseller, cal dir-li que des de llavors, des del 2017, ha plogut molt, fora i dins del conservatori. Menys anuncis, Sr. Conseller, i més accions. Per tant, 1.300 milions més, no han posat ni un bloc en infraestructures educatives a l'illa d'Eivissa ni tan sols han fet el manteniment que pertoca.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ramón. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sra. Sara Ramón. Això dels 1.300 milions ho repetiran fins a les eleccions, supòs, no? Sobretot, no facin tanta demagògia d'un tema que vostès sempre estan en contra dels pressuposts, de la pujada de taxes, de l'impost de turisme sostenible, sempre estan en contra. Per tant, vostès estan molt bé on estan i nosaltres farem anuncis i farem realitats.

Per tant, el Conservatori Professional de Música tindrà dansa, tindrà dansa, i, a més, farem les reformes que calguin. Això ho farem nosaltres, no vostès. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.9) Pregunta RGE núm. 1327/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Antònia Maria Perelló i Jorquera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a responsabilitat de la possible sanció de la Unió Europea en matèria de tractament de residus.

Passam a la novena pregunta, RGE núm. 1327/18, relativa a responsabilitat de la possible sanció de la Unió Europea en matèria de tractament de residus, que formula la diputada Sra. Antònia Perelló i Jorquera, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sr. President, senyors i senyores diputats, bon dia. Fa uns dies els mitjans recollien la notícia que Balears s'enfronta a una multa de la Unió Europea per la gestió de residus, ja que, si bé les multes s'imposen a l'Estat espanyol, aquest les repercuteix a la comunitat autònoma si considera que n'és la responsable, i en aquest cas concret sembla que la comunitat autònoma du la idea de repercutir-la als consells insulars, perquè considera que són els responsables de la seva imposició.

Així ho va manifestar el director general de Residus per a qui l'advertiment de la imposició d'una multa ve donat per no haver procedit a revisar els plans directores sectorials de gestió de residus no perillosos, que és competència dels consells insulars, i que s'hauria d'haver dut a terme com a molt tard dins l'any 2017.

L'endemà de publicar-se aquesta notícia, assistirem a l'airada resposta de la consellera de Medi Ambient del Consell Insular de Mallorca que no donava passada a les declaracions que s'havien fet des del departament del Sr. Vidal, i deia literalment que no n'eren responsables d'aquestes possibles multes perquè la qüestió era competència del Govern.

Davant d'aquests divergents plantejaments, voldríem saber qui és realment el responsable que els ciutadans de Balears s'enfrontin a l'eventualitat d'haver de pagar multes milionàries, que són les que sol imposar la Unió Europea quan constata qualche incompliment, i que, d'imposar-se, acabarem pagant entre tots?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Perelló. Té la paraula el Sr. Conseller Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sra. Perelló, vostè fa referència a un dictamen de la comissió que afecta multitud d'estats de la Unió Europea. Com bé ha dit, el Regne d'Espanya ho traspasa a les competències

de les comunitats autònomes i afecta les competències de comunitats autònomes com Aragó, Madrid, Canàries, Illes Balears, Catalunya, i entre totes fem feina per resoldre aquest tema de la planificació.

Evidentment, el 2008 es va aprovar la directiva, que havia d'aplicar-se el 2010, l'Estat espanyol la va transposar el 2011, i, a la fi el 2011 s'havia d'haver fet l'adaptació dels instruments de planificació.

El Consell i el Govern fan feina de forma conjunta per accelerar al màxim l'actualització de la planificació en temes de residus.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sr. President. Bé, és evident que la col·laboració entre Govern i consells no deu ser molt fructífera si estam a les dates que estam i el Pla director sectorial, almanco en el cas de Mallorca, no s'ha dut ni tan sols a aprovació inicial, tenint en compte que quan vostès varen entrar en el Govern el Partit Popular ja havia deixat preparat un pla director sectorial que s'hagués pogut aprovar inicialment i s'hagués pogut tramitar, i ara tendríem un pla director aprovat i no tendríem el risc que se'ns imposassin les multes que s'anuncien.

Tampoc no m'ha contestat respecte de la resposta que va donar la consellera de Medi Ambient del Consell de Mallorca, dient que si aquest pla director no era una realitat avui en dia era pel culpa del Govern. S'ha de dir... perquè la competència era seva.

És cert que els plans directores sectorials són competència dels consells insulars, són instruments d'ordenació territorial, però també és cert que el seu departament tramita, ho ha dit avui en diverses ocasions, una llei de residus, que s'acaba de presentar, es troba en informació pública, que dinamita totalment i absolutament la feina que els consells puguin haver fet fins ara. Per tant, ni vostès actuen amb massa lleialtat institucional respecte dels consells ni tampoc hi ha...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Perelló...

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

... aquesta col·laboració de la qual ha presumit.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Perelló. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sra. Perelló, com vostè bé ha dit, passarem d'estar amenaçats per la Unió Europea a ser una comunitat autònoma amb una llei pionera a nivell europeu. Això és la diferència, això és la gestió que farem conjuntament els consells i aquest govern per tirar endavant.

I no se sorprenguin pel fet que la Unió Europea ens amenaci amb un procediment sancionador, el Pla Hidrològic, del Sr. Company, també va ser objecte d'un pilot, també va ser objecte d'un procediment sancionador, també se'ns va amenaçar. I aquest govern és qui ha fet un avançament del Pla Hidrològic que ens ha fet sortir d'aquest pilot.

Per tant, amb la feina conjunta dels consells i del Govern sortirem d'aquest pilot, com hem sortit del pilot que ens varen obrir pel Pla Hidrològic del Sr. Company.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.10) Pregunta RGE núm. 1324/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears sobre la retallada de l'horari de l'assignatura de religió.

Passam a la desena pregunta, RGE núm. 1324/18, relativa a sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears sobre la retallada de l'horari de l'assignatura de religió, que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, Sr. March. Vostè va dictar una Ordre educativa, el 23 de maig de 2016, que modificava el currículum de l'educació primària, i amb l'excusa de reestructurar horaris ha reduït la càrrega de religió d'una hora i mitja setmanal per curs a una hora, és a dir, un 30% sense justificació ni una.

Això ha suposat que més de cent professors de religió han vist reduïda la seva jornada a la meitat. Impugnacions del Bisbat per vulnerar els acords d'Espanya amb el Concordat, una demanda de conflicte laboral del sindicat Unió Sindical Obrera, i demandes dels mateixos docents per cobrar almanco l'atur parcial.

A resultes d'això, dues sentències del Tribunal Superior de Justícia l'han condemnat amb idèntica decisió judicial, Sr. March, anul·lar la seva ordre, per il·legal, arbitrària i discriminatòria. Il·legal, perquè va en contra de la llei bàsica i dels acords internacionals; arbitrària, perquè no té cap justificació ni planificació, i discriminatòria perquè discrimina aquesta matèria en relació amb les altres. No hi ha cap assignatura que vostè hagi retallat tant com ha fet en la religió.

Un altre pic, Sr. March, una decisió arbitrària seva per raons ideològiques, sectàries i particulars.

Quina valoració fa d'aquestes sentències? I ens agradaria saber si les vol respectar i pensa acomplir-les.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el conseller Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president, diputats, diputades, Sra. Riera, nosaltres sempre acatam les sentències, una altra cosa és que, utilitzant els instruments de la legalitat, apel·larem al Tribunal Suprem en contra d'aquesta sentència. Què és que això està en contra de la legalitat, de la Constitució? No. Nosaltres tenim dret a fer el que farem.

A més, li diré un parell de coses: es curiós tot el que vostè està dient. En aquests moments els centres tenen una hora i, si volen, mitja hora més, hi ha... -sí, senyora-, hi ha més de trenta centres de les Illes Balears que tenen mitja hora més, si realment ho aprova el claustre de professorat, mitja hora més de religió.

I és curiós això que vostè m'ho digui, quan resulta que a Ceuta i a Melilla, territori MEC, per tant, un desastre, per altra banda, de gestió educativa, la de Ceuta i Melilla, en tots els aspectes, el ministeri va dictar unes normes de tres quarts d'hora de religió, tres quarts d'hora -tres quarts d'hora. Això deu ser il·legal, arbitrari, sectari i ideològic.

Que ho fa realment perquè allà la religió catòlica no és la prioritària? Per favor!

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Més li diré: Aragó, el Tribunal d'Aragó fins i tot ha aprovat que la possibilitat de tres quarts d'hora no és il·legal. Per tant, seria interessant que s'unificàs la jurisprudència en aquesta qüestió.

Per tant, això no ha estat arbitrari. Nosaltres hem posat una hora mínima de religió i si els centres volen mitja hora més, més de trenta centres ho han fet. Nosaltres no hem posat cap tipus de trava perquè això sigui així.

Però li diré més: la política de religió que vostès varen fer quant al professorat era un autèntic caos -caos, caos. I nosaltres hem de posar ordre tenint en compte que són tan bons gestors que són incapaços de gestionar el que tenien entre mans.

Per tant, no som anticlericals ni antireligiosos ni som sectaris ni som ideològics, el ministeri segurament ho és molt més.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sr. March, per qüestionar vostè i per respectar les sentències les qüestiona prou, quan l'afecten a vostè, en parlar d'altres territoris. Resulta que el tribunal deu anar en contra del Sr. March, perquè precisament a vostè, que ha posat tantes d'hores, el qüestionen i a altres llocs no. Però ja té set sentències, per exemple, al Parc Bit, i ara continua insistint gastant dobles públics en contra de les sentències. Això no crec que sigui respectar.

Miri, l'assignatura de religió és d'oferta obligatòria pels centres públics i l'elecció voluntària per als pares i alumnes. És a dir, vostè, encara que no li agradi a nivell personal, té l'obligació d'oferir aquesta assignatura a les escoles.

I no ens digui que dona autonomia de centres perquè, precisament, que sàpiga la gent que la sentència el condemna a vostè perquè es va justificar que la gent podria triar ampliar aquest horari dins les hores de lliure disposició i la sentència diu que precisament tres centres de Mallorca que ho han demanat, tres centres diferents, vostè els ho ha denegat dient que no hi havia possibilitat d'ampliar aquest horari.

Per tant, digui la veritat, no digui més mentides i respecti les sentències i respecti el dret dels pares.

I li diré que l'Estat sigui laic i que vostè sigui laic, no vol dir que s'hagi de ser antireligiós, i el que ha de fer és donar la possibilitat a les famílies que vulguin formar els seus fills en aquesta matèria i, si no, tenen la de valors cívics, i vostè ho sap.

Així que, per tant, menys mentides a les escoles i als tribunals. Ni autonomia ni llibertat ni diàleg ni consens és el que fa vostè.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Riera,...

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President:

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Riera.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Riera, em confessaré de dir mentides.

(Algunes rialles)

La veritat, estic cansat que m'acusi contínuament de dir mentides. Estic dient la realitat i nosaltres el que farem serà anar al Tribunal Suprem, perquè hi ha un vot particular, vostè l'ha ocultat, un vot particular que dona la raó a la Conselleria d'Educació. Per tant, no és que siguem tan així, tan rars com vostè vol plantejar. Per tant, nosaltres seguirem amb la nostra política.

I li diré una cosa: el que va ser un gran problema va ser la LOMCE. La LOMCE amb el tema de religió va passar la religió a un estatus superior al que tenia, ara la religió és bona per a les beques, per a la qüestió acadèmica, etc., és una perversió del Concordat.

Jo som partidari d'una revisió a fons del Concordat i som partidari que la religió sigui una assignatura d'història de la religió i de cultura religiosa, però fora de l'àmbit eclesiàstic.

(Alguns aplaudiments)

Aquesta és la meva postura...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller,...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

... i no té res a veure ni sectari de cap tipus...

EL SR. PRESIDENT:

... se li ha acabat el temps.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Per tant, nosaltres utilitzarem els...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

Gràcies, Sr. Conseller.

I.11) Pregunta RGE núm. 1325/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manca de personal d'infermeria durant les passades festes de Nadal.

Passam a l'onzena pregunta RGE núm. 1325/18, relativa a manca de personal d'infermeria durant les passades festes de Nadal, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, en el darrer ple d'octubre de l'any passat ja vàrem denunciar que la UCI pediàtrica de Son Espases treballava amb dèficit de personal d'infermeria i auxiliars, un 25% de la plantilla sense cobrir quan tenien una ocupació del 90% amb la sobrecàrrega de feina corresponent.

Aquestes darreres festes de Nadal, dos mesos després, la situació seguia sense normalitzar-se i el mateix col·lectiu d'infermeria també va denunciar l'esgotament de la borsa de diplomats universitaris en infermeria, especialistes per cobrir llocs de feina a la UCI pediàtrica.

Per això, Sra. Consellera, ens pot confirmar la falta de personal d'infermeria també a les festes de Nadal 2017? Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president, bon dia a tots i a totes. Com li vaig dir la setmana passada, Sr. Diputat, hi va haver personal suficient per cobrir les necessitats assistencials dels ciutadans en aquesta comunitat autònoma. Cada setmana em pot demanar per un col·lectiu diferent, en tenim més de cent.

Em permet, això em permet..., i li agraeix la pregunta perquè em permet mostrar les clares diferències entre les polítiques del Partit Popular i les d'aquest govern.

Per si no ho recorda, la xifra que li vaig donar la setmana passada: 1.189 professionals més el desembre del 2017 en relació amb el desembre del 2014, 1.187.

Avui parlo d'infermeres, molt bé, idè 594 infermeres més el desembre del 2017 en relació amb el desembre del 2014.

(Algunes aplaudiments)

Aquesta és la realitat, Sr. Diputat, mentre el seu partit retallava drets i retallava professionals, nosaltres tenim projectes per als ciutadans, molt importants, projectes per als ciutadans acompanyats de professionals i acompanyats d'inversió suficient.

Les promeses, les fan molt bé, però els fets, Sr. Diputat, li fan perdre la raó.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Sí, Sr. President. Idè jo li hauré de recordar una altra xifra: 16.000 milions d'euros de dèficit sanitari a nivell estatal per les polítiques econòmiques equivocades que ha reconegut el Partit Socialista, i que va fer que totes les comunitats autònomes, no únicament les del Partit Popular, també les governades pel Partit Socialista, haguessin de reestructurar la despesa sanitària, també en personal, Sra. Consellera. Per tant, les diferències, faci-les, però en aquesta comunitat i en les governades pel Partit Socialista, que també n'hi va haver.

Però les festes de Nadal passades, per passar al que li he preguntat, el col·lectiu d'infermeria va denunciar la contractació de diplomats universitaris en Infermeria amb menys experiència de l'habitualment exigida per cobrir llocs a la UCI pediàtrica, i la raó va ser l'esgotament de la borsa d'aquestes DUE especialistes per manca de previsió, per la qual cosa es va haver de recórrer a captar-los de la borsa generalista, és a dir, sense la formació en UCI pediàtrica mínima de tres mesos que s'aconseja.

Per tant, tornam a ser davant la nul·la previsió de la conselleria, salvada una vegada més per la professionalitat i la responsabilitat del personal sanitari. Perquè vostè, Sra. Consellera, malgrat el pressupost que té, no ha actualitzat cap borsa de treball en dos anys i busques que dur aquesta legislatura. Pot parlar de sous, pot parlar d'increment de personal, però la feina que ha de fer no la fa.

A més, en aquests moments tant la UCI d'adults, en aquests moments tant l'UCI d'adults com la UCI pediàtrica de Son Espases estaven plenes per diferents causes, i una era seguir amb les peonades quirúrgiques per poder donar i oferir uns bons resultats a les llistes d'espera, ja que no milloren al ritme esperat, com vostè sap molt bé; peonades d'intervencions quirúrgiques que precisaven d'un postoperatori a UCI, a una temporada que, a més, sol haver-hi més ingressos per patologia derivades de la baixada de temperatures, (...) un context de falta de personal.

Per tant, estam davant un altre exemple de la falta de previsió i organització de la conselleria, a més pressupost, Sra. Consellera, pitjor gestió.

Gràcies, Sr. President:

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Aprofit avui per donar l'enhorabona a les infermeres de l'Hospital Mateu Orfila de Menorca que ahir varen ser reconegudes a Madrid per un distintiu del país de Canadà, com a centre compromès amb l'excel·lència, aquesta és la nostra política,...

(Alguns aplaudiments)

... la manera de fer, la manera d'estimular i de motivar els professionals.

Les infermeres tenen un paper protagonista en el model d'atenció a la cronicitat, sap quantes infermeres gestores de casos tenien vostès, Sr. Diputat? Segur que vostè, com a expert en geriatría o en atenció a la cronicitat, estarà d'acord en què s'han de posar més infermeres gestores de casos, a dia d'avui n'hi ha 40, vostès en tenien 2.

Si parlam de drets, 5.146 infermeres que hi havia el mes de desembre, tenien més drets, més dies lliures, dies per indisposició, dies de lliure designació, complements d'IT, ajuts socials, tot això tenien, o tenen aquestes 5.146 infermeres a dia d'avui. I a més, una esperança d'estabilització amb 1.000 places que sortiran a les properes oposicions.

I ja que em parla del Govern central, jo li diré que el que no és tolerable, Sr. Diputat, i el que no es mereixen els ciutadans ni d'aquestes illes, ni de tot l'Estat, és això: "*el gasto público en sanidad y en educación alcanzará su mínimo histórico en 2018*". Se suposa que ara estam en temps de recuperació. "*Los datos presupuestarios para 2018 enviados por Hacienda a Europa, prevén...*

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

...un 5,8 para sanidad y un 3 coma...

EL SR. PRESIDENT:

... se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall de veu)

(Alguns aplaudiments)

Gràcies, Sra. Consellera.

I.12) Pregunta RGE núm. 1319/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a situació de l'educació 0-3 anys.

Passam a la dotzena pregunta, la RGE núm. 1319/18, relativa a situació de l'educació 0-3 anys, que formula la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. Presidenta, desde Ciudadanos estamos convencidos de que la etapa 0-3 es una etapa muy importante en el desarrollo de un niño y debe ser considerada como una

etapa educativa y, por lo tanto, debe ser accesible en plazas y precio para las familias que lo requieran.

Por otra parte, esta claro que si queremos avances efectivos en la plena igualdad laboral entre hombres y mujeres, o atender la realidad de las familias monoparentales, todo quedará en pura palabrería si a su vez no se hace una apuesta decidida en políticas educativas en la etapa 0-3.

Presidenta, usted lleva elaborados tres presupuestos y sabemos que un presupuesto no son sólo números, sino que marca las prioridades de un gobierno. Por eso le pregunto: ¿cree usted que su Gobierno está apostando de manera clara por la educación 0-3 años?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ballester. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Ballester per la seva pregunta, que permet parlar d'un tema que és fonamental per al meu Govern i crec que per a la societat a la que volem representar dignament.

Coincidesc amb vostè, l'etapa de 0-3 anys és una etapa fonamental per a un infant, allà s'estableixen les bases d'aprenentatge, és fonamental tenir les places d'escoles infantils necessàries a la nostra comunitat autònoma. Per tant, en aquesta línia hi estic absolutament d'acord.

Ara, la gran diferència, Sra. Ballester, entre vostès i nosaltres, és que nosaltres treballam per fer-ho possible i des que jo sóc presidenta del Govern de les Illes Balears, amb el conseller Martí March, s'ha treballat per començar per retornar a fer polítiques d'escoles infantils de 0 a 3 anys. Per què sap què passa Sra. Ballester? Que quan governa la dreta, tot allò que començà es tira enrera.

I li ho recordaré, el darrer govern d'esquerres presidit per Francesc Antich, amb un govern socialista a Madrid, aquí arribaven 15 milions d'euros per a escoles infantils. Des que hi ha el Sr. Rajoy, amb el seu suport a Madrid, zero euros arriben a les Illes Balears per a escoles infantils.

El pressupost del Sr. Bauzá va deixar a zero euros les ajudes per a escoles infantils.

Nosaltres, tot i no tenir competències exclusives, hem anat augmentant pressupost rera pressupost per poder dedicar els esforços suficients, i encara falta molt camí per recórrer, Sra. Ballester. Les esmenes de Ciutadans per augmentar aquestes partides no les hem vistes, ni aquí ni a Madrid.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula la Sra. Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. Únicamente comentarle que nosotros con 32 diputados hemos conseguido un cheque de 1.000 euros para las *escoletes* 0-3, ustedes tienen 82 diputados y no han conseguido nada desde Madrid.

Y mire, yo le voy a dar una serie de datos. En su primer presupuesto de 2016, ustedes destinaron 1.500.000 euros a educación 0-3, y en 2018 han destinado 2 millones. Es decir, en 3 años han aumentado el presupuesto para 0-3 en 500.000 euros, presidenta. Esta es su apuesta clara en todo lo que lleva de legislatura, un incremento de 500.000 euros. Sinceramente a Ciudadanos nos parece poco, a usted no lo sé.

Y no se entiende tampoco el presupuesto, si tenemos en cuenta que el director general de Innovación ha declarado que hay 800 plazas municipales que no están en funcionamiento, *escoletes* municipales que están cerradas. Es decir, ni siquiera se ha apostado por un presupuesto para al menos poder en funcionamiento todas las plazas que están creadas.

Y mire, tenemos 107 *escoletes* municipales, frente a 115 centros asistenciales conocidos, que seguro hay muchos más, y que son los que están absorbiendo la gran demanda de las familias.

Mire, presidenta, si usted no hace una apuesta clara por la educación 0-3, la consecuencia está siendo la inequidad en los más pequeños. Usted posee un presupuesto de 5.000 millones de euros, por lo que revertir esta inequidad no depende ni de pactos educativos, ni de una nueva financiación, sólo depende de la prioridad que este Govern le quiera otorgar. Y está claro que en esta legislatura, con una inversión 2 millones de euros para usted la educación 0-3 no ha sido un tema prioritario.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ballester. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. A veure, Sra. Ballester, si ens entenem bé, de 0 a 2 milions és un augment de 2 milions d'euros, no de 500.000 euros.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Perquè en el 2015 ens trobarem amb zero euros per a *escoletes* infantils. Però el que és més greu, tenim clar o no tenim clar a nivell estatal? Tenim clar o no tenim clar que el Govern d'Espanya hi hauria d'apostar d'una forma valenta? Tenim clar o no que des que governa el Sr. Rajoy aquí arriben zero euros per a *escoletes* infantils, però també per a la Llei de

dependència, també en el sistema de finançament, també en el règim especial...

(Alguns aplaudiments)

També en tantes i tantes coses, que hem d'assumir des de les comunitats autònomes i no està pagant el Govern d'Espanya. I vostès són claus diuen en la governabilitat del Govern d'Espanya, per tant, ho demostrin! Ho demostrin amb polítiques que ajudin els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma, Sra. Ballester. Això és el que jo li deman.

Després li dic, escolti, el meu govern sí s'ha compromès, en la mesura de les possibilitats pressupostàries que hem tengut, perquè l'educació que ens deixà el Sr. Bauzá i el Sr. Company no era per tirar coets, era més aviat tot el contrari, Sra. Ballester. Per tant, els doblers han donat pel que han donat.

I efectivament, falta molta feina per fer i cada illa té una realitat diferent, i en aquesta línia treballam també amb les coordinadores de 0-3 anys, amb les quals s'ha reunit el conseller, Martí March, i jo mateixa m'hi reuniré aquesta setmana. Farem un pla de 0-3, incrementarem pressupost, incrementarem les línies, incrementarem les places.

Ara bé, no serà gràcies ni a la política de Ciutadans, ni del Partit Popular que ho tenen absolutament oblidat.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.13 Pregunta RGE núm. 1523/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a descompte de resident del 75%.

Passam a la tretzena pregunta RGE núm. 1523/18, presentada en substitució de la RGE núm. 1314/18, relativa a descompte de resident del 75% que formula la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president, bon dia a tothom. Bon dia presidenta. Li faig aquesta pregunta després de l'estupor i la vergonya que ens ha fet patir el Partit Popular, que feien servir la seva majoria en el Senat per rebutjar l'increment del descompte dels resident en els vols a la península del 50 al 75%.

No contents amb aquesta traïció, a un interès comú que deien defensar, la senadora i diputada del Consell de Mallorca, Catalina Soler, amb mentalitat feudal i patrimonialista, va pronunciar el ja funestament famós "les Illes són meves", per a l'endemà, sense despenyar-se votar a favor del 75 de descompte de residents en el consell. Els mateixos que van saquejar i enfonsar els serveis públics de les nostres illes, avui

són la primera amenaça per al dret a la mobilitat de la seva gent.

Segons varen defensar els senadors populars, el Senat no es podia comprometre a aquest augment, perquè encara no se sap si hi haurà pressuposts. Sembla que les paraules “voluntat política” no les troben als seus diccionaris els senyors i senyores del Partit Popular, i que volen defugir de qualsevol compromís amb la ciutadania d’aquestes illes. Això sí, sembla que són prou propensos els lapsus freudians, reeditant els funestos “*la calle es mía*” o “*el cortijo es mío*”. La Sra. Soler és un bon exemple d’això.

Atès que la iniciativa va ser tombada per 104 vots a favor, 6 abstencions, de Ciudadanos, per cert, i 145 vots en contra del Partit Popular, i atès també que aquesta iniciativa va ser presentada pel senador Antich, volem demanar-li com es planteja aquest Govern continuar amb la reclamació fonamental del 75 de descompte per a residents, una vegada va ser rebutjada al Senat pel PP?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camargo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Camargo, per un tema que és fonamental per a aquesta comunitat autònoma, per als ciutadans que hi viuen, que és la connectivitat entre illes i la connectivitat entre illes i la península, que és del que parlem en aquests moments.

Vostè sap perfectament que des del principi de legislatura, aquesta ha estat una defensa acèrrima del Govern que tenc l’honor de presidir, dels partits que donen suport al pacte. És veritat que aquí en el Parlament la resta que són a l’oposició ens han donat suport, però quan han anat a Madrid han canviat absolutament de posicionament. El Partit Popular de les Illes Balears es defineix tot sol, Ciudadanos també es defineix tot sols, amb les votacions que després fan al Congrés i a les Corts Generals en contra dels interessos de les Illes Balears. Aquí tothom pren nota, nosaltres també prenem nota d’aquesta actitud totalment insolidària amb els ciutadans d’aquesta comunitat autònoma.

Nosaltres continuarem servint la gent, i per tant intentant trobar les millors fórmules per resoldre problemes que són importants per als ciutadans, entre ells la connectivitat entre les Illes i la península. No renunciarem a aquest descompte del 75% entre les Illes i la península; per això el Govern té..., evidentment vostè ja sap que el conseller Marc Pons va fer una trobada, una cimera entre tots els territoris extrapeninsulars per demanar-ho junts al Govern d’Espanya, tenim una estratègia conjunta amb el Govern de Canàries per exigir el descompte del 75% als vols entre illes i la península, i que vagi evidentment als pressuposts generals de l’Estat per al 2018 però, el que és més important, que vagi al règim especial per a

les Illes Balears, igual que al règim especial fiscal per a les Illes Canàries, i que per tant quedi predeterminat en aquesta legislació de caràcter estatal, i seguirem en aquesta línia.

També evidentment sé que el Partit Socialista ho farà a les Corts Generals, estic convençuda que els diputats i els senadors de Podemos seguiran donant suport a aquesta estratègia, i seguiran retractant-se, desgraciadament, els altres partits polítics.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Té la paraula la Sra. Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president. Gràcies, presidenta, per la seva resposta, i també per manifestar un compromís que hauria de ser de totes les forces polítiques, i que malauradament el Partit Popular una vegada més traeix amb aquesta doble moral que mostra, amb aquest vot dual que mostra a les diferents institucions: si bé aquí diu una cosa, després al Congrés o al Senat en diu una altra.

M’agradaria també demanar-li si pensen fer qualche cosa per avançar cap a la tarifa plana, cap a la tarifa única, una vegada que es puguin aconseguir aquests objectius, i si aquest és un objectiu també del seu govern.

Presidenta, necessitam clarament una veu que defensi els interessos d’aquestes illes; vostè té un poble darrere, però defensi aquestes illes. I, senyores i senyors del Partit Popular, escoltin bé: les Illes no són seves, les Illes mai no seran dels seus lladres; qui castiga les Illes mai no les podrà tornar a governar.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camargo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Camargo. Quant als descomptes i a les tarifes el Govern de les Illes Balears està en línia, com li deia, amb el Govern canari, amb els quatre territoris extrapeninsulars, a demanar el descompte del 75% entre illes i península, una vegada s’ha aconseguit el 75% entre illes, i a més l’eliminació de les taxes aeroportuàries, i evidentment nosaltres no renunciem a la tarifa plana en un futur, tot i que això depèn de la negociació que hagi de fer el Ministeri de Foment amb la Unió Europea, i en això tenim un

ministre que s'ha bolcat poc, per dir-ho d'una manera suau, a poder-ho aconseguir.

Per tant nosaltres seguim en aquesta línia, no renunciarem a aconseguir aquest descompte, seguirem presentant les iniciatives a les Corts Generals, però lògicament com a govern seguim treballant en aquesta línia de negociació, demà la conselleria d'Hisenda estarà amb el secretari d'Estat d'Hisenda, precisament per seguir negociant un règim especial que és fonamental, i és fonamental que el règim especial fixi el 75% de descompte entre les Illes i la península. En aquesta lluita no defallirem, i estic convençuda que junts tota la societat, independentment d'algun partit polític...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

... ho aconseguirem.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 1313/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a lloguer turístic.

Passam a la catorzena pregunta, RGE núm. 1313/18, relativa a lloguer turístic, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta, els éssers humans tenim aptituds d'estimar, d'ajudar. És maco, perquè l'altra gent, quan saps que ajudes i estimes, la gent se sent bé; de passada empatitzes. Però l'actitud de rectificar, de reconèixer que m'he equivocat, costa molt, i a la classe política encara ens costa molt més, ens costa molt més. Davant l'avís que el nostre diputat Josep Melià va fer al vicepresident d'un temps, en aquella llei que ell va dir que era la llei Frankenstein i que nosaltres vàrem dir que era un bunyol i que s'ha vist amb el temps que la PIMEM la critica, que la zonificació per fer els consells no era la millor solució perquè al final, com molt bé diuen segons quins mitjans de comunicació, això ha aixecat una allau de crítiques; davant aquesta qüestió, que es veu clarament que en la llei ens vàrem equivocar en segons quins aspectes, com no tenir en compte que fossin els 67 ajuntaments els que agafassin la iniciativa, que duguessin la tutela de com havien d'actuar dins el seu municipi, no creu vostè, abans que dia 1 d'agost entri en vigor

la llei, si s'aprova la zonificació, que convendria fer qualche rectificació?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font. A veure, a aquest govern no li ha costat gaire reconèixer equivocacions i rectificar quan ha estat necessari; crec que ho hem explicat en diferents ocasions. Ara bé, vostè em demana que rectifiqui una llei que encara no ha començat a aplicar-se. Per tant ens hem de posar tranquils, tenim una bona llei de lloguer de vacances, perquè hem regulat un sector que teníem des de la desregulació amb una llei que permet, evidentment, tot allò que estava prohibit per part del govern anterior, li dóna una possible sortida dins la legalitat i dins uns compliments de qualitat, i per tant tenint clar que no tot es pot llogar i no tot es pot posar en el mercat a les Illes Balears.

Des d'aquest paràmetre es va fer una llei, es va discutir en seu parlamentària, hi va haver moltíssimes reunions amb els consells insulars, amb els ajuntaments, amb els grups parlamentaris, i ara tenim la capacitat que qui és competent pugui zonificar, i per tant en aquesta línia de treball estan fent feina els quatre consells insulars i l'Ajuntament de Palma, que ara en són els responsables.

Miri, Sr. Font, aquesta llei de la temàtica del lloguer de vacances, que és absolutament complexa, que vostè sap que és un fenomen d'àmbit internacional, i li he de recordar que per exemple a Canàries es va impugnar perquè el decret contemplava que la zonificació la fes el Govern canari, i com que no tenia competències es va impugnar. Per tant hem fet una bona llei perquè, si no, l'haguéssim tenguda impugnada, i és l'única que no està impugnada. Per què?, perquè diu al que és competent en territori i urbanisme "tu ets el que ha de decidir sobre la teva illa". Nosaltres som un govern insularista, respectuós amb el federalisme interior, ho hem explicat moltíssimes vegades, però no només ho deim, ho feim, Sr. Font.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies. La competència dins urbanisme la tenen els ajuntaments; dins un espai que ja té un pla general o unes normes subsidiàries qui la té és l'ajuntament, i és l'ajuntament

que diu els usos que té dins aqueixa norma aprovada, amb la qual cosa no és el consell.

Dit això, per no perdre'm, la llei vostè diu que encara no ha entrat en vigor, però dia 1, si s'aprova la zonificació, entrarà en vigor, i resulta que com que no hi ha el PIAT s'aplicarà el que diu la llei, i la llei diu que només hi ha una bossa de places, tant per als hotelers com per als unifamiliars com per als plurifamiliars, i el preu inicial que hi ha d'aquestes places, si la vicepresidenta no marca un nou preu, s'està dient sobre 5.000 euros. El Pi li va dir que ha de fer tres bosses distintes: una per als hotelers, una per als unifamiliars, una per als plurifamiliars. Miri si és necessari modificar la llei, per aclarir només aquest punt. Però n'hi diré una altra: els plurifamiliars, els plurifamiliars, aquella gent que té un piset i el vol llogar i tenir un ingrés per ajudar a tirar endavant la seva família, quan tregui la plaça als cinc anys l'haurà de tornar a pagar; quan un treu la plaça d'un plurifamiliar pagarà, així com teniu la llei -no faceu no amb el cap, no vos heu llegit la llei-, i als cinc anys ha de tornar a pagar la plaça. En canvi els hotelers o els unifamiliars, quan tinguin la plaça només la pagaran una vegada en la seva vida!

(Remor de veus)

Per què el que té un pis l'haurà de pagar cada cinc anys? Necessita modificar la llei, necessita modificar la llei, és una cosa que els explotará.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font...

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Jo li deman, per favor, que rectifiqui; és de savis.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. A veure, Sr. Font, nosaltres tenim un model turístic intensiu. Hem de ser capaços de dir "escolti, quantes places són suficients o són possibles a la nostra comunitat autònoma?"; si cada ajuntament defineix el que vol és impossible que puguem tenir aquest debat més alt de si hem de posar un sostre de places, que és el que vàrem mantenir en el debat de la Llei general turística i en el debat del lloguer de vacances. Per tant per equilibrar també hem de ser capaços de tenir política d'habitatge i per tant fer-ho possible, que la gent visqui aquí, puguem tenir un turisme que doni qualitat de vida, que doni ingressos econòmics, que es redistribueixi millor, i el lloguer de vacances és una forma de redistribuir els ingressos econòmics que dona el turisme. Per això nosaltres donam possibilitat al plurifamiliar, que el Partit Popular li havia tancat de barres tot el que es feia. I en aquest moment, Sr. Font, la

moratòria és fins a l'1 d'agost, efectivament, però no afecta els que ho tenien dins la legalitat, aquells que ho registraren abans de la llei. Per tant, en tot això no hem de fer demagògia barata, hem de dir la realitat als ciutadans i les ciutadanes.

A partir d'aquí, la zonificació la fa cada consell insular i la fa l'Ajuntament de Palma. Les places i els preus i tot això a què vostè fa referència no és de la llei, és del Consorci de places en el cas de Mallorca, i és de cada consell insular que té competències en ordenació turística a les altres illes. Per tant, no confonguem, no és una qüestió de llei, és una qüestió que ara tenen les competències els qui les tenen i a Mallorca encara la gestiona el Govern de les Illes Balears fins que haguem fet el traspàs al Consell Insular de Mallorca, i es farà a través del consorci de places. De totes formes, en aquest moment...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

... hi ha el treball amb els ajuntaments que és fonamental.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.15) Pregunta RGE núm. 1329/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a consens pel que fa a la Llei d'habitatge.

Passam a la quinzena pregunta, la RGE núm. 1329/18, relativa a consens pel que fa a la Llei d'habitatge, que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, la setmana passada en ple conflicte per la imposició del català a la sanitat vostè venia aquí i ens deia que havia dialogat i que havia consensuat, el mateix diàleg que ha practicat amb el lloguer turístic, amb el repartiment de l'ecotaxa, amb el Pla de transports, amb les famílies del Joan Crespí, amb els caçadors, amb els pagesos. Perquè vostè parlar de diàleg ho fa molt, però cada mes tenim fins i tot un capítol sobre que és incapaç de dialogar fins i tot amb els seus socis de Govern.

I ara ho tornarem a veure amb la Llei d'habitatge, una llei que, per suposat, no han dialogat ni consensuat ni amb el sector ni amb professionals, però quina és la nostra sorpresa que tampoc no ho ha fet amb els seus socis, 135 esmenes a una llei que han pensat i repensat durant dos anys i mig.

Què ha fet fins ara en matèria d'habitatge? Quines mesures concretes ha posat en marxa amb els 1.350 milions d'euros més que compta el seu govern? Què ha fet per fer front a un problema que s'ha incrementat durant la seva legislatura amb un augment del 40% dels preus de lloguer des del 2015? On és el Pla antidesnonaments que havia promès posar en marxa els cent primers dies? Què ha fet en matèria de pobresa energètica? Continuar el conveni que va firmar el Partit Popular la passada legislatura. Què ha fet amb el Pla d'habitatge social? Continuar el que va posar en marxa el Partit Popular la passada legislatura, això sí, pagat pel Govern de Mariano Rajoy, que dels 3.500.000 euros, 3 milions vénen de Madrid.

I ara, aquesta llei, està consensuada? Se'n veuran els efectes aquesta legislatura?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sra. Prohens, ara no sé, li podria contestar a veure vostès amb qui pactaven les seves polítiques, em seria molt fàcil treure-li molts d'exemples; li podria parlar de veure quina política d'habitatge públic feien vostès, la resposta és molt fàcil, zero. No sé si em fa aquesta pregunta d'habitatge per acabar d'enfonsar el Sr. Company amb els seus embulls interns que tenen, és que no sé què he de pensar, Sra. Prohens, no sé què he de pensar.

Perquè hem passat del no-res a què hi hagi política d'habitatge públic i que, per primera vegada en la història de les Illes Balears, hi hagi una llei d'habitatge a la nostra comunitat autònoma. Es veuran els efectes? Sí, si el Govern no ens la impugna, esperar que no, esperar que no, Sra. Prohens, perquè ja no sé per on l'he d'agafar a vostè.

Per tant, li diré, aquesta llei d'habitatge ha anat a la Mesa d'habitatge, on hi ha, on ara es reuneix, on s'hi participa, on es reuneixen amb les entitats, on, per cert, l'hem ampliada, hi ha anat en diferents ocasions, s'han escoltat les peticions de la ciutadania, s'han fet reunions diverses i ha vingut una llei d'habitatge que és una bona llei d'habitatge on Podem Illes Balears ha participat molt activament amb esmenes parcials, i els agraesc una vegada més aquesta implicació. Per tant, és una llei consensuada, sí; una llei parlada i debatuda, sí; una llei bona per a les Illes Balears, sí, que fa referència a la política d'habitatge que s'ha fet en aquesta comunitat autònoma des que nosaltres governam. S'ha passat de vendre els solars públics a fer-hi promocions oficials, i tenim un pla d'habitatge de 50 milions d'euros i començam obra allà on podem. Per cert, allà on hi ha ajuntaments que ens donen solars, de quin color polític són aquests ajuntaments, Sra. Prohens? Per què no fem feina perquè hi hagi una política estable d'habitatge públic a la nostra comunitat autònoma?

Nosaltres hem posat ordre dins els pisos de promoció oficial, hem posat ordre en el sentit que el pagament de lloguer ara s'adequa a la renda dels ciutadans perquè la puguin pagar, hem augmentat el Pla d'habitatge estatal donant més doblers per als lloguers als ciutadans i ciutadanes, sobretot a Eivissa i a Formentera, i ara ja a totes les Illes; hem presentat unes deduccions fiscals a aquest pressupost; fem promoció pública d'habitatge i tenim una llei que permetrà que els grans tenidors passin els habitatges que tenen a poder-los llogar des de l'IBAVI.

Per tant, sí hi ha política d'habitatge públic, malgrat que els únics que han presentat una esmena a la totalitat i hi estan en contra són vostès. Ja ho explicarà.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Resulta que els únics vots en contra de l'esmena a la totalitat varen ser dels grups que donen suport al Govern, però bé.

Si posar ordre dins l'IBAVI significa fer desnonaments on abans no se'n feien, valenta manera de posar ordre, Sra. Armengol.

Jo li diré què és posar ordre dins l'IBAVI, posar ordre dins l'IBAVI és trobar un IBAVI en fallida i més de 120 milions d'euros de deute, que havia comprat solars a llocs on no hi havia demanda a preu superior al preu de mercat; que és vera que havien comprat solar a primera línia, però un solar que estava hipotecat i que no podien pagar les quotes de la hipoteca. Precisament ara passam de voler fer habitatges de protecció oficial a primera línia a habitatges amb cases prefabricades, que és el que ens va anunciar ahir.

Vostès varen deixar de pagar els proveïdors a l'octubre del 2010, varen deixar de pagar les ajudes al lloguer a l'abril del 2010, i la seva consellera d'Hisenda es va gastar les finances dels particulars, les finances dels particulars en despesa corrent. Aquesta va ser l'herència enverinada que ens varen deixar.

I ara què prometen? Prometen 500 habitatges nous de protecció oficial dels quals només 12 estaran acabats aquesta legislatura, amb 1.350 milions...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens...

LA SRA. PROHENS I RIGO:

... d'euros més, 12 habitatges segons els seus terminis. El seu govern i ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

... les seves prioritats. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Sra. Prohens, és molt fort això. Quan vàrem arribar al Govern no vàrem trobar ni un projecte fet per part del Sr. Company per poder començar un habitatge de protecció oficial, ni un projecte ni solars per poder-hi fer habitatge. M'entenen? El que no es prepara no existeix, el que no es planifica no existeix, en aquests moments hi ha dos projectes començats a Palma, un a Eivissa, dos a Maó i seguirem en aquesta línia fins a fer els 511 habitatges públics a les Illes Balears, perquè són absolutament necessaris.

Ens vàrem trobar amb una situació de venda de solars, i ara vostè ho justifica, ho varen dir la setmana passada, es va tornar a dir a aquesta cambra, que només faltaria que es fes habitatge de protecció oficial a primera línia de la mar. Això és el que pensa el Partit Popular i ho varen repetir la setmana passada.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Presidenta, se li ha acabat el temps.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Nosaltres pensam absolutament...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

II. Interpel·lació RGE núm. 199/18, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a política cultural.

A continuació, passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 199/18, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a política cultural.

Intervenció del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

President, senyors i senyores diputats, bon dia.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, senyors i senyores diputats. Gràcies. Sr. Pericay, quan vulgui.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Bon dia, deia. Consellera, bon dia també, especialment. La casualitat ha volgut que aquesta interpel·lació coincidís amb una compareixença seva demà passat a la Comissió de Cultura d'aquest parlament, una compareixença a petició pròpia per explicar com està, si no record malament, el Pla de Cultura. Entenc, per tant, que per ventura l'obligaré a anticipar coses que ja feia comptes dir demà passat, en tot cas li deman excuses. La intenció d'aquesta interpel·lació d'avui de tota manera no és parlar només d'aquest pla sinó també de la política cultural que ha fet i fa aquesta conselleria.

Del passat val més no parlar-ne, i quan dic passat em referesc, és clar, als dos primers anys d'aquesta legislatura, abans que vostè arribàs a la conselleria, en definitiva. Dos anys perduts amb projectes estrambòtics, per dir-ho amb qualche adjectiu, com aquell Illenc, i amb conselleres que dedicaven molt més temps a les seves bregues personals, internes de la conselleria o externes, que a gestionar la cultura balear. Com és natural d'això vostè no n'és responsable, però sí que n'és responsable, evidentment, aquest govern del qual forma part, i per això convé deixar-ne constància.

Entrem ja a tractar de la política cultural d'aquest govern d'ençà que vostè en forma part. Aquesta política cultural, al nostre entendre, té un problema essencial, un pecat original, si se'n vol dir així, per fer-nos càrrec de la seva naturalesa basta que ens demanem dues coses: per una banda, què s'entén per cultura?, i per altra, a qui va dirigida aquesta cultura? O sigui, per una banda, l'objecte, el producte, i per l'altra, el destinatari.

No fa falta que hi afegixi evidentment que producte i destinatari estan interrelacionats i segons per quin producte apostem evidentment ens dirigirem a un públic o a un altre, i segons per quin públic apostem promourem un producte o en promourem un altre.

I si dic que en això consisteix aquest pecat original de la política cultural de la conselleria és perquè aquesta tria del producte i del públic, del públic objectiu, no ha obeït, al nostre entendre, a cap criteri inclusiu i aquí dic evidentment que no ha obeït a cap criteri inclusiu incloc també el període anterior a la seva gestió. Aquest govern que tant parla d'inclusivitat en altres camps està ben enfora de practicar-la al camp cultural. Una política cultural inclusiva és una política que ha de tenir en compte totes les manifestacions culturals que es donen a les

Balears, sense deixar-ne cap de costat, sense discriminar-ne cap, ja sigui per raó de gènere cultural, de llengua expressió o d'orientació ideològica i, Sra. Consellera, crec que per desgràcia no ha estat aquest el cas.

Aquest govern té un concepte de cultura molt semblant al que té d'educació, un concepte privatiu, restrictiu que respon molt més al que voldria que fos la cultura que no pas al que és. Segurament és el concepte que tenen els militants i simpatitzants del partit o dels partits, siguin de l'illa que siguin, a qui ha correspost la direcció d'aquesta conselleria des de ja el començament de la legislatura, i segurament també el que tenen molts dels seus votants. D'això no en dubt.

Fa cosa d'un any la llavors diputada Bel Busquets em confessava en una tertúlia de ràdio i per antena que considerava que aquesta conselleria, o sigui, la seva actualment, corresponia més per la simple raó que sempre li havia correspost. Volen realment una visió més patrimonial, més idiosincràtica de la gestió pública?

I no estan massa enfora, per cert, avui que parlàvem d'aquests possessius, dels comentaris que la mateixa vicepresidenta va fer en un moment determinat quan encara tampoc no ho era sobre l'escola -estic segur que ho recordarà: "llevin les mans de l'escola o l'escola és nostra." Allò que acaba de retreure des del banc d'aquí davant al Partit Popular en relació amb les declaracions d'una senadora.

En tot cas, d'això se'n diu patrimonialitzar allò públic a favor d'una sigla, apropiant-se del tot a favor d'una part. I és justament això el que em preocupa d'aquest pla de cultura que ja es troba, si no estic mal informat, a la segona estació del seu recorregut, com a mínim és el que jo conec en aquest moment. Em preocupa que no sigui de tots i per a tots, que no sigui inclús en una paraula, si no només d'uns quants, o sobretot d'uns quants, que tenguin aquest decantament a què m'he referit abans. De fet, el primer document que vàrem conèixer contenia una sèrie de precisions a la part de diagnòstic que com a mínim ho donen a entendre.

Entre les presumptes forteses s'hi esmentava que les particularitats, i cit textualment: "la llengua i cultura pròpies marquen un fet diferencial com a potenciadores dels valors culturals", la llengua i cultura pròpies. La llengua pròpia sabem què és, encara que només sigui perquè l'Estatut ho deixa ben clar. Ara bé, amb la cultura no passa el mateix, no hi ha una cultura pròpia, com a mínim d'acord amb l'Estatut per contrast amb una d'impròpia o d'oficial. Per tant, és evident que aquest pla estableix una connexió entre una i altra a partir d'aquest concepte de llengua pròpia, o sigui de la llengua catalana, com a mitjà d'expressió.

I què passa amb la producció cultural que té una altra llengua com a vehicle d'expressió? M'agradaria que m'ho digués, consellera.

I amb més motiu, quan trobam al mateix apartat aquest diagnòstic, aquesta afirmació, torn a citar: "les Illes Balears formen part d'un territori amb una llengua i cultura pròpies". Els països catalans, m'imagín?

Li deia al començament que per a nosaltres la cultura ha de ser inclusiva o sigui compartida per tots els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma al marge de quina sigui la llengua en què s'expressin o la llengua amb la qual vulguin fer, evidentment, un determinat consum cultural i això val per al català, per al castellà, per a l'anglès, per al francès, per a l'alemany i per a qualsevol altre idioma, però sobretot evidentment per als dos idiomes oficials.

Tot això, evidentment, després té un reflex, com pot imaginar-se en la política d'ajudes i subvencions, en la programació dels espais gestionats per la mateixa conselleria o per altres institucions que participen d'un criteri semblant i, en general, en la política cultural, i no s'hi val a dir que ja hi ha promotors privats per tenir cura del que l'administració pública deixa de costat. Ben mirat, aquest decantament és el mateix que ha practicat aquesta conselleria amb les subvencions als mitjans de comunicació, si estan escrits en català, endavant les atxes!, si no, si no hi ha res a pelar... o sigui, si no, no hi ha res a pelar, o sigui res a pagar, eh?

Al marge de totes aquestes consideracions, consellera, el Pla de cultura que promou té, al nostre entendre també, aspectes positius: la participació per exemple o la visió no estrictament creativa o humanística del fet cultural, la visió econòmica, industrial, visió evidentment que no estar renyida amb la creativa, només faltaria.

Ciutadans al darrer debat de pressuposts va expressar, i així li ho vaig manifestar jo mateix, la seva confiança en el paper que pot tenir l'Institut d'Indústries Culturals com a expressió justament d'aquest punt de trobada entre creació i producció. L'única reserva, com de costum, és el cost d'estructura, o sigui de personal i de despesa corrent que pugui tenir aquest institut d'indústries culturals.

Per a nosaltres la creació d'aquest òrgan, des d'aquest punt de vista com a mínim, s'hauria de fer a cost zero; dit d'una altra manera: el cost de les partides de personal i despesa corrent d'aquest institut, d'aquest nou institut d'indústries culturals s'haurien de sostreure de les partides corresponents d'altres direccions i serveis de la conselleria. I el mateix pot dir-se d'aquest Consell de les arts i la cultura que està inclòs al Pla de cultura i que preveu, com a mínim d'acord amb el document que coneixem, ja preveu que el consell executiu hagi de ser un consell executiu remunerat.

Tornant, però, a l'Institut d'Indústries Culturals deixi'm que li recordi que avui dia -i crec que és interessant recordar-ho en aquest context- gràcies a Ciutadans i a la seva exigència inclosa al pacte d'investidura amb el Partit Popular, l'IVA dels espectacles en directe torna ser un IVA de tipus mitjà, un 10% en aquest moment, i que si hi ha pressupost de cara a l'any 2018 també tornaran al tipus mitjà la resta de productes culturals, cinema, música gravada, etc., i això gràcies a la nostra gestió, aquesta que algú... s'encaparra a dir que no existeix al Congrés dels Diputats.

En tot cas, nosaltres creiem en la cultura i en les indústries culturals i creiem que aquesta rebaixa era absolutament necessària justament per dinamitzar tots aquests aspectes.

M'agradaria, en fi, que m'explicàs com resoldrà des de la conselleria o des del mateix Institut d'Indústries Culturals moltes de les reclamacions del sector; com afavorirà els incentius fiscals per exemple; com facilitarà l'accés al fons europeus; com farà que la diversitat competencial entre administracions o entre de vegades les mateixes conselleries del Govern no representi un fre o un entrebanc per a la producció i difusió d'una obra i, en conseqüència, per al procés de creació que hi ha darrere.

I en el terreny audiovisual, i atès que IB3 no pot acomplir aquesta funció per falta de pressupost, o la pot complir a uns nivells que són francament magres, com promourà la producció autòctona?

En fi, consellera, ja ho veu, hi ha moltes preguntes que m'agradaria que em contestàs i després en tot cas ja tendré ocasió també de seguir amb altres qüestions.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Té la paraula la representant del Govern, la consellera Sra. Tur.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

Gràcies, Sr. President. Bé, he anat anotant, Sr. Pericay, totes les preguntes que vostè m'ha plantejat, intentaré contestar-les, i si me'n deix alguna ja ho faré a la segona intervenció.

En primer lloc, efectivament, vaig demanar una compareixença voluntària per presentar el Pla de cultura en seu parlamentària, però a la vegada també vull recordar que - perquè crec que ha de ser un pla consensuat, m'agradaria, ens agradaria que fos un pla consensuat on tothom fes les seves aportacions, i on totes les aportacions tenguessin cabuda- que precisament per això cada vegada que hem fet un nou capítol d'aquest document clau, que ha de ser el full de ruta o hauria de ser el full de ruta per a les polítiques culturals en els pròxims anys, l'hem enviat a tots els grups parlamentaris abans de fer-ho públic.

Segurament em podré estendre més a la compareixença de passat demà, però vostè m'ha preguntat, per exemple, què s'entén per cultura. Jo li contestaria que tot, és a dir, creim que la cultura és un concepte transversal i que es pot treballar i es poden fer polítiques culturals des de tots els departaments del Govern. Per què deim això?, perquè per exemple la cultura, poder-se desenvolupar la cultura, és també una societat lliure, una societat on es permet la diversitat, on es respecta la diversitat, on es respecta la discrepància, on es respecten les diferències, la crítica; on no es condicionen les polítiques públiques sense respectar aquests principis bàsics, i per això es necessita també un marc normatiu. Precisament per això treballem en la Llei de voluntariat, perquè entenem que a la figura del voluntariat se li ha de donar visibilitat i reconèixer-la, perquè fins i tot en la cultura s'hi treballa, és a dir, hi ha voluntaris culturals. Sense aquests voluntaris culturals molts

dels esdeveniments i moltes de les activitats culturals de les quals gaudim en concret a les Illes no serien possibles.

També creim que els ciutadans han de tenir dret a participar i a tenir veu, no només vot sinó també veu; i com podem arbitrar això o vehicular?, a través de la Llei de consultes. Creim que la cultura democràtica és una part importantíssima de la cultura. Després hi ha les manifestacions culturals. I una altra pota o branca important: garantir l'accés lliure de tots els ciutadans a la cultura. Això no vol dir que els creadors culturals, que llavors en parlarem, no hagin de cobrar, sinó que els ciutadans, igual que han de tenir, en una societat lliure i en un estat de dret i en una democràcia plena i sòlida, han de tenir accés a l'educació lliure i universal, a la sanitat lliure i universal, han de tenir dret a la cultura, tots, com a bé, no com una cosa privativa ni com una cosa d'elits. Per tant vostè em demanava quin és el públic d'aquest pla de cultura; jo li diria que tots els ciutadans. És evident que no tots els ciutadans avui en dia participen de l'activitat cultural, però l'objectiu aquí, en aquesta cambra i en aquest equip de govern, és aquest.

Llavors, quan diu que..., he cregut entendre que deia que només treballàvem per a una part. No, miri, quan nosaltres hem obert, hem ampliat l'horari de l'Arxiu del Regne de Mallorca, per posar un exemple del qual hem parlat avui, obrim tres tardes a la setmana, no demanam ni ideologia ni pensament ni condició social ni cap altre aspecte, està obert a tots els investigadors i a totes les persones que vulguin accedir a aquest servei. Com volem fer-ho amb tots, perquè, torn repetir, ho repetesc perquè a més ho crec fermament, la millor manera de garantir l'accés dels ciutadans a la cultura, a la informació, que també és cultura, el dret a la informació lliure i contrastada, és garantint i facilitant el seu accés als equipaments públics i culturals.

Quant parlava també del possessiu, d'ús privatiu de la cultura, d'afirmacions de l'escola és nostra, jo entenc que es parlava en qualitat de docent. Efectivament hem de deixar que les escoles les gestioni la comunitat educativa; això també és cultura, però a part també he de dir que jo no som conscient que la conselleria sigui meua, em limit a dirigir-la de manera momentània; en qualsevol cas com a molt seria majoral...

(Alguns aplaudiments)

...seria el majoral.

Llavors també parla de llengua i cultura pròpies. Efectivament, és que nosaltres creim fermament que la llengua pròpia és un valor, i cultura pròpia he cregut entendre que deia que no n'hi havia. Jo crec que sí, jo crec que sí, que n'hi ha, i a més es potentíssima, és importantíssima, és tan important que algunes manifestacions culturals fins i tot tenen el reconeixement de patrimoni de la humanitat, com és el cant de la Sibil·la, per posar un exemple. Però què entenem per cultura pròpia i què entenem que això és el que ens fa també tenir esperit de poble, esperit de comunitat?, els valors d'aquesta cultura pròpia?; les rondalles, les gloses, el ball, la música...; cada illa té les seves particularitats i llavors hi ha particularitats comunes; precisament perquè creim que té molt de valor això també hem de treballar perquè aquesta cultura pròpia no es perdi davant aquesta mania uniformitzadora que a vegades

envaeix segons qui. Precisament per això treballam en la reforma de la Llei de cultura popular, que serà la Llei de patrimoni immaterial, per posar en valor tot aquest llegat cultural, patrimonial i tradicional que ens defineix com a poble i com a comunitat.

Quan em demana que defineixi què és cultura pròpia i diu que imagina Països Catalans, que vull dir o que volem dir Països Catalans, miri, jo puc donar explicacions del que posa el document, no del que s'imagina. Quan diu que només treballam en un espai concret li ho he de desmentir, lamentant-ho, perquè no és cert; les línies d'ajudes que s'articulen a través de l'Institut d'Estudis Baleàrics, per posar un exemple, o a través del departament de Cultura, estan dirigides a tots els creadors. Per exemple l'Institut d'Estudis Baleàrics dóna ajudes a l'edició de llibres tant en català com en castellà, no feim distincions. El que sí feim és protegir especialment una llengua que és un llegat propi i que està en una situació de desavantatge i de fragilitat, i d'això no n'hem de tenir cap complex perquè també forma part del nostre patrimoni immaterial i del nostre llegat com a poble i com a comunitat.

(Alguns aplaudiments)

Consell de les Arts. És un altre dels nostres compromisos i que a més serà una realitat a final d'enguany, i també li he de dir que sí que crec que ha de ser remunerat, d'una manera simbòlica, sempre serà simbòlica; sap per què?, perquè ningú no qüestiona que un fontaner ens vingui a arreglar o dediqui unes hores a fer-nos una feina a casa, un pintor, un picapedrer, un professor..., ningú no qüestiona que hagin de cobrar per la seva feina, només qüestionam que han de cobrar quan els ciutadans es dediquen a aquesta tasca a vegades tan desagradada com és la gestió cultural, i creim que ho han de fer, han de cobrar, perquè són treballadors i són ciutadans que aporten un llegat importantíssim a la comunitat, i per tant, com que nosaltres volem cada vegada més treballadors en el món cultural -ara mateix només està al voltant d'un 3%- ens agradaria que aquest percentatge pogués augmentar. Però precisament per a això han de poder tenir un reconeixement en aquesta feina, i per tant creim que així ha de ser.

A la vegada que em qüestionava si teníem una cultura pròpia, que ja li he dit que crec que sí, em demanava com promouem la producció autònoma. Li he de dir que efectivament a partir d'aquestes línies d'ajudes per les quals treballam a través de l'Institut d'Estudis Baleàrics. L'Institut d'Indústries Culturals respon al mateix objectiu: creim que és important diversificar l'economia d'aquestes illes i que una part importantíssima de la indústria ha de ser, és i han de ser les indústries culturals; quan aquestes indústries estiguin perfectament arrelades dins el teixit empresarial, industrial, social i econòmic de les Illes, aquesta economia serà més diversa, serà més forta; la creació cultural serà més important, més potent, més forta, i es garantirà millor el dret de l'accés dels ciutadans a la cultura, perquè creim que aquest institut d'Indústries Culturals té a més a més un objectiu importantíssim, que és establir les bases i les condicions per evitar la precarietat dels treballadors del món de la cultura, que massa sovint, per desgràcia, passa. Perquè ningú no qüestiona que se subvencioni la indústria turística, que se subvencionin altres indústries no tan positives, però en canvi quan aqueixa

mínima part, simbòlica part dels pressupostos, es dedica a la indústria cultura és quan qüestionam les polítiques de subvencions.

Nosaltres creim que sí perquè tenen un retorn inqüestionable; si no fossin activitats amb el suport públic, no es podrien realitzar. El millor retorn és que els ciutadans puguin accedir al teatre, a la música, a la literatura, amb uns preus subvencionats que, si no fos per aquest suport públic, serien molt més cars. I a la vegada, garantir la gratuïtat en els espais públics, amb un horari suficientment ampli, amb uns continguts suficientment amplis com perquè tots els aspectes de la societat s'hi sentin plenament identificats. I a la vegada garantir el dret de la informació, que és un dret bàsic que contempla fins i tot la Constitució Espanyola.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Tur. Correspon la rèplica per part de l'autor de la iniciativa, té la paraula el Sr. Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, president. Sra. Consellera, entenc que tota una sèrie de preguntes que li he fet al final, me les contestarà després. Sí, perquè, com que veig que s'ha cenyit a la primera part de la meva intervenció, a la segona m'he referit a l'Institut d'Indústries Culturals, han quedat com a mínim una sèrie de preguntes que m'agradaria que em contestàs després.

Aquesta idea totalitària, en el bon sentit, de la cultura, és a dir, inclusiva en el sentit ampli, em sembla i, a més, va en la línia del que avui en dia s'entén per cultura, en general, sobretot per cultura quan parlam de cultura a través de polítiques públiques. Perquè, és clar, hi ha realment el que aquí com a mínim discutim és aquesta part de la cultura i no aquella que té una iniciativa i uns circuits merament privats, com a mínim així ho he entès jo.

Per tant, el que m'ha comentat, la Llei de voluntariat, la Llei de consultes, que això em sembla evidentment molt bé, però jo em referia més a la política cultural en un sentit si de cas més tradicional, és a dir, tot allò que té a veure amb la creativitat, amb la producció cultural i no tant amb les vies de participació, com podrien ser també aquesta Llei de voluntariat, o aquesta Llei de consultes.

I respecte d'això li volia aclarir una sèrie de coses. És a dir, quan li he citat el cas de l'escola és nostra, no, evidentment no era una qüestió de comunitat educativa, jo també som docent, és a dir, era una qüestió d'un altre tipus, era una qüestió de tipus privatiu, de dir això és nostre i vostès no s'hi fiquin, era exactament així de clar, tal com estava plantejat en aquell moment per la vicepresidenta d'aquest Govern.

No li he dit que no hi hagi d'haver, o que no hi havia cultura pròpia, no, no, no m'ha entès en això, el que li he dit és que l'afiliació entre aquesta cultura i la llengua fa pensar que hi

ha tot un seguit de manifestacions culturals que poden ser fins i tot llegat, que queden excloses d'alguna manera, ho dic tal com el document planteja això. I era aquest el meu retret simplement, és a dir, hi ha una part de cultura evidentment que no té cap expressió d'ordre lingüístic i hi ha una part que sí, i en aquest part que sí, jo crec que evidentment ha de ser tota la producció cultura la que, des del punt de vista d'una política pública, que és el que estam analitzant o com a mínim jo he volgut dur aquí, evidentment s'ha de treballar en aquest sentit inclusiu de totalitat, sense cap tipus de limitació.

Vostè em diu que amb les ajudes, evidentment que s'ha d'ajudar, evidentment que la cultura pública hi és per a això, hi és per facilitar, en gran part també, aquest procés de transmissió i de connexió amb els ciutadans, entre els creadors de cultura i els ciutadans i evidentment a través d'aquestes empreses, però hi és també lògicament amb una voluntat que des de l'administració s'ajudi sobretot en tot allò que difícilment no serà mai un negoci, que és la gran majoria d'activitats culturals. No li parl del patrimoni, que vostè coneix bé, però també aquí, i és un tema que no he tocat, crec que hi ha molt per fer, molt per fer en tema d'arxius i de dispersió d'arxius de vegades, etc.

Hi ha, en general, i abans li he comentat això en relació amb una de les coses que no m'ha contestat, que estan vinculades a l'Institut d'Indústries Culturals, però que crec que es poden fer extensives; és a dir, de vegades el fet que cada administració, i això ens passa no només en el camp de la cultura, tingui unes competències determinades, fa que tot això requereixi un esforç encara major, perquè efectivament les coses funcionin, perquè no resulti que es faci una cosa a una banda i a l'altra no es faci el necessari per complementar-ho, etc.

M'ha parlat de l'edició i de l'edició de (...), bé. Jo m'he referit, ja sé que efectivament hi ha ajudes per a llibres que no són escrits en català, no dic pas el contrari, el que passa és que m'he referit en concret, per exemple, als mitjans de comunicació i aquí sí que és difícil veure-hi aquesta voluntat diguem inclusiva a què em referia.

Respecte del Consell de Cultura i d'aquesta comissió, comitè executiu. No he pas dit que no s'hagués de cobrar, el que he dit és que tota aquesta creació d'estructures s'ha de fer, crec jo i crec que això és absolutament raonable, des de l'administració pública, a través no d'una ampliació, per dir-ho així, dels capítols de personal i despesa corrent, sinó realment de la conselleria en general, sinó a través de mecanismes que siguin mecanismes de trasllat de determinades funcions en altres àmbits, en tot cas. I si hi ha d'haver algun increment, que aquest increment sigui realment poc, que no sigui una cosa que carregui damunt l'estructura de l'administració encara un major pes.

La gratuïtat dels espais públics. Absolutament d'acord, evidentment tant com sigui possible. Però, és clar, l'obertura el màxim d'hores, també per exemple la Biblioteca de Can Sales és insòlit la dificultat que hi ha per utilitzar-la en determinats departaments, des d'un punt de vista d'un problema d'horari estrictament. Llavors totes aquestes coses lògicament haurien d'anar...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pericay hauria d'anar acabant.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

... -acab tot d'una, president- haurien d'anar millorant al nostre entendre.

I llevat d'això, la resta, com que encara estic pendent de la seva resposta, esperaré a veure què em diu i, en tot cas, si hi ha qualque cosa, ja li ho comentaré en un altre àmbit.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. En contrarèplica per part del Govern, la consellera Tur.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

Gràcies, Sr. President. Sí, efectivament m'he deixat algunes coses per contestar-li, li deman disculpes. En primer lloc, crec que..., he intentat anotar-les, si me'n queda alguna per contestar no és per manca de voluntat.

Quant al personal de l'ISIC és evident que hi haurà d'haver-hi una dotació de personal, una mínima dotació de personal simplement perquè serà un servei que volem potenciar, tot i que ja s'hi treballa en el foment de les indústries culturals, és evident que es necessita, com necessita tota l'administració. Perquè nosaltres creiem també en la feina dels treballadors públics, creiem que són un eix fonamental i un pilar fonamental de les administracions públiques i aquesta mania d'aprimar l'administració, al final va en perjudici dels ciutadans. El que passa és que les restriccions legislatives de creació de capítol 1, de vegades no ens deixa en aquest fer tot el que voldríem. El que no seran... volem que sigui professionalitzar la gent que treballi dins l'Institut d'Indústries Culturals, però ja li dic que la dotació de personal és mínima, està en els pressuposts de la comunitat i parlem d'un equip mínim de dues o tres persones.

Quan parlava de l'escola, que deia que "no s'hi fiquin", jo li torn dir que interpret, no vaig escoltar aquesta tertúlia, però era en el context de què han de ser conscients que vostès han acusat els docents d'adoctrinar de manera reiterada i, la veritat que qüestionar la magnífica tasca que fa la comunitat educativa, que fa el professorat, i que ha funcionat tan bé durant tants anys, ficar ara qüestions, o posar en dubte feines que no han suposat cap problema mai i que són un dels pilars bàsics d'aquesta comunitat i d'aquesta democràcia, creiem que com a mínim és perillós, igual com ara posar-se a discutir una cosa que ha funcionat tan bé com és la cooficialitat de les llengües, qüestionar això sincerament trobam que és com a mínim perillós.

Sí que és cert que m'ha parlat vostè de coordinació entre competències; és veritat que les competències estan molt repartides i aquí hi ha una responsabilitat d'anar-les coordinant. Aquesta voluntat existeix, i crec que estam treballant en aquest

sentit. De fet precisament per això estam treballant Consell de Mallorca i Govern balear per transferir les competències de la gestió del Museu de Mallorca, que tot i ser un espai de titularitat estatal entenem que qui té les competències de patrimoni ho gestionaria millor, simplement per no haver d'allargar segons quins tràmits, i com que també som conscients que és un espai de titularitat estatal, el pròxim dia 21 tenim una cita amb el director general de Cultura del ministeri per plantejar-li a priori aquesta qüestió, tal i com ja es va fer amb el Museu de Menorca, i tal i com ja hem fet, és a dir, a part d'aquesta cita hi ha hagut contactes previs i hem vist bona predisposició per part del ministeri, que supòs que tenen el mateix objectiu que nosaltres.

Quant als mitjans de comunicació en català, sí, efectivament hi ha línies d'ajudes tant per als mitjans que publiquen en català com per a..., no el cent per cent sinó que la major part ho fan en català, com a aquells que, editant en castellà, volen fer una versió en català, i efectivament és pel tema de la llengua catalana, no se subvencionen mitjans en llengua castellana, i ho deim clarament; per què?, perquè la situació de la llengua catalana està en una situació de clara inferioritat i fragilitat, i necessita aquest suport institucional, entenem.

Quant al Consell de les Arts i de la Cultura en aquest cas li he de dir que no es preocupi, que no suposarà cap increment de capítol 1, precisament perquè no volem que sigui un òrgan intern, volem que sigui un òrgan de control i fiscalització de les polítiques culturals, i per això ha de ser autònom, perquè creim en el paper de la societat civil, en el dret dels ciutadans a aportar idees, a proposar, a vincular les seves propostes, i, a la vegada, per fiscalitzar allò que fan els governs i el que fan les institucions públiques que emanen del seu vot.

També som conscients que hem de millorar -crec que aquesta és una altra pregunta i esper no haver-me'n deixada cap-, som conscients que espais com la biblioteca de Mallorca o el Museu de Mallorca, la biblioteca de Can Sales, han de millorar els seus horaris i els han d'ampliar; precisament per això l'any passat vàrem aprovar el juliol la creació de 12 places, dues per a cada centre, places que feia molt de temps que reclamaven els seus directius, que continuen reclamant perquè hi continua havent mancances, però que és un reconeixement que hi ha una dotació insuficient de personal, i aquestes places eren encaminades sobretot a aconseguir ampliar aquest horari per garantir aquest accés.

I som conscients que hi ha molta feina a fer i en aquestes estam; precisament per això hi estam treballant des de diferents àmbits, tant des de les institucions implicades, en perfecta coordinació, com des de la part civil, com des del teixit cultural, fent propostes en aquest pla de cultura que presentarem passat demà a tots els grups parlamentaris.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Tur.

III. Moció RGE núm. 17139/17, ajornada a la sessió anterior, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació amb el model turístic, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 10409/17.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon a la Moció RGE 17139/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació amb el model turístic, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 10409/17, que fou ajornada a la sessió anterior.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Presentam aquesta moció com una oportunitat per redirigir l'erràtica deriva en matèria turística desenvolupada pel Govern de les Illes Balears i per demostrar que un model turístic que atorgui confiança al sector, que creï llocs d'ocupació, que redistribueixi la riquesa millor i que no perdi competitivitat en els mercats també és possible a les Illes Balears.

I en primer lloc, en una moció d'aquest tipus, dirigida a redissenyar polítiques, resulta obligat reconèixer que el sector turístic, com qualsevol altre sector, és necessari que cregui, que tengui fe, que confii en aquells responsables que tenen en les seves mans la capacitat de decidir el futur dels seus interessos més immediats, i és necessari sembrar empaties i complicitats entre l'administració i també la iniciativa privada, i els darrers esdeveniments, els escàndols, les sospites que hi ha hagut dins la Conselleria de Turisme, la manca d'ètica, la negació del nostre principal actiu industrial, les dimissions, els tribunals, els viatges a les Amèriques, han minvat la confiança en un sector al qual s'ha generat una indubtable incertesa. Els contractes sense publicitat adjudicats al guru electoral de MÉS, les imputacions a l'ATB, les dimissions a l'ATB, la imputació de la directora general, la dimissió de la directora general, la llei Frankenstein, l'ecotaxa, el doblatge de l'ecotaxa i, finalment, la caiguda del conseller de Turisme, fan que les expectatives del sector turístic estiguin minades d'incerteses.

És per això que el primer punt de la nostra proposta va adreçat a això...

(Remor de veus)

...a constatar, només a constatar, la necessitat de la importància que té el sector turístic i una adequada defensa dels seus interessos, i a confirmar que tot allò que ha succeït fins ara és susceptible de produir un efecte totalment contrari, res més que això.

En segon lloc proposam la necessitat de revisar la zonificació proposada pels consells a l'hora de determinar les zones aptes, i ho feim proposant una modificació de la llei que atorgui veritable capacitat de decisió als ajuntaments a l'hora de decidir la seva intensitat turística i, amb això, l'impacte econòmic que els ajuntaments volen que tengui el lloguer turístic en el seu municipi, perquè estam convençuts que als

ajuntaments se'ls estan violant una sèrie de competències que els són pròpies, perquè estam convençuts que la sobirania local s'ha d'imposar també a l'hora de determinar els usos en els seus territoris, perquè són els que han d'atorgar els serveis al turista, i això té un cost. Però sobretot perquè el poder del principi de l'autonomia municipal en aquest cas ha quedat totalment desvirtuat i reduït a no-res. Basta llegir els mitjans de comunicació dels darrers dies per comprovar els negatius efectes que ha tengut la llei Frankenstein.

La polèmica està servida i la rebel·lió dels ajuntaments no s'ha fet esperar, i aquesta reacció dels ajuntaments és lògica i raonable, però no només per unes competències que entenen violades, sinó perquè la zonificació proposada és incoherent allí on s'ha proposat, i crea importants desigualtats, com demostra el fet que a Sóller i a Pollença els nuclis es considerin saturats i als seus ports respectius es pugui llogar qualsevol cosa. És cert que estam davant del període d'al·legacions per part dels ajuntaments, però res no fa pensar que les propostes dels ajuntaments seran les que acabin essent acceptades sinó que, com diu la llei, només seran vinculants per als consells aquelles propostes dels municipis que siguin encara més restrictives que les propostes del consell insular, la qual cosa ve a confirmar que estam davant d'una llei negacionista. És per això que el que proposam és senzillament això, que les propostes que formulin els ajuntaments, siguin quines siguin, les acabin acceptant els consells i conformin el mapa de la zonificació definitiva.

La tercera de les propostes també té un clar component municipalista, i va adreçada a corregir un dèficit de representació en la presa de decisions en el si de la Comissió de turisme sostenible; tots els ajuntaments de les Illes Balears, a excepció de l'Ajuntament de Palma, que sempre va per lliure, estan representats a la comissió a través de la FELIB, que ostenta només un vot; parlam d'una representació de la FELIB de 66 ajuntaments que concentren 700.000 habitants, enfront d'una sola ciutat que concentra poc més de 400.000 habitants, i resulta que la FELIB té un vot i Palma en té un altre. Però no només els ajuntaments de Mallorca, de Balears, estan infrarepresentats en relació amb l'Ajuntament de Palma en aquesta comissió, sinó que també ho estan en relació amb tots aquells agents socials o entitats, ecologistes o del caire que sigui, que tenen la mateixa capacitat de decisió que tots els ajuntaments que concentra la FELIB, un vot. En definitiva, es tracta de tractar els iguals per igual i als desiguals de forma desigual; el contrari seria generar més discriminació i generar també més diferències. És per això que demanam que s'atorgui major representació a la FELIB a la Comissió de turisme sostenible.

En quart lloc proposam que es garanteixi un mínim, un mínim d'inversió als municipis a càrrec de l'impost de turisme sostenible, vists els antecedents de les dues úniques i darreres convocatòries. A la primera convocatòria es varen desestimar 200 projectes presentats pels ajuntaments, als quals es va fer córrer perquè els presentassin i als quals es varen fer gastar bastants de diners, i als quals també se'ls varen arruïnar les seves expectatives de millorar la qualitat turística en els seus distints municipis, per bona que fos la proposta que ells presentaven. I és que per arribar aquí no feia falta que ens fessin vostès córrer tant, ni que ens fessin gastar tants de diners.

Frustració i frau varen ser les paraules que més es varen escoltar per part dels representants de la FELIB i per molt de batles singularment considerats. I si aquest va ser el resultat de la primera convocatòria, decebedora també va ser la segona, si tenim en compte el volum de projectes presentats pels ajuntaments a través de la FELIB, en relació al total i si tenim en compte la valoració econòmica d'aquests projectes en relació a la totalitat de la inversió.

A la primera convocatòria, com dic, més de 200 projectes es varen presentar, no se'n va aprovar cap ni un, per a tots els municipis la inversió va passar de llarg. Però és que a la segona convocatòria es varen presentar 70 projectes a través de la FELIB, dels quals en varen ser aprovats 8, el que representa un raquític 11,42% dels projectes presentats a través de la FELIB. I aquests 8 projectes aprovats en segona convocatòria van aconseguir concentrar una quantia de 5 milions d'euros, davant d'una recaptació superior als 64 milions d'euros, el que significa un escàs 7,74% del total de la inversió. Per tot això demanam que es garanteixi una quantia mínim en l'àmbit municipal, de manera que s'asseguri i es garanteixi un mínim del 33% de la recaptació a cada una de les convocatòries.

D'altra banda, i com a cinquè punt, creiem que és necessari recuperar el format inicial, permetent als ajuntaments singularment considerats, poder presentar sense cap necessitat de penalitzar-los darrera els consells o la FELIB, els respectius projectes, de tal manera que es recuperi la idea inicial que es va posar en pràctica a la primera de les convocatòries, cada ajuntament ho podia fer de forma singularitzada.

En sisè lloc, no ens resignam tampoc al fet que la transferència de competència en matèria de promoció turística, es converteixi en un mal negoci, un mal negoci per als consells insulars, i té pinta que acabarà sent un mal negoci, no per a vostès, sinó per als consells insulars. Segons les dades que manegen vostès, la transferència en matèria de promoció turística estaria infravalorada en relació amb la proposta que es va presentar l'anterior legislatura. És per això que els demanam que es torni renegociar la dotació econòmica de la transferència a l'alça, i no menyscabi en cap cas la dotació econòmica acceptada pels consells insulars, els quals ja són titulars de la competència, com pugui ser el Consell d'Eivissa.

En setè lloc, i vaig acabant, proposam una nova modificació de la Llei turística, per tornar-la reactivar, per tornar-la reactivar i afavorir la inversió de cara a la reconversió d'establiments turístics i prorrogar per a un període de quatre anys més les condicions que establia la llei anterior, vista l'absència de projectes presentats des que va tenir lloc l'aprovació de l'anomenada llei Frankenstein. I és que el que funciona millor no tocar-ho, però vostès fins i tot el que funciona són capaçes de malbaratar-ho.

Els agradi escoltar-ho o no, la disposició adicional tercera ha provocat una evident desacceleració de la inversió i els nombres no poden ser més cridaners. Des que es va aprovar la Llei 8/2012 es calcula que la inversió a la planta hotelera ha suposat un total de 1.500 milions d'euros, 1.500 milions d'euros i la creació de milers de llocs de treball. Això ha permès que 200 establiments puguin incrementar de categoria.

En els darrers cinc mesos no s'ha presentat cap projecte, i no és que ho digui jo, sinó qui va ser el conseller de Turisme en el seu moment, també ho reconeixia, cap projecte no ha entrat a la conselleria, deia fa uns mesos. Per tant, ens deia que no ens preocupàssim, que no passava res, que segurament aquesta llei també incentivava la iniciativa privada a fi de promoure i reactivar aquesta inversió. Res no ha passat d'allò, aquelles paraules han quedat absolutament buides de moment. Es per això que proposam que es torni a la mesura i es torni a permetre que avui gran part de la planta hotelera que ha quedat sense reconvertir i adaptar-se, ho pugui fer mitjançant els criteris que l'anterior llei establia.

I acab, en darrer lloc com a punt vuitè, els proposam una darrera mesura que vagi dirigida a fomentar, a incentivar, a promoure bàsicament la incorporació de polítiques sostenibles dins el mercat de lloguer, a fi que les flotes de cotxes de lloguer tinguin un percentatge de vehicles impulsats per aquest tipus d'energia elèctrica.

Aquestes són les nostres propostes, derivades de la nostra interpel·lació i que, com vaig dir al principi, a fi de redirigir una política turística erràtica i demostrar que el nostre model turístic ha d'estar basat en la col·laboració amb els ajuntaments, amb els consells i ha de ser un model creador de riquesa i sobretot un model que accepti el turisme, un turisme millor, que també és possible a les Illes Balears.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Passam al torn de fixar posicions. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Jerez, li he de dir que vaig escoltar atentament la seva anterior interpel·lació a l'anterior conseller de Turisme i ja en el seu moment em va semblar un tant feble de contingut la seva intervenció, una espècie de tocada de nassos, sense cap horitzó real, tangible, alternatiu de model turístic, que és del que presumptament tractava aquesta interpel·lació i aquesta conseqüent moció.

Vull pensar que vostès pretenen plantejar aquí el seu model turístic, però la veritat és que en els punts de la seva moció el que trob són només retalls mal cosits, inconnexos a problemes que vostès mateixos s'inventen. Parlava vostè d'una política erràtica d'aquest Govern, i miri que nosaltres hem estat crítics, però les solucions que vostès plantegen crec que són problemes que vostè mateixos s'inventen, i li faré l'enumeració del que vostè planteja.

Problema número 1, la conselleria no proporciona confiança al sector. Escolti, per no proporcionar confiança al sector, i li ho diré des d'una concepció, o des d'una percepció

purament economicista, en les últimes temporades s'ha batut el rècord de turistes, s'han incrementant molt notablement els preus de les habitacions i per tant, els beneficis dels hotelers i dels grans hotelers. De fet, el reconeixement d'aquesta bonança per part del sector, ha permès l'acord amb els sindicats per elevar els salaris un 17% en 4 anys, i s'ha fet sense vagues, en una negociació discreta, en col·laboració també del Govern i ens ha col·locat a l'avantguarda dels increments salarials en el sector turístic espanyol. Per tant, podríem arribar a dir que el sector turístic "riu", no sé si tothom "riu" avui, però el sector, en general "riu". Per tant, Sr. Jerez no sembla que aquesta suposada desconfiança en la conselleria sigui un factor de preocupació per al sector turístic.

Problema número 2, els ajuntaments no decideixen com es pot permetre el lloguer de vacances. Sr. Jerez, miri la llei i procuri entendre-la. Els consells zonifiquen i ara reben les al·legacions dels municipis. I jo puc entendre la queixa, però intueixo que al que vostès aspiren és al fet que els municipis competeixen entre si per allotjar més turistes. I ja li advertixo, no compartesc en absolut aquest criteri i estic convençut que aquesta comunitat no s'ho pot permetre, ens ha sentit parlar de la idea de sense límits no hi ha futur. Algú ha de coordinar que es respectin uns criteris comuns i és lògic que siguin els propis consells, a partir evidentment d'una legislació autonòmica que hem pactat prèviament.

I som illes amb models turístics diferents, és així. I les nostres comarques també tenen les seves diferències, no és el mateix el Raiguer aquí a Mallorca, que la Tramuntana, o que el Port d'Alcúdia, però cada municipi senyories no està separat per mar dels altres, i les seves decisions impacten en els municipis veïnats. Per tant, no volem en cap cas que existeixi una escalada a la baixa en unes hipotètiques regulacions municipals del lloguer de vacances. I ja tenim sobrants exemples del *race to the bottom* que provoquen les regulacions que no atenen a un principi propi de subsidiarietat.

Problemes números 3, 4 i 5, que crec que els podríem ajuntar, els ajuntaments no tenen suficient, no tenen prou veu ni vot en la distribució de l'impost turístic. Home, Sr. Jerez, benvingut problema, benvingut problema. Vostès, que, associats amb la Patronal Hotelera, varen derogar la primera ecotaxa provocant, hem d'insistir i ho hem de recordar, la pèrdua de 1.000 milions d'euros per a aquesta comunitat, 1.000 milions d'euros que hem perdut en aquesta comunitat, i que ni volien sentir parlar d'aquest impost, ara ja els hem d'agrair, ja pretenen que els seus batles decideixin on ha d'anar a parar la recaptació de l'impost.

Molt bé, molt bé. Jo el que esperava o el que havia sentit fins ara de vostès era que el problema..., era l'existència d'aquest impost, Sr. Jerez, fins ara el problema era l'existència d'aquest impost, ara ja és la distribució de l'impost. Benvinguts siguin, ja no ho qüestionem. Benvinguts al sentit comú, benvinguts a un dels grans èxits d'aquesta legislatura, benvinguts a la convicció que aquest impost és imprescindible per a la sostenibilitat del nostre territori. Benvinguts siguin.

I a partir de l'acceptació d'aquest impost, evidentment, ja discutim el que vostè vulgui, ja discutim el que vostè vulgui, que els ajuntaments han de participar més? Potser sí, però bé,

ja ho podem parlar, però l'acceptació de l'impost crec que és una gran fita per a vostès. És clar que els ajuntaments han de participar, és clar que sí, ja ho fan, vostè ho ha dit aquí, però la concepció que jo tenc de l'impost és que es justifiqui millor cada any perquè es pugui invertir millor i que pugui revertir encara millor les conseqüències de l'impacte que provoca el turisme. Aquesta hauria de ser l'objectiu d'aquest impost i és aquí on ens hauríem de centrar per aconseguir que realment fos un impost verd i que els turistes poguessin apreciar encara més del que ja ho fan en contemplar que serveix per gaudir més, millor i amb més qualitat de la seva estada a les nostres illes.

Problema número 6, segons vostè, del nostre model turístic, la dotació econòmica de promoció turística als consells insulars és insuficient. Home, doncs, una altra vegada l'hem de felicitar, benvingut problema una altra vegada, Sr. Jerez. En un any on l'increment de finançament dels consells ha superat amb escreix el pressupost de la comunitat, vostès consideren que els consells estan mal finançats. Sr. Jerez, és clar, és clar que els consells estan mal finançats, i els ajuntaments, i la nostra comunitat, però estan mal finançats en promoció turística, en protecció del medi ambient, en serveis socials, en pressupost per a escoltes que ens permetria tenir una xarxa educativa de 0 a 3 anys com tocaria. És clar que sí, és clar que sí.

Li faré una proposta, li faré un proposta per millorar aquesta proposta seva de millorar la promoció turística dels consells, compri's un vol a Madrid i vagi a fer promoció turística de les nostres illes al Ministeri d'Hisenda. Compri's un vol i vagi al Ministeri d'Hisenda, i si la seva campanya funciona serà la millor inversió en promoció turística de la història d'aquesta comunitat, i si se'n va en classe turista encara li servirà com a argument davant Montoro, per haver complert amb la seva regla de despesa. Aquest problema número 6 sembla que està a les seves mans resoldre'l. Jo em comprometo a pagar-li la bestreta, Sr. Jerez.

Problema número 7, es podria resumir que els hotelers no fan reformes perquè el Govern no els les paga. És un problema, és clar, és un problema, per descomptat, no li negaré, no li negaré, ara bé, entenc que la Patronal Hotelera vulgui mantenir aquest privilegi que han posseït durant molt de temps, d'un partit sotmès als seus interessos, Sr. Jerez. És clar que sí, a mi també m'encantaria, a qualsevol sector li encantaria tenir un partit sotmès als seus interessos, però no pot esperar que la resta, la resta de partits, que un govern de progrés amb partits progressistes estiguin sotmesos també a aquests interessos. Intueixo, intueixo que per aquest motiu tenen invertits gairebé 300 milions d'euros en reformes, que segurament, i sense dubte, redundaran, redundaran en el seu benefici i en el benefici de tots també perquè ens generaran més ingressos. Ja ens agradaria també a altres sectors gaudir d'aquesta capacitat econòmica i del suport sostingut en el temps de la immensa majoria de les seves demandes. És clar, a tots els sectors els encantaria. Vostè sap què opina el món de la ciència d'aquest privilegi que ostenta en solitari el sector turístic? Vostè sap què opinen des del món de la creació? Vostè sap quants anys i quantes empreses del nostre sector secundari han estat necessaris per aconseguir un pla d'indústria amb una dotació econòmica raonable i encara insuficient? És clar, és clar, són comparacions odioses, clar que són comparacions odioses, però el que no poden existir són privilegis eterns.

Un darrer problema, problema número 8, els cotxes de lloguer han de ser elèctrics. Home, doncs, també podríem estar d'acord, aquesta fins i tot li podríem votar a favor. Com no ho havíem pensat abans que els cotxes de lloguer siguin elèctrics? El problema no és que hi hagi 40.000 cotxes de lloguer sense control, és que consumeixen petroli. Per a vostè aquest és el problema. Benvinguts també al món sostenible i de l'ecologia. És clar, quan circulin amb piles s'acabaran tots els problemes esmentats a la seva moció del nostre model turístic. Hi ha un problema, és que ja des del Pla d'Energia, des de la Direcció General d'Energia el seu pla és més ambiciós que el que vostè proposa, per la qual cosa li suggeriria ser un poc més imaginatiu si pretén ser creïble.

No proposen que el Govern de l'Estat enviï inspectors per controlar aquesta immensa quantitat de vehicles, no proposen un impost ecològic perquè circulin per les nostres carreteres registrats i aportant qualche ingrés que permeti treballar en la reducció de la petjada ecològica que generen.

És clar, quins són els problemes reals per a nosaltres que pateix el nostre model turístic? El principal és compartir la riquesa que genera el turisme, la riquesa que creen els grans hotelers no ha d'estar subvencionada per la gent treballadora, Sr. Jerez. Les infraestructures i la cura del nostre medi ambient no ha ser sufragat amb els impostos de tots. Aquí trob, insistesc, una gran passa del Partit Popular, però lamentablement massa petita per a la nostra societat.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jarabo, per favor, vagi acabant.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Sí, acab. Per tant, el que volem clarament i sense embulls és que vostè, el seu partit, defensi l'impost turístic i no de reüll implícitament. Dóna suport vostè a l'impost turístic, Sr. Jerez? Perquè aquesta societat a l'hora de votar haurà de saber si vostès seguiran subvencionant indirectament al sector turístic o donen suport a aquest impost.

El fet de compartir la riquesa també és acabar amb la cara B del turisme, amb la cara oculta d'un sector turístic que produeix precarietat en comptes de compartir la riquesa amb els seus treballadors, amb la nostra gent.

Per acabar, i no menys important, un model turístic que pensi en la riquesa més enllà dels diners és el que necessitem, que sàpiga que els nostres principals recursos són la bellesa de la nostra natura, de les nostres platges, dels boscos, que aquesta és...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

... la matèria bàsica amb la qual podem garantir un millor món per als nostres fills i filles i no tant...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jarabo, se li ha acabat el temps.

Moltes gràcies.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Sí, acab.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Antoni Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, Sr. President, senyors i senyores diputats. He de reconèixer, Sr. Jerez, que m'ha costat seguir el fil entre el que va exposar vostè a la interpel·lació del passat 12 de desembre i la moció, els acords concrets, que ens proposa avui. Quasi he dubtat si la moció es corresponia o no al mateix debat. Ho dic perquè vostè a la interpel·lació, i també ho ha fet aquí, qüestiona molts dels aspectes del model turístic del govern actual, però llavors aquestes crítiques no es concreten, no hi són reflectides, amb propostes a la moció que presenta. Per tant, o vostès critiquen per criticar i no tenen model o prefereixen no defensar-lo.

Vostè va dedicar bona part de la interpel·lació a qüestionar, per exemple, el sostre de places, d'on sortia i per què s'havia fixat d'aquesta manera. El Sr. Barceló li ho va explicar, supòs que ho va entendre vostè i ho deu compartir perquè cap ni una de les vuit propostes que ens presenta avui qüestiona la necessitat ni la formulació d'aquest sostre de places, tot i que va ocupar bona part de la seva interpel·lació. El sostre de places és un concepte que de qualche manera ja era dins el nostre ordenament jurídic amb la forma d'intercanvi de places, que per poder donar d'alta un nou establiment s'havien de donar de baixa unes places equivalents, però que estava pervertit, record, pel gran nombre d'excepcions, hotels de cinc estrelles, hotels d'interior, agroturismes, els mateixos habitatges de vacances i, per tant, estava pervertit, com deia, aquest principi.

Crec que va ser un canvi substancial de la nova llei que no veig que vostès en el resultat d'aquesta interpel·lació que qüestiona tot el model turístic, vostès ara veig que no el qüestionen. Per això també li demanaria a veure si hem avançat i si vostès ara han acceptat que calen límits en aquest creixement turístic o si segueixen pensant, com defensaven, en el creixement sense límits.

D'altra banda, una de les crítiques, en això coincidesc amb la reflexió que ha fet el Sr. Jarabo, una de les crítiques en general més importants al model turístic era l'impost de turisme

sostenible, la seva mateixa existència, el fet que s'hagi incrementat en temporada alta enguany.

Vostè deia a la interpel·lació "en absolut estem en desacord en l'impost turístic en si i per suposat en l'increment per a enguany", però el que ens du avui aquí són tres punts dels vuit, ocupen bona part dels punts, que de cap manera no qüestionen ni l'existència ni l'import, vostès l'únic que plantegen és que hi hagi més doblers per a projectes municipals i per tant, manco per a projectes del Govern i dels consells. Sí que hem avançat molt.

Ara el Partit Popular a la seva interpel·lació i a la seva moció contra tot el model turístic no qüestiona, o si ho fa no s'atreveix a dir-ho, l'impost turístic i el que proposa és que hi hagi manco doblers per al Govern i per als consells i més per als ajuntaments.

No li negaré la importància que pot tenir, però convendran que no és una qüestió que qüestioni tot el model turístic.

En tot cas la llei actual sí que garanteix, li ho record, un impacte i uns percentatges a totes les illes.

Un altre bloc de la seva interpel·lació qüestionava la regulació del lloguer turístic i la seva efectivitat. Cap mesura proposen vostès referent a aquest tema, únicament una que també entenem que no invalida de cap manera el model, que s'afegeix..., s'afegeixen vostès a la reivindicació d'EL Pi que els informes municipals de la zonificació siguin vinculants. El seu argument, el gran argument és que la zonificació que han fet els consells és incoherent i a vostè li sembla que si cada ajuntament fa la seva serà molt coherent? Jo empraria altres arguments.

No vull dir tampoc que sigui un tema menor, però en qualsevol cas no invalida com deia el model. Vull recordar que els informes municipals són vinculants si són més restrictius com en la resta d'instruments d'ordenació territorial, d'altra banda. I li posaré un exemple: que un municipi fiqui moltes places turístiques no és un tema aïllat, és un tema que afecta també la capacitat de càrrega, afecta l'accés a l'habitatge i no és un problema que afecti únicament un municipi.

De la mateixa manera, per exemple, que les grans superfícies comercials. És competència del planejament municipal definir en un plantejament general quin sòl comercial vol posar. Idò el Consell de Mallorca ha fet un pla d'equipaments comercials que també podem interpretar que limita aquesta competència municipal de definir quin sòl comercial vol posar, i no veig que s'hagi qüestionat això, no veig que s'hagi qüestionat per part d'El Pi, Sr. Melià, no veig que s'hagi qüestionat.

Les infraestructures o els serveis, en aquest cas el lloguer turístic, que tenen un impacte no només al mateix municipi, sinó que tenen un impacte que s'estén i que crea... les situacions que crea s'estenen als altres municipis necessiten una visió global per fer una zonificació coherent.

Dos temes que també qüestionen vostès, per altra banda, és l'acord al qual s'ha arribat amb els consells insulars. La veritat

és que vostès..., per al traspàs de la promoció turística, la veritat és que vostès governant als consells de Mallorca i de Menorca no foren capaços d'arribar a un acord entre vostès mateixos i aquest govern sí que ho ha estat. I ara aquí el Partit Popular vol que el Parlament deslegítimi la capacitat negociadora dels consells insulars d'arribar a un acord amb el Govern. Francament la seva proposta crec que no té ni cap ni peus.

Jo li demanaré: amb qui ha de negociar la presidenta, la vicepresidenta o la consellera d'Hisenda? Ha de negociar amb els consells insulars o ha de negociar amb vostè o amb la resta del Grup Popular quan ha de negociar al Govern balear amb els consells insulars la promoció? Evidentment, no deslegítimi vostè els consells insulars i la seva capacitat d'arribar a acords amb el Govern balear.

També qüestiona el tema de les reformes, hi ha fet esment avui. Vull recordar que les normatives que s'han fet respecte de les reformes, les que va fer el Partit Popular i les que ja s'havien fet abans, totes tenien un horitzó temporal. Són normes conjunturals, sense vocació de permanència, per això tenen un horitzó temporal. I és evident que si una norma té un horitzó temporal de cinc anys, com tenia la norma que ara va deixar d'estar en vigor i que acabava el juliol passat, sense qui hi hagués la certesa d'una nova normativa, hi va haver un allau de projectes. Però també és demagògia intentar fer veure que mantenint la mateixa normativa es mantindrà el mateix nivell de projectes indefinidament perquè, com deia, són normes conjunturals que és impossible que es mantingui el mateix nivell d'activitat indefinidament.

En qualsevol cas la nova normativa estendrà una sèrie d'anys més les possibilitats de reforma de manera més sostenible i per suposat que hi haurà projectes que s'hi acolliran i de fet ja n'hi ha, ja hi ha projectes que s'han acollit a aquesta possibilitat.

Crec que en resum vostès plantegen una interpel·lació on qüestionen tot el model turístic i llavors presenten una moció podríem dir de matisos del model turístic, temes que d'altra banda... no donarem suport perquè són qüestions que ja han estat objecte de debat en les respectives tramitacions del projecte de llei i la nostra posició no ha variat.

La veritat és que pensava que avui hauríem de defensar el model turístic del Govern; pensava que hauríem de debatre per què no podem créixer sense límits i és necessari un sostre de places al nostre territori; pensava haver de debatre per què és necessari un impost turístic com el que ja hi ha a moltíssimes destinacions, que permeti que l'activitat turística financii inversions mediambientals o de diversificació econòmica; pensava haver de debatre per què és important que la regulació del lloguer turístic sigui mitjançant una zonificació que faci ús de les competències d'ordenació del territori urbanístic per part de les administracions i no que faci ús de la tipologia com feia l'anterior llei.

Però avui ens trobam amb un partit popular que no qüestiona el sostre de places, que no qüestiona l'impost turístic, que no qüestiona la regulació del lloguer turístic mitjançant la zonificació i no la tipologia; un partit popular sense propostes,

sense model turístic, que només qüestiona matisos de normes que s'han aprovat, incapaç de presentar una alternativa, una validació en tota regla al model que segueix aquest govern, un model de contenció del creixement més diversificat i més sostenible.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. El primer que volem fer és demanar la votació separada dels diferents punts d'aquesta moció ja que amb la majoria estam d'acord, però en alguns tenim dubtes i, per tant, ens hi absteníem.

És evident per a nosaltres que aquest govern no genera... no està generant confiança al sector turístic, per a nosaltres és evident, bé, és que fa poc hi va haver una reunió..., que es diu Exceltur i va cantar les quaranta al Govern el sector turístic. Per tant, en alguna cosa no estan contents quan el sector turístic es queixa i no li genera confiança. I és normal que no li generi confiança..., al sector turístic no li... al sector hotelier no li genera confiança la pujada d'imposts absolutament infonamentada, sense cap base d'estudi econòmic ni res per acontentar un determinat partit de la majoria parlamentària, als ajuntaments no els genera gens de confiança perquè els han exclòs de tot el tema de l'impost de turisme sostenible, als inversors no els genera confiança perquè el canvi de les regles sobre la reforma turística ha provocat que no hi hagi gent que s'aculli a la nova normativa, etc.

Crec que... i no parlem de lloguer turístic que és més que manifest que no genera gens de confiança a cap actor del lloguer turístic la normativa del Govern. Per tant el primer punt, com és evident, no podem més que votar-lo a favor.

El segon punt, que és el tema del lloguer turístic i la zonificació, crec que aquí hi ha un error elemental, un error elemental, perquè la zonificació no té res a veure amb l'intercanvi de places; una cosa és zonificar i una altra cosa és que hi hagi places, són conceptes totalment diferents, però, de fet, és com funciona el món hotelier. Com funciona el món hotelier?, els ajuntaments qualifiquen els solars d'hotelers o no els qualifiquen d'hotelers, i ho fan els ajuntaments amb l'aprovació definitiva dels consells, però l'aprovació definitiva del consell no és una aprovació d'oportunitat, és una aprovació de legalitat. Per tant qui pren la decisió discrecional de si un solar és hotelier o no és hotelier és l'ajuntament, és l'ajuntament!, qui zonifica és l'ajuntament, i en el cas hotelier -que, per cert, el turisme hotelier continua essent el majoritari-, per tant, en el 70% del turisme a vostès els pareix molt bé que siguin els ajuntaments que zonifiquin, però en el 30% del turisme els pareix molt malament, que els ajuntaments zonifiquin. Això és la conclusió que jo trec, i això no té ni cap

ni peus, no té ni cap ni peus! Els que zonifiquen són els ajuntaments, i no es confonguin.

(Remor de veus)

No, no; no, no, ni de coordinació res, no hi ha uns criteris de coordinació, hi ha uns criteris ajuntament, ajuntament; pla general, clar que sí!, en el món hotelier això funciona així!, i això no vol dir que hi hagi més places, perquè en el món hotelier el que funciona és l'intercanvi, i per molt que tu tenguis un solar qualificat, zonificat com a hotelier, no vol dir que posis les places que vulguis, per això hi ha uns sostres de places. No... idò!, això no té res a veure amb la zonificació. Vostès no volen entendre com funciona el model hotelier, i la proposta que fa...

(Remor de veus)

Bé, ja sé que a vostès no els agrada ni el món hotelier ni el món turístic, per això clar que no, però els que sí que estam a favor del turisme consideram que si el model d'intercanvi de places i el model de contenció de les places hoteleres ha funcionat, i això és evident, que ha funcionat, i vostès n'han bravejat aquí, és que, clar, ara pareix que no els agrada el model de contenció; el model de contenció de places hoteleres ha funcionat sí o no?, sí. Sí! Ah, no, no hi ha hagut contenció del places hoteleres? Idò fins ara vostès han dit que sí, i traurem declaracions dels seus responsables del Govern on diuen que a les places hoteleres hi ha hagut contenció gràcies a l'intercanvi, amb les excepcions que el Sr. Reus ha dit i que ens pareix molt bé que s'hagin també subjectat al criteri de l'intercanvi de places, però això no té res a veure amb la zonificació, i crec que convendria aclarir el panorama, perquè veig molt d'embull sobre una qüestió que em pareix bastant elemental.

Reconversió. Clar, jo sent el Sr. Jarabo i no entenc res del que em diu. El Pla d'indústria i el pressupost..., però què té a veure?, què té a veure? No té a veure res, perquè una cosa són doblers públics, doblers públics, i en el Pla d'indústria es diu 100 milions, de doblers públics. La reconversió turística, 0 euros de doblers públics, 0 euros de doblers públics; a la reforma, a la millora d'establiments turístics, 0 euros, disposició final quart de la Llei de turisme, 0 euros de doblers públics!, a veure si se n'assabenta!, perquè, clar, és que comparam... ous amb caragols. No té res a veure! I a mi em pareix bé, que en el Pla d'indústria hi hagi doblers públics, no és que estigui qüestionant això, però m'està parlant com si la reconversió, la millora de la planta turística la pagàs el pressupost de la comunitat autònoma, i posa 0 euros, és que és així! Per tant no podem comparar el que és incomparable.

El que hauríem de fer és estar molt satisfets de l'esforç inversor que han fet els nostres hotelers; 0 euros de doblers públics millorant i pujant de categoria els nostres establiments, i allargant en la mesura d'allò possible la temporada turística. Això és del que hauríem d'estar contents, i del que hauria d'estar content el Govern del PSOE i de MÉS és del bon resultat que varen donar unes iniciatives polítiques que varen iniciar ells amb un decret llei de 2009 i una llei de 2010, però ells, en lloc d'estar contents del que han sembrat, se'n fan creus, i han fet una modificació de la llei que els vaig advertir

que no funcionaria, i no està funcionant. I vostès diuen "bé, és que s'han apuntat perquè veien que vendria una nova llei i això..."; en part és així, i en part els puc donar la raó, però en part hi ha molta gent que sap que no s'hi podrà subjectar i que les condicions de la nova normativa els impossibilita per fer la millora que necessiten els seus establiments. Clar! Com quedam?, que hi ha molta gent que no s'hi ha acollit i que no s'hi podrà acollir i no milloraran els hotels, i per tant tendrem uns hotels de baixa categoria que no faran les seves reformes, però a vostès, clar, això els és igual, això no és important... No, això és fonamental, a la política turística, perquè això afecta la qualitat, i vostès tant que parlen de qualitat i al final no fan res per incrementar la qualitat.

Impost de turisme. Nosaltres, Sr. Jerez, a veure, nosaltres a la Llei de lloguer turístic varem presentar esmenes perquè l'informe de l'ajuntament fos vinculant; vostès, no; vostès, no. I, clar, ara veig que, com ha dit el Sr. Reus, s'apunten a la nostra tesi. Ens pareix molt bé. En relació amb l'impost de turisme sostenible també varem presentar esmenes perquè una part de la recaptació quedàs als municipis, i nosaltres estam en aquesta línia, però la nostra idea no era tant que fos una inversió dels ajuntaments, que ens va bé i per això li votarem el punt 3, ens va bé que siguin els ajuntaments, però no és tan important quina és l'administració impulsora de la inversió com que el turista -el que deia el Sr. Jarabo- que el turista vegi que la inversió, que l'esforç econòmic que s'ha fet ha repercutit a la zona turística. Per a nosaltres això és la idea fonamental, i és una idea que evidentment s'ha pervertit absolutament amb l'execució que ha fet del repartiment de fons per part del Govern, que ja varem dir que no hi havia cap criteri objectiu, i nosaltres varem intentar fixar un criteri objectiu, però també la majoria ho va desestimar.

I el problema pel qual no donarem suport al punt 5 és que no és tant que la FELIB estigui més representada o que puguin presentar projectes la FELIB o els ajuntaments, perquè a nosaltres el que no ens va bé és que els ajuntaments es dediquin a fer projectes i al final els toqui zero, que és el que va passar a la primera convocatòria; nosaltres per fer perdre als ajuntaments, no, no ens hi trobarà. Per tant que es doni l'oportunitat que els ajuntaments s'hi puguin presentar quan hi ha voluntat política clara de no donar cap projecte als ajuntaments ens pareix absurd i ens pareix que és fer perdre els doblers, públics, als ajuntaments; per tant no ho acabam de veure clar, ens estimam molt més el criteri objectiu del seu punt anterior, que hi hagi un criteri objectiu d'un percentatge d'inversió per als projectes que posin els ajuntaments; aleshores valdrà la pena que els ajuntaments s'esforcin, paguin projectes, etc., etc., però és que, si no, no té cap sentit.

En relació amb la transferència de la competència als consells, en això tampoc no coincidim; vostès estan obsessionats que està molt mal feta la transferència i en això he de donar un poc la raó al Sr. Reus: si les administracions implicades s'han posat d'acord i, com diu sempre la consellera d'Hisenda, no és precisament el consell que té el problema més greu de finançament, diguem-ho així, tampoc no crec que aquesta sigui una prioritat.

I acab. En relació amb els *rent a car* i el cotxe elèctric, bé, hi votarem a favor, ens pareix bé. Ara bé, bé, jo crec que

l'avanç en el cotxe elèctric no només és en els *rent a car*, i record al Sr. Jarabo que El Pi va presentar una proposta, que es va aprovar, que es faria un estudi sobre el sostre de cotxes de lloguer, i sap què ha fet el seu govern?, res de res de res.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Parlem avui del model turístic. Jo també li he de dir, Sr. Jerez, i em sap greu perquè avui tots el piquem pel mateix costat, que el seu model turístic, si és el que hi ha en aquesta moció, és molt decebedor; si aquest és el model turístic alternatiu a les polítiques turístiques que s'estan fent crec que els seus electors tenen motius per estar molt preocupats, no perquè sigui d'una tendència política o d'una altra, sinó perquè és que això és d'una lleugeresa... esfereïdora, que vostè digui a aquesta moció "model turístic", perquè vostè bàsicament en aquest model turístic parla de cinc coses, de cinc coses. Una és el paper dels ajuntaments en la zonificació de les estades turístiques; l'altra, el paper dels ajuntaments respecte del repartiment de l'impost del turisme sostenible; després parla de la transferència de la promoció turística als consells; després parla de les polítiques transitòries per afavorir la modernització dels establiments hotelers; i després parla dels *rent a car* i de l'energia elèctrica.

Aquests són els grans paràmetres sobre els quals el principal partit de l'oposició arma el seu model turístic. És per això que li he dit que em sembla molt decebedor, molt decebedor primer que redueixi el seu model turístic a aquests punts i que, per tant, aquí, en lloc de parlar, com deia el Sr. Reus, dels grans temes de cap on orientar la política turística, parlem d'aquestes cinc cosetes. Abans he dit coses, ara diré cosetes.

A més, plenes de contradiccions, plenes de contradiccions, perquè fixi's, vostè agafa i diu, els ajuntaments respecte de la zonificació i respecte de l'impost turístic sostenible; home, han de tenir més paper, se'ls ha de donar més protagonisme, s'han de respectar les seves decisions, s'han de respectar els seus punts de vista. Però després ens parla de les polítiques per afavorir la modernització, que són polítiques que el que fan és excepcionar precisament els criteris del planejament urbanístic, aleshores ens diu que això és fonamental, els ajuntaments que diguin el que vulguin, que l'important és que els hotelers puguin modernitzar. És a dir, dóna suport a unes disposicions transitòries que excepcionen les polítiques que els municipis tenen a l'àmbit urbanístic. Per tant, aquí ja es veu com van triant... vostè aquí ha fet un menú, a veure d'on puc picar de l'actual panorama de la política turística sense preocupar-li en absolut la coherència, que és la característica mínima que s'ha de demanar a un model, que almenys sigui coherent, perquè podem estar-hi més d'acord o més en contra, però almenys que sigui coherent.

Després, un argument que també ha utilitzat el Sr. Reus, diu que la zonificació, que es referia només a la de Mallorca, que m'hagués agradat saber la seva opinió sobre la de Menorca, però supòs que es demanar massa, ens diu, "és que, clar, això és incoherent, això és incoherent", diu, doncs, com molt bé deia el Sr. Reus, home, però si cada ajuntament fa la seva no sé si aconseguirem que sigui massa coherent i que aquestes realitats que vostè ens ha posat sobre la taula i que ha volgut assenyalar l'incoherent que eren, no sé si el fet de deixar que cada ajuntament fes la seva faria que el model resultant fos més incoherent.

Després també altres contradiccions, és un discurs en què jo agrairia que d'una vegada per totes es posassin d'acord, hem superat la crisi o no hem superat la crisi? Perquè vostès, quan parlen d'Hisenda diuen, escoltin, 1.000 milions més, aquí ja no hi ha crisi... és clar, vostès poden fer el que volen perquè ara ja, és clar, estam en època de vaques grasses; però, en canvi, després diuen, no, escolti, per favor, hem donar avantatges, hem de mantenir una disposició transitòria que es va crear precisament amb l'excusa que hi havia crisi, és a dir, la disposició transitòria quarta, tal com estava definida fins i tot en el seu antecedent, el seu antecedent que era la llei Barceló, de la consellera, diguem, de la consellera Joana Barceló, duia el nom de mesures per afavorir la inversió, i l'excusa, que em sembla que era de 2010, era precisament perquè estàvem en una crisi. I després va arribar la llei Delgado i amb la mateixa excusa es va fer la disposició transitòria quarta.

I ara hi ha una altra política, és a dir, no han desaparegut les polítiques per afavorir la modernització, perquè ara la disposició transitòria tercera de l'última modificació que vàrem fer a la Llei de turisme continua establint mesures de modernització. Però jo els ho deman, a veure, encara estam en crisi, encara hem de mantenir les polítiques que vàrem desplegar amb l'excusa que hi havia crisi? Perquè, llavors, si estam en crisi no ens tirin en cara cada dos per tres que com és que no fem tota la feina que vostès no varen fer, ara que tenim 1.000 milions més de pressupost.

Després, per últim, el que em sembla ja, com deia aquell, no?, el *colmo*, això és el *colmo*, el tema del cotxe elèctric. O sigui, a veure, el cotxe elèctric fantàstic, però amb quina electricitat?, generada amb quin combustible? Amb el fuel que cremen les centrals elèctriques que vostès, el seu govern de Madrid, no deixa que es reconverteixin i que puguin alimentar-se amb gas natural, amb energies més netes?

(*Alguns aplaudiments*)

És clar, vostès..., és igual que amb el 75%. A Madrid són incapaçs d'aconseguir que el Govern reconverteixi les centrals elèctriques i aquí ens diuen que el cotxe ha de funcionar amb energia elèctrica; i qui es pensa que la generarà aquesta energia elèctrica? Doncs, es genera amb el que l'hem de generar, amb fuel, per tant, amb una energia igual de bruta que els cotxes cremin benzina. Per tant, escolti, com diuen en castellà, *para este viaje, no necesitábamos alforjas*.

Per tant, en definitiva, ja li he posat sobre la taula totes les contradiccions que jo veig en aquest suposat model. Sap què pens? Que tal vegada sí que és el seu model, perquè el seu

model segurament és l'absència de model, la incoherència absoluta, una amalgama d'elements inconnexos en què el fil conductor és posar la catifa vermella als desenvolupadors, la catifa vermella al sector hotelier, la catifa vermella que tothom llogui turísticament on li doni la gana, aquest és el seu model. Per això, estan a favor a saltar-se totes les normatives urbanístiques que facin falta perquè es puguin fer hotels o es pugui modernitzar com els doni la gana, estan d'acord que hi hagi una fragmentació política en la presa de decisions i en l'ordenació turística. Parlen de competències dels ajuntaments, molt bé, i la competència d'ordenació turística qui la té? La competència de l'ordenació turística i d'ordenació territorial? Els consells. Doncs escolti, si hi ha un nou fenomen turístic, que és el lloguer de vacances, i la competència d'ordenació turística la tenen els consells o el Govern, en el cas de l'illa de Mallorca, doncs, no em sembla tan malament que siguin els consells que ordenin aquest nou element.

Vostès què volen? Que hi hagi una fragmentació política en aquesta presa de decisions perquè evidentment la fragmentació política afavoreix aquests interessos particulars. I em sembla que ha estat el Sr. Melià que ha citat, com a gran font d'autoritat, Exceltur, que evidentment, com a qualsevol lobby, mereix tots els meus respectes, però, com vostè comprendrà, no em sembla bé que el que ens hagi de marcar la línia a seguir en matèria de gestió dels interessos generals en matèria turística sigui un lobby que, molt legítimament, però no deixa de ser un lobby, defensa els seus interessos particulars. Per tant, a mi sincerament aquest tipus de crítica no em preocupa en excés.

Voldria només, és a dir, em sembla que he fet una mica un resum general del que pens de la seva moció i de tots els elements contradictoris que hi veig, però em vull aturar concretament en dos, seré ràpid perquè ja s'ha comentat pels altres portaveus.

El tema de la modernització, disposició transitòria quarta, disposició transitòria tercera, escolti, disposició transitòria, sembla que el nom queda prou clar, això és per un període de temps per adaptar-se a unes circumstàncies concretes, les circumstàncies van canviant, bé, doncs addicional, és igual, en qualsevol cas apliquen una política transitòria perquè, escolti, la llei Delgado ja ho deia, tenia un termini de temps d'aplicació aquesta norma. Sí, això recorda quan vàrem parlar del tema del clavegueram, si cada vegada que s'acaba el termini que hem donat perquè la gent faci els deures tornam a estendre aquest termini, quina credibilitat tenim, tenen aquests terminis? Escolti, a veure, a més a més, record que no ha desaparegut la política d'incentius a la modernització, simplement s'ha transformat i, evidentment, s'ha convertit en més restrictiva perquè la gent ha tengut uns anys, els anys més durs per fer el tipus de reforma que havia de fer i ara ens hem centrat en la disposició transitòria tercera o addicional, perdó, tercera, ens hem centrat a garantir que aquesta modernització tenguí a veure amb l'increment de la qualitat, tenguí a veure amb major respecte al medi ambient i impedeixi de totes totes que això suposi un instrument per augmentar el nombre de places.

Respecte del traspàs de promoció turística, bé, perdó, per acabar el tema de la modernització, evidentment estic totalment d'acord, i el Sr. Melià ha vingut a reconèixer que així era, que el fet que hi hagi una política que té una data de finalització

evidentment fa que hi hagi una inflació de projectes presentats. Respecte de quan va haver-hi el debat de la interpellació i a data d'avui he de dir-li, i informi's per favor, que ja hi ha projectes, que ja han entrat projectes que s'adaptin evidentment a la nova política de foment de la modernització.

Respecte del traspàs de la promoció turística, fent molta referència a Menorca, la veritat, no criticaré que en la legislatura passada no es tengués la promoció perquè efectivament jo crec que era molt lesiva per a Menorca; crec que l'actual acord al qual s'ha arribat és molt més avantatjós i, per tant, no puc entendre que, en comparació amb el que s'oferia la legislatura passada, critiquin el que s'ha fet ara, perquè el que s'ha fet ara a nivell de disponibilitat de pressupost per al Govern del consell insular és molt millor que el que s'havia pactat en aquell moment.

En definitiva, Sr. Jerez, vostè ja veu, suposo que dedueix que quan la setmana passada vaig mostrar reticències perquè s'ajornàs aquest debat no és perquè pensés que era fonamental que definíssim el model turístic a través d'aquesta moció, sinó simplement era perquè no se'ns acumulassin els temes i els anàssim despatxant. Per tant, com que aquest no era el motiu de demanar l'ajornament, com vostè comprendrà i amb lògica, hi votarem en contra.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente, señoras y señores diputados. Ciudadanos apoyará los puntos 1, 3, 4 y 5 y nos abstendremos en el 2, 7 y 6.

Ya que estamos hablando de modelo turístico, miren, para Ciudadanos el modelo turístico que necesita nuestra comunidad ha de apostar por la calidad de los establecimientos turísticos y de la oferta complementaria, ha de apostar por la profesionalización de cada uno de los puestos de trabajo. Queremos un modelo turístico basado en un riguroso cuidado del entorno, ya sea urbano o natural, y con una potente gestión circular del agua y de los residuos; un modelo que sea capaz de reactivar la economía de los municipios de interior, con su consiguiente distribución de la riqueza. Y por último que sea palanca y motor de otros sectores, como la industria náutica, las energías renovables, la agroalimentaria, la sanitaria, entre otros.

Para Ciudadanos este Govern en estos tres años ha sido incapaz de gestionar y dar instrumentos al sector turístico, que es el motor de nuestra economía, para avanzar hacia los objetivos que consideramos importantes, más bien al contrario. Miren, en estos tres años hemos visto como el Govern del *pacte* ha ido volcando sobre el sector turístico y sobre el turismo, su incompetencia en la gestión de ámbitos tan importantes como la vivienda, la reconversión de las zonas maduras, la gestión

del ciclo del agua, la gestión de los residuos, la gestión del transporte público y coches de alquiler, la gestión en el acceso a parajes de interés natural o paisajístico, o la gestión ordenada de la llegada de cruceros.

Esta incompetencia en la gestión en todos estos ámbitos, han abocado al *pacte* a tener un discurso desesperado y nada acertado, en que el turismo es el culpable de los problemas que tienen nuestras infraestructuras, o nuestro territorio. De hecho, uno de los grandes errores de este Govern es querer resolver el drama de la falta de vivienda a través de una Ley turística que ha prohibido de facto el alquiler vacacional. Un error que no sólo no ha solventado el drama de la falta de vivienda, sino que ha mermado la economía de muchas familias.

Por todo lo expuesto, desde Ciudadanos apoyaremos el punto 1, puesto que estamos de acuerdo en que la Conselleria de Turismo hoy por hoy no genera confianza en el sector turístico.

Apoyaremos también los puntos 3, 4 y 5, donde se insta a otorgar un mayor porcentaje de voto y decisión a los ayuntamientos en la Comisión de turismo sostenible, y que al menos un 33% de los proyectos aprobados por dicha comisión, sean proyectos presentados por los ayuntamientos. Está claro que los esfuerzos turísticos que asumen los municipios les dan autoridad a la hora de indicar qué proyectos son los más necesarios.

Y también apoyaremos el punto 8, que insta al Govern a ejecutar medidas de fomento para la implantación progresiva del coche eléctrico en el sector del *rent a car*.

En cuanto al punto 7, nos vamos a abstener. Desde Ciudadanos estamos de acuerdo en la absoluta necesidad de implantar medidas efectivas que incentiven la inversión en la reconversión de los establecimientos turísticos, para que aumenten de categoría y su modernización. Unas medidas que inexplicablemente no existen en este Govern del *pacte*, que tanto habla de la calidad, pero que de facto sus políticas han sido todo lo contrario, además de poner más impuestos, más burocracia y más trámites administrativos.

Pero nos vamos a abstener, puesto que con algunos incentivos que ustedes proponían en la ley de 2012 no estamos de acuerdo, por ejemplo, permitir el aumento de dos plantas, además de la planta de máquinas, en los hoteles en las zonas maduras de manera indiscriminada.

Nos abstendremos también en el punto 2. Nuestra abstención se debe a que es un punto que aborda la gestión de un concepto con el que Ciudadanos no está de acuerdo, que es la zonificación prohibitiva. Somos conscientes de que somos el único partido en esta cámara que no estamos de acuerdo con una zonificación prohibitiva, pero es que consideramos que no hay un criterio objetivo que pueda avalar este intervencionismo. De hecho, basta ver la arbitrariedad y la falta de criterio con la que se ha elaborado la zonificación por parte de los consejos de Mallorca, que tienen a todos los municipios indignados. Miren, si tenemos un número de plazas por municipio y que sea adecuado, hagamos una zonificación ponderativa para el acceso de estas plazas.

Señores del Govern, si falta vivienda un gobierno tiene que hacer políticas de vivienda. Si el alquiler vacacional puede conllevar problemas de convivencia, hagamos un reglamento dentro de la ley de obligado cumplimiento que sancione con la suspensión de la actividad al propietario que lo incumpla. Para Ciudadanos la política consiste en dar soluciones concretas a problemas concretos y lo que no se puede hacer es volcar sobre los ciudadanos la incompetencia a la hora de resolver los problemas.

Por cierto, sería interesante comprobar todas las promociones de vivienda pública en régimen de alquiler que ha hecho este Govern en todos aquellos municipios donde el consejo ha prohibido el alquiler vacacional, para así favorecer la vivienda. Ya se lo digo yo, cero.

Y nada más. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ballester. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. En primer lugar quiero dejar claro mi rechazo al contenido de la moción presentada por el Partido Popular, y adelanto que mi voto será en contra. Pero no quiero que se interprete este voto negativo como respaldo a la política en el ámbito de turismo que está haciendo el Govern, ya que no es así. Muchos ciudadanos pensamos que las políticas desarrolladas por este Govern en la materia que nos ocupa, en otras también, pero vamos a centrarnos en esta, no corresponden a políticas con signo de izquierdas.

Hoy amanecemos con un artículo en *Última Hora* del que fue conseller socialista y actualmente catedrático de la UIB, don Carles Manera, no es del PP, no es de la diputada Seijas, es de su economista de cabecera, donde "Baleares es el territorio que registra el mayor índice de intensidad turística del mundo". Cerca de tres años de gobierno de la izquierda y no se han observado mejoras en sostenibilidad, reducción del impacto turístico o cualquier otro aspecto para la conservación y cuidado del territorio y medio ambiente.

El crear un impuesto como la ecotasa, que está bien, pero si va para la caja común y no va para solventar los problemas que causa la pagada turística en nuestras islas es más de lo mismo.

Las propuestas del PP y las del Gobierno actual se alejan de las necesidades de secularización y democratización de la economía, es decir, del reparto de la riqueza que debería generar el turismo en nuestra comunidad. No nos equivoquemos, todos y todas queremos un techo turístico, pero no en favor de los grandes hoteleros y en detrimento de las clases trabajadoras y medias. Unas y otras políticas vienen a proteger el oligopolio de unos pocos sobre una población trabajadora a la que cada vez se le reducen más las posibilidades de poder participar del festín de los grandes hoteleros. Todo en detrimento de un territorio cada vez más colapsado y agotado, pero que, como siempre, sus limitaciones

han de passar per el recorte de posibilidades de las clases trabajadoras y populares.

La falta de políticas en I+D+I adecuadas al sector turístico nos dejan una actividad económica de bajo valor añadido y ello conduce a una imposibilidad de sostenimiento y crecimiento de los sueldos. Ahí tenemos a las *Kellys* que bien pueden atestiguar con sus cargas de trabajo, que aumentan sin ningún tipo de control real, a la par que ven como los hoteleros incrementan su capacidad habitacional.

Mientras, a los ciudadanos se nos seduce, unos y otros, con la flota inexistente de coches eléctricos. Los ciudadanos vemos como sigue la línea de aumentar e incrementar el asfalto con la obra pública, como el último desdoblamiento Lluçmajor-Campos, un proyecto de un govern de izquierdas, que varia escasamente en un metro al proyecto presentado por la derecha balear.

Los proyectos para un turismo sostenible brillan por su ausencia, señores, mientras las hechuras por un turismo masificado y destructor del medio ambiente no paran de crecer. Tenemos cerca aquí al lado, una isla, Menorca, declarada capital de la Reserva de la Biosfera, un esfuerzo que se ha conseguido cuidando el territorio frente a la masificación. Es decir que otro modelo sí es posible, sin embargo están muy lejos de apremiarlo lo suficiente, de enfatizarlo, de promoverlo con solvencia y, a cambio, le recortan y le reclaman las *bestretes* presupuestarias con carácter retroactivo al Consell de Menorca. Pongamos Menorca como ejemplo de un turismo cultural, científico y de calidad para trasladarlo al resto de las islas, frente a un turismo masivo y de borrachera, que es el negocio que, en definitiva, ustedes, con estas políticas, están protegiendo.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Isabel Oliver.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, Sr. President. La moció que ha presentat el Partit Popular objecte d'aquest debat, manifesta la indefinició, la incoherència i, en definitiva, la manca de model que el Partit Popular té sobre el turisme, la nostra principal indústria. Ho dic perquè les propostes que fa estan desdibuixades i no aporten cap novetat.

Entenem que avui els temes d'actualitat a tractar en un debat d'aquest estil i criticar si n'és el cas, podrien ser la bona temporada turística que hem tengut, més llarga que mai, les bones expectatives que tenim per a la propera, la millora de les ocupacions hoteleres a l'hivern; la pujada del sou dels treballadors, un 4%, la més elevada de tot Espanya, en conseqüència de tot això la millora i les inversions mil·lionàries que es faran per les actuacions que preveu la Llei de l'impost sobre la protecció i preservació del medi ambient on tots estan d'acord que és important invertir, actuacions en millora de formació i qualitat d'ocupació que evidentment incideix en la

qualitat de la nostra indústria; el desenvolupament tecnològic i la investigació, ja que la recaptació prevista per a l'impost de l'any 2018 són un 120 milions d'euros.

En canvi, sorprenentment, el primer punt d'aquesta moció parla de la manca de confiança del sector.

La gestió dels interessos turístics per part de la conselleria, Sr. Jerez, ha estat, és responsable i seriosa, sempre. És cert que hi ha hagut problemes, és ben cert, perquè són coneguts per tots, però també és cert que s'han assumit responsabilitats com mai no s'havia vist, després de donar explicacions aquí en aquest parlament. Això és un fet real, objectiu, constatable i, per tant, no sotmès a interpretacions subjectives.

Per analitzar aquesta no confiança del sector que vostè diu a la moció he cercat també dades objectives i les dades, Sr. Jerez, ens indiquen sens dubte que el sector turístic de la nostra comunitat és el que està més ben posicionat a nivell estatal i aquesta posició..., Sr. Jerez, sense confiança no és possible. Dit d'una altra manera, és impossible. I parl d'indicadors donats per organismes estatals, de les valoracions dels agents socials i de la CAEB que coincideixen tots en la bona marxa del sector.

Li donaré uns pocs exemples: la nostra comunitat va registrar la pujada de les tarifes hoteleres més elevada de tot l'Estat espanyol, va augmentar un 31,7% en els deu primers mesos de l'any passat, comparat amb el mateix període de l'any 2016 segons l'INE.

S'ha passat de la temporada de sis a nou mesos, a Mallorca, és cert, i tenim un hivern amb unes bones ocupacions. El president de la Federació Hotelera de Formentera i d'Eivissa, Sr. Matutes, ha constatat les bones perspectives per a enguany, per a aquest any, exactament 12.700 places hoteleres estaran obertes aquesta Setmana Santa, un 59% més que la Setmana Santa passada.

A Formentera la passada temporada també ha estat bona i se segueix fent feina perquè sigui millor i sigui més llarga i més sostenible, com hem vist en projectes de llei que s'estan elaborant.

A Menorca el 39%, el 39,2% dels turistes de l'any passat la visitaren fora dels mesos d'estiu, tot i això se segueix fent feina per allargar aquesta temporada en temes concretament de connectivitat.

L'acord signat entre els sindicats i la patronal d'Hoteleria, que afecta uns 137.000 treballadors, suposarà una pujada del 17% del seu sou en quatre anys i no sols això, l'acord també recull l'obligatorietat de complir les mateixes condicions als contractes externalitzats, adequar les càrregues de feina i el reconeixement de les malalties laborals.

Tot això plegat, Sr. Jerez, és una fita importantíssima per als treballadors que sense confiança empresarial no seria possible.

El bon resultat d'aquesta temporada passada s'ha manifestat també amb la pujada del nombre d'afiliats a la Seguretat Social amb l'increment de contractes indefinits.

I podria seguir, Sr. Jerez, amb dades objectives que el Grup Socialista celebra i demana al Govern que segueixi fent feina perquè aquests bon resultats econòmics es mantinguin i arribin a tots els ciutadans.

Pel que fa al punt 2, aquesta qüestió s'ha debatut extensament en aquesta sala, el nostre ordenament jurídic atribueix als consells insulars la competència en matèria d'ordenació territorial i també turística, i són els que han d'elaborar i aprovar, entre d'altres, en aquest cas que ens ocupa és el Pla d'intervenció en àmbits turístics per a cadascuna de les illes. Pensi que fer-ho com vostè diu i com diu el Sr. Melià, com proposen..., els PIAT perdrien tot el sentit i quedarien desnaturalitzats perquè, quin sentit té fer una ordenació turística insular si cada municipi regula aquesta qüestió? I, com es gestionaria aquest sostre de places si cadascun dels ajuntaments va pel seu vent?

Parlam, a més, d'una qüestió que deia el Sr. Melià, d'Exceltur, a Exceltur el que vàrem sentir, el que jo vaig sentir és que trobaven que la nostra regulació era molt poc restrictiva, la regulació del lloguer turístic era poc restrictiva, o sigui, volien que fos més restrictiva. És a dir que hem d'escollar el que diuen i hem de veure exactament com és, perquè després a part de tot això cadascú anava als seus propis interessos, natural per una altra part, però no eren una crítica exactament a les polítiques, sí basant-se en els seus interessos. Per exemple, de cotxes de lloguer, el que volien era que no hi hagués cap regulació, una altra de les qüestions veig que vostè no va entendre bé.

Bé, pel que fa al tercer punt, la composició i el règim d'adopció d'acords de la Comissió d'Impuls de Turisme Sostenible, és fruit també de l'acord i del consens i no veiem procedent en aquest moment la modificació que proposa que, a més, aniria en detriment del consells insulars, de la CAEB, de la PIMEM, dels sindicats, o sigui de tots els altres integrants en aquesta comissió perquè vostè en la seva proposta no diu ni especifica a qui llevaria vots de decisió. O sigui, vostè vol que aquest en tinguí més, però algú n'haurà de tenir menys o tots en tendrem més..., home, que un tinguí més va en detriment dels altres, és clar, perquè si tothom puja al mateix nivell idò tothom està igual. És a dir, o jo en tenc més i tu et quedes igual perquè jo en vull tenir més o si jo pujo i l'altre també seguim amb la mateixa proporció. Resumint, algú n'ha de tenir manco perquè ells en tinguin més. A nosaltres no ens sembla bé.

La llei i de forma més extensa el reglament, pel que fa al punt quatre, marquen el requisits per la presentació i selecció dels projectes a finançar i fa especial esment en l'equilibri entre les illes pel que fa a la distribució d'aquests recursos recaptats. Aquesta qüestió és també fruit de l'acord en aquesta cambra. A més, creiem que posar més requisits seria restar agilitat i dificultaria la selecció dels projectes a executar. Per tant, per ara no veiem que aquesta sigui una prioritat d'aquest tema a canviar.

Pel que fa al punt cinquè el procediment que marca el reglament és prou ample, Sr. Jerez, i possibilita la presentació directa de projectes per part dels ajuntaments. En qualsevol cas la canalització dels projectes dels ajuntaments a través de la FELIB tampoc no veiem que tinguí un inconvenient... insalvable o gros.

Pel que fa al punt sis, els consells insulars estan negociant el traspàs de promoció, vostè ho sap, amb el Govern i té el compromís de fer-lo aquest any.

Si el que vostè vol és que tinguin millor finançament que el que va proposar l'anterior legislatura del Sr. Bauzá, no passi ànsia, no passi gens d'ànsia, la proposta actual supera amb 1,5 milions la proposta que va fer el Govern del Partit Popular, proposta que ni Mallorca ni Menorca governats pel mateix PP, ni tampoc Formentera no varen acceptar, un altre exemple de la mala gestió del Partit Popular i de la manca del diàleg sobretot, ni amb els seus.

Ara es negocia el traspàs en base a una sèrie de paràmetres, com són les places d'allotjament, la superfície protegida, la població flotant, entre d'altres. Tot això per tal d'afinar al màxim una dotació justa per a aquest traspàs. No ho farem com ho varen fer vostès, Sr. Jerez.

Al punt setè, les condicions per a la reforma dels establiments, això s'ha dit per part dels altres portaveus, establerta a la disposició addicional quarta de la Llei 8/2012, establiria unes condicions excepcionals per a un moment excepcional i per això tenia aquesta vigència i per això era transitòria. Amb les actuals condicions, després de tot aquest temps passat, se segueixen sol·licitant projectes de reforma, enguany n'hi ha per valor de 234 milions d'euros, la qual cosa valoram molt positivament.

Per al punt vuitè, dels cotxes elèctrics, el Govern ja fa temps que treballa en la reconversió progressiva no sols dels cotxes de lloguer, també de molts altres sectors, per fer de les nostres illes una destinació més sostenible mediambientalment i afrontar els reptes de canvi climàtic que ens sembla el camí a seguir.

Arribarà a aquest parlament un projecte de llei que parlarà d'aquestes qüestions i que les abordarà amb aquesta idea, no?, amb la idea de tenir unes illes més sostenibles. Vostè demana un pla, nosaltres tendrem una llei i pensam que serà més integral, més bona i que agafarà més sectors en aquesta mateixa línia.

Conclusió, i vaig acabant, entenc, Sr. Jerez, pel que vostè diu que ignora les dades del sector turístic perquè si les conegués mai no diria que és un sector sense confiança perquè les dades objectives ens ho demostren.

Sobre les estades turístiques a habitatges... seguim sense saber quina és la seva postura. Sabem que el PP va prohibir el lloguer als plurifamiliars, això està clar. Sabem que aquest parlament ha aprovat una llei per possibilitar que es puguin fer estades turístiques en els habitatges plurifamiliars, és així, és així. Ara el que no sabem és si el PP vol seguir amb la prohibició anterior, vol que es lloguin tots els habitatges, vol

que no se'n llogui cap, ho vol a totes les zones...; això ja no hi hagut manera de veure-ho, ni a la seva intervenció allà ni en aquesta. El ministre Nadal troba que és poc permissiva; uns altres troben que ho és massa. És a dir, veim que hi ha bastant d'incoherència sobre aquesta qüestió.

Respecte de l'impost turístic únicament veim que estan d'acord, hi ha problemes de distribució del tema, dels recursos, però ja és un gran avanç.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Oliver, per favor, vagi acabant.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Sí. Sincerament, ja per acabar, li dic que el contingut d'aquesta moció, vist el balanç positiu que fan tots els agents turístics sobre la situació del sector, no aporta cap element innovador ni interessant, ni dibuixa aquest model que entenem que el Partit Popular hauria de tenir...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Oliver, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

Gràcies, Sra. Oliver. Passam al torn de paraula del grup proponent. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Miquel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc, vull donar les gràcies als grups parlamentaris que han decidit donar suport a la nostra proposta o als punts que aquesta contempla, encara que no siguin tots.

En relació amb les distintes intervencions, em crida molt l'atenció que vostès no vulguin reconèixer almanco el que és una veritable obvietat: que aquest govern i aquesta conselleria han produït una manca de confiança en el sector turístic donats tots els escàndols i tot el rebombori que des de principi de legislatura vénen protagonitzant a la Conselleria de Turisme. I diu el Sr. Jarabo que no passa res, que això no ha succeït perquè el turisme va bé. Clar, no passa res que el guru electoral de MÉS sigui contractat a través de contractes menors a la Conselleria de Turisme, que s'hagin saltat el codi ètic, que hi hagi imputacions a la directora general, que dimiteixi el gerent de l'ATB... En fi, tot això no passa res -que la Fiscalia els vagi al darrere-, perquè com que el turisme va bé, no hi ha cap tipus de problema. Clar, això és tant com dir que s'ha d'indultar un gran criminal perquè els índexs de criminalitat han davallat; és exactament el mateix. Per tant, Sr. Jarabo...

(Remor de veus)

...crec que ha de revisar una mica el que diu, i jo ho entenc, vostè en aquest moment, i el seu grup parlamentari, ha arribat

a la zona de confort. Ha dat suport i seguirà dant suport a aquest govern encara que faci el que sigui, encara que imputin qui sigui, i això és ara mateix la seva política de complicitat amb un govern que està com està.

En relació amb la zonificació, clar, vostès diuen una cosa aquí en el Parlament i després públicament en diuen altres distintes. Vostès diuen que la nostra proposta en matèria de zonificació no és bona, que el que fan els consells insulars amb plena autonomia és el que s'ha de respectar. Jo els recordaré unes declaracions de l'antic conseller de Turisme, el Sr. Barceló, a Onda Cero: "*La zonificació se tiene que revisar*"; això ho ha dit el Sr. Conseller, que va ser conseller. Això s'ha dit, i vostès avui en aquesta tribuna han negat el que ha dit l'anterior conseller de Turisme en relació amb la zonificació que estan practicant els consells insulars, i vostès no reconeixen que no només han creat una llei Frankenstein sinó que el monstre de la zonificació se'ls ha anat de les mans i els ajuntaments se'ls han rebel·lat i se'ls han girat en contra.

Avui la Sra. Armengol feia gala d'una ignorància absoluta, deia no, no, que els ajuntaments no tenien cap tipus de competència i que la competència la tenien els consells insulars en aquesta matèria. No és cert, no és cert i els ho ha recordat el Sr. Melià; els que són competents per determinar els usos del seu propi municipi són els ajuntaments d'acord amb el seu propi planejament, i això és una veritat absoluta, i això és una qüestió que viola la llei Frankenstein, encara que vostès no ho vulguin reconèixer i ho defensin a qualsevol preu. Crec que el que han de fer és retornar a la lògica, retornar a la coherència, parlar amb els ajuntaments i adaptar-se a les necessitats que ells els estan plantejant, perquè és cert que el lloguer turístic té un impacte no només a distintes economies familiars, que també, i això ho podríem discutir, però té un impacte importantíssim a determinats pobles on els municipis tenen molt a dir en relació amb la seva pròpia economia.

En relació amb les inversions, mirin, és cert, és cert, i això no ho podran negar: el juliol, quan es va aprovar el llei Frankenstein hi va haver una allau de projectes perquè poguessin reconvertir els hotelers els seus distintes establiments; per què?, perquè *le vieron las orejas al lobo, ¿que viene el lobo?*; varen provocar vostès un efecte cridada. I què fan vostès? Se'n van a FITUR, la conselleria de Turisme flamant se'n va a FITUR acompanyada de la Sra. Armengol, i treuen pit, i treuen pit de tots aquells projectes que es varen aprovar mitjançant la llei que va aprovar el Partit Popular l'anterior legislatura perquè no poden treure pit d'una altra cosa, i diuen als hotelers que hi ha 300 milions d'inversió a la planta hotelera de les Illes Balears, i no és mentida, però a partir de juliol no n'hi ha cap, i hem demanat les dades a la Sra. Consellera, i d'això en parlarem, quan les dades venguin aquí en parlarem i contrastarem.

Però, clar, hi ha una cosa que crida moltíssim l'atenció, crida moltíssim l'atenció i els desemmascara a tots vostès, en relació amb aquesta precisa qüestió que és la inversió a les Illes Balears. De sobte anuncien vostès que no, que s'han de posar restriccions, que la sostenibilitat..., que s'han d'adoptar uns altres criteris, que no és possible..., i de sobte anuncien...

(Remor de veus)

...quatre cadenes hoteleres, quatre cadenes hoteleres, que se'n van a Cuba a invertir 1.000 milions, i els entra la por, a vostès; l'endemà, ràpidament, *MÉS insta a los hoteleros a invertir en Baleares lo que proyectan para Cuba*. Però com volen que facin això?, com volen que facin això?!, si vostès no els ho permeten, per això mateix se'n van a Cuba, per això inverteixen 1.000 milions fora de les Illes Balears...!

(Remor de veus)

...i l'endemà vostès...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. JEREZ I JUAN:

...encenen aquest titular: "*MÉS insta a los hoteleros a invertir en Baleares lo que proyectan... lo que proyectan para Cuba*", i això ho ha dit... i això ho ha dit, Sra. Busquets, la Sra. Campomar. Quan vulgui, quan vulgui li don aquest titular perquè sàpiga el que diuen els seus...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jerez, per favor, vagi acabant.

(Continua la remor de veus)

EL SR. JEREZ I JUAN:

... si encara precisament no se n'ha...

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor.

EL SR. JEREZ I JUAN:

... no se n'ha assabentat.

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Li puc mostrar el titular, és aquest.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jerez, per favor, vagi acabant.

(Continua la remor de veus)

EL SR. JEREZ I JUAN:

I acab, acab, Sr. President. En matèria de... competència de promoció turística facin números, facin números i sabran el que estan negociant, i veuran que els consells insulars són els veritables perjudicats d'aquesta negociació: el Consell

d'Eivissa rebria 800.000 euros menys, el Consell de Menorca rebria el 25% menys del que proposava el Partit Popular, i el Consell de Mallorca quedaria exactament igual.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Sr. Jerez, entenc que accepta la votació separada dels punts, no és vera?

Doncs passam a la votació del punt 1. Votam.

24 vots a favor; 31 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació del punt 2. Votam.

22 vots a favor; 31 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació del punt 3. Votam.

24 vots a favor; 31 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació del punt 4. Votam.

24 vots a favor; 31 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació del punt 5. Votam.

21 vots a favor; 31 en contra i 3 abstencions.

Passam a la votació del punt 6. Votam.

19 vots a favor; 31 en contra i 5 abstencions.

Passam a la votació del punt 7. Votam.

22 vots a favor; 31 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació del punt 8. Votam.

24 vots a favor; 31 en contra i cap abstenció.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les proposicions no de llei.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 318/18, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a suport i defensa de la presó permanent revisable.

En primer lloc, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 318/18, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a suport i defensa de la presó permanent revisable. Intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días, señoras y señores diputados, hoy el Grupo Popular trae a debate a este *parlament*

una cuestión de plena actualidad en el debate político: la prisión permanente revisable...

EL SR. PRESIDENT:

Senyores diputades i senyors diputats, guardin un poquet de silenci, per favor.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias. No se trata de un debate novedoso, pues en la reforma del Código Penal ya se debatía esta cuestión en el año 1995, hace ya 23 años, y se debatía sobre esta materia.

La prisión permanente revisable está de plena actualidad política, y no porque se trate de implantarla en nuestro ordenamiento jurídico, sino precisamente por lo contrario, porque de lo que se trata es de intentar derogar esta pena, pues el pasado 10 de noviembre se presentó en el Congreso de Diputados una proposición no de ley de modificación de la Ley Orgánica 10/1995 del Código Penal que pretende derogar la prisión permanente revisable.

La admisión a trámite de esta proposición de ley solo contó con el voto en contra del Partido Popular. El Grupo Popular votó en contra básicamente porque considera injusto que se quiera derogar esta pena, lo considera porque pensamos que es plenamente constitucional, pensamos que es proporcionada, pensamos que es coherente con el ordenamiento jurídico democrático de los estados democráticos de nuestro entorno y pensamos que es totalmente respetuosa con el artículo 25.2 de la Constitución, que dice que las penas privativas de libertad y las medidas de seguridad estarán orientadas hacia la reeducación y la reinserción social.

Y por ello hacemos un esfuerzo político importante de defenderla y explicarla, aunque no..., aunque entendemos perfectamente que haya partidos que mantengan otras posturas y esperamos que nos den argumentos y no nos respondan con simples descalificaciones, pero entendemos que hay importantes argumentos para seguir defendiendo la prisión permanente revisable actualmente en vigor.

El Partido Popular ya en el programa electoral del año 2011 tenía el compromiso de regular este tipo de pena porque entendíamos que había una demanda en la sociedad española que reclamaba, y esa demanda sigue existiendo, que los crímenes más graves, los peores crímenes, las muertes causadas por bandas terroristas o por asesinos, pues tuviesen una pena de esas características, y España era uno de los pocos países en la Unión Europea que no tenía en su Código Penal la fórmula para responder a este tipo de crímenes tan graves.

La sociedad demandaba y creemos que sigue demandando una respuesta adecuada porque llevábamos, además, muchos años sufriendo el terrorismo con cientos de víctimas y reclamando justicia. Estos crímenes terribles contra las víctimas inocentes generan una enorme alarma social y además desde la derogación de la denominada doctrina Parot en el año 2013 aun se hacía más necesario establecer un tipo de pena de estas características.

La norma se aprobó en el 2015 con el único voto favorable del Partido Popular y contó con todos los avales por parte... una parte importante de la doctrina jurídica española, el Consejo Fiscal y el Consejo General del Poder Judicial.

Es una pena reconocida también por la Corte Penal Internacional y avalada por el Tribunal Europeo de Derechos Humanos.

Por tanto, la prisión permanente revisable entiendo que es un debate importante en la sociedad y entiendo que en este momento en que se intenta derogar pues creo que... al menos nuestro grupo así lo considera que tenemos que hacer un esfuerzo de explicación y defensa de esta medida.

Entendemos que es proporcionada a la gravedad de crímenes que se castiga y está en sintonía con lo que prevén ordenamientos jurídicos en toda Europa. Existe en otros países europeos por ejemplo en Francia que fue implantada por el socialista Mitterrand, en Italia que se aplica en diecinueve delitos, en Alemania que se aplica a veinte delitos y en España actualmente se aplica a ocho delitos muy graves.

No se trata de promover ninguna..., de ninguna manera una cadena perpetua o de mantener una cadena perpetua, sino de proteger a la sociedad de delincuentes especialmente peligrosos. Y creo que es importante hablar con..., entrar en el contenido de este tipo de penas para no crear calificaciones simplistas diciendo "pues esto es así, es negativo" o lo que sea porque precisamente es proporcionada a la gravedad del crimen porque se prevé un tiempo mínimo de cumplimiento de la pena sin salir de prisión, y porque además es revisable y es revisable tras el cumplimiento de una parte importante de la pena que es revisada abriendo la posibilidad de que el penado tenga libertad, siempre y cuando acredite garantías de que no cometerá hechos delictivos y cuyo cumplimiento de un tiempo mínimo por un... es revisado precisamente por un tribunal colegiado que valora esas circunstancias, y que, específicamente, el fin que se persigue con esta pena es que la persona cuando salga de cumplir la pena, tenga la garantía que efectivamente se reintegra en la sociedad y que existen..., pues el mínimo de posibilidades de que vuelva a delinquir. Por tanto, a lo que aspira básicamente es a la posibilidad de la reinserción.

Desgraciadamente lo que es permanente es el dolor de las víctimas y de los familiares de las víctimas, de los padres de los asesinados y eso desgraciadamente por muchas leyes que aprobemos, por muchas penas que se impongan no cabe esa revisión. Y además este tipo de..., esta pena cuenta con un apoyo importante de la sociedad, las últimas encuestas manifiestan que hay un apoyo transversal con independencia de la ideología política y que en los últimos diez años ocho de cada diez españoles respalda que para los crímenes más graves haya una pena de prisión permanente revisable.

Por eso, aun nos sorprende más que determinados partidos o determinadas formaciones políticas sigan... insistiendo en la derogación de esta pena y es incomprensible a nuestro criterio, por ejemplo, que el Partido Socialista siga siendo uno de los defensores de la derogación de esta pena cuando precisamente el ponente del informe favorable en el Consejo General del

Poder Judicial fue doña Margarita Robles, actual portavoz del PSOE en el Congreso.

La pena de prisión permanente revisable está implantada desde hace mucho tiempo, décadas, en muchos países democráticos -como he dicho- con diferentes sensibilidades políticas ninguno de ellos gobernando partidos de... socialistas, por ejemplo en Italia se plantea jamás..., no se ha planteado que sepamos su derogación, sino que se mantiene y además está en pleno vigor desde el momento que hay una campaña ciudadana en este momento en España promovida por los padres de Diana Quer y de Marta del Castillo que recogen firmas para pedir precisamente al Congreso que no derogue esta pena y que cuenta con 2 millones de personas que le han dado apoyo. Por tanto, entendemos que es plenamente de actualidad este debate político.

Desde el Partido Popular... y de hecho el Gobierno la semana pasada aprobaba una proposición de ley de modificación, de ampliación a determinados casos importantes y graves de este delito que provoca casos... en que se provoca a sabiendas especial sufrimiento a las víctimas, casos en que se producen asesinatos y se pudiesen producir asesinatos masivos por productos químicos, nucleares, incendios, que se produce ensañamiento u ocultación del cadáver en caso de las víctimas, y creemos que aquí sí que cabe el debate de la posible ampliación y que se debe debatir y tramitar en el Congreso.

Y consideramos que es plenamente coherente con el artículo 25.2 de la Constitución, pues precisamente de lo que se trata con esta pena es de asegurar, eso sí, asegurar que se produce la reinserción cuando se abandona la prisión y asegurar que los delincuentes más peligrosos no van a delinquir creemos que es una cuestión fundamental, importante, de seguridad de un país democrático y avanzado, y que, precisamente, esos delincuentes muy peligrosos, cuando salgan de cumplir la prisión, pues tengamos esas garantías.

En lo que respecta a la enmienda que se ha presentado a nuestra propuesta, que simplemente lo que trata es de manifestar que el Parlamento da apoyo a la existencia de esta pena, consideramos que entra en concreto en apartados de cómo tendría que quedar redactado el Código Penal, entendemos que entra en concreto, además, vamos, en un error, debería entrar en modificación de la Ley penitenciaria y no del Código Penal, ahí hay una contradicción importante, y, además, creemos que la enmienda lo que sí que ha presentado Ciudadanos, lo que sí hace es incidir de forma negativa en el concepto de reinserción, entra de raíz en eliminar beneficios penitenciarios de las personas con prisión permanente revisable y, por tanto, va en contra de la obtención de permisos penitenciarios de esas personas y elimina la posibilidad de esa reinserción.

Por tanto, entendemos que esta proposición lo que solicita es el apoyo a mantener esta pena; lo que solicita es seguir avanzando en un sistema jurídico semejante a todos los países democráticos; lo que solicita es una pena totalmente acorde con nuestro marco constitucional y, si no lo fuese, sería, en todo caso, el Tribunal Constitucional, porque supongo que me dirán que ponen en duda la constitucionalidad, por tanto será el

Tribunal Constitucional quien lo diga; y lo que solicita es seguir viviendo en una sociedad más segura.

Por eso solicitamos el apoyo de esta cámara a esta propuesta de nuestro grupo.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Lafuente. Intervenció del Grup Parlamentari Mixt, per defensar l'esmena **RGE núm. 1526/18**, té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Presidente, señoras y señores diputados. En Ciudadanos siempre hemos defendido la necesidad de que se garantice el cumplimiento íntegro y efectivo de las penas en los crímenes de especial gravedad, o sea, en aquellos que atentan contra la dignidad del ser humano, como, por ejemplo, asesinatos de menores o personas con discapacidad o aquellos que se cometan después de la violación de la víctima.

En este sentido, creemos que nuestro sistema penal tiene una gran laguna y es que algunos condenados por delitos de especial gravedad puedan obtener un tercer grado a los pocos años de haber entrado en prisión. De ahí nuestro empeño en garantizar el cumplimiento íntegro y efectivo de las penas en los casos recién expuestos y en otros de naturaleza parecida.

Se entiende, pues, que no hayamos apoyado en el Congreso de los Diputados la derogación de la Ley de prisión permanente revisable, ni cuando se planteó en 2016, como simple PNL, ni cuando se tomó en consideración, hace tres meses, como proposición de ley de modificación del Código Penal. En ambos casos la iniciativa correspondió al Grupo Vasco, que contó con el apoyo del resto de fuerzas parlamentarias, excepto el Partido Popular, que votó en contra, y Ciudadanos, que se abstuvo. Y el motivo de dicha abstención yo creo que es fácil de entender, en estos momentos hay un recurso de inconstitucionalidad pendiente de sentencia, por más que existan dudas sobre la constitucionalidad de la ley, dado que podría ser contraria al principio de reinserción, consagrado en el artículo 25.2 de la Constitución, no parece ni prudente ni oportuno pedir su derogación, antes incluso de que el Tribunal Constitucional se haya pronunciado. O sea, comportarse como los partidos nacionalistas, que han contado, en este caso, con el inestimable apoyo de PSOE y Podemos.

Aún así, esa iniciativa para derogar la ley, está aún pendiente, ¿verdad?, de su tramitación en el Congreso y del debate de las enmiendas presentadas, y, por supuesto, también de su futura remisión al Senado.

¿Cuál es nuestro propósito? Nuestro propósito es reformar la prisión permanente revisable para corregir sus deficiencias y garantizar, insisto, el cumplimiento íntimo y efectivo de las penas en los casos de especial gravedad a los que ya me he referido, para evitar de este modo el riesgo objetivo de

reincidència. No es admissible que un condemnat a presó permanent revisable por cometer esa clase de delitos pueda estar en la calle con un tercer grado a los quince años. De ahí la enmienda que hemos presentado, en la que deben corregirse, por cierto, un par de errores de enumeración, en el punto 4, el subapartado a) está bien; el b) tiene que estar donde se indica c); el c) en el punto 3, que viene a continuación; y el d) en el punto 4, que viene a continuación.

De ahí, les decía, la enmienda que hemos presentado, en ella establecemos una tipología de casos, los tres primeros tienen que ver con el tercer grado y los permisos de salida, y el cuarto, referido a delitos de terrorismo, tiene, a su vez, una tipología interna, estos subapartados a los que ahora me he referido, en la que se estipula el límite mínimo de cumplimiento de la pena para el acceso al tercer grado, en función del número de delitos y de la cuantía de cada una de estas penas.

Y nada más, confiamos en que esta enmienda pueda ser aceptada, aunque ya se nos ha manifestado que no va a ser así, y podamos votar a favor, de lo contrario, por supuesto, nos abstendremos.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Passam al torn de fixar posicions, pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sr. President, bones tardes, diputats, diputades. Bé, per a aquest debat són moltes les preguntes que ens fem, com a què respon aquesta iniciativa? És tal l'estat d'inseguretat que es viu a Espanya? Són suficients aquestes mesures que es plantegen? Quin tipus de societat volem tenir, realment defensem l'estat social i democràtic, o, davant la por, som capaços de rebutjar allò que hem aconseguit?

La presó permanent, o sigui, la cadena perpètua, posa en qüestió la nostra concepció d'estat social i democràtic de dret. La presó permanent revisable va ser aprovada en el Congrés dels Diputats el març del 2015, com a part de la Llei de seguretat ciutadana, amb l'únic suport del Partit Popular, tal i com s'ha dit, i en aquest context del Pacte antigihadista. Dos anys després, el Partit Popular vol ampliar la presó permanent.

Sorprèn aquesta iniciativa després que gairebé tots els partits polítics amb representació parlamentària al Congrés dels Diputats es presentessin a les eleccions amb la derogació de la presó permanent en els seus programes, responent a la idea que l'amenaça penal a Espanya ja era de les més contundents d'Europa, abans de la reintroducció de la pena de la cadena perpètua.

La incorporació al Codi Penal de la cadena perpètua en la reforma del 2015 ha rebut un rebuig gairebé unànime per part de la ciència penal espanyola, que la censura per la seva frontal oposició a la nostra Carta Magna, en vulnerar la prohibició de penes inhumanes i degradants, els principis de culpabilitat i proporcionalitat, el dret de la llibertat, el mandat de determinació de les penes i el de resocialització.

Espanya és un país amb unes taxes de delinqüència extraordinàriament baixes, en concret en els delictes contra la vida. A Espanya moren, per homicidi o assassinat, prop de 300 persones a l'any, un 30% menys que fa trenta anys. El nostre país té una de les taxes d'assassinat més baixes no només de la Unió Europea, sinó del món.

Per tot això, va ser recorreguda al Tribunal Constitucional per la quasi totalitat dels grups parlamentaris del moment. Ja sense la presó permanent era una penalitat de duresa inusitada, alerta, fins i tot respecte dels països en què hi ha la cadena perpètua, en els quals aquesta es pot suspendre a partir de deu o quinze anys de compliment. Realment la diferència amb la presó permanent no és significativa, el que realment caldria a Espanya és una rebaixa punitiva que ens homologui amb els països europeus.

Aprofitaré l'ocasió per recordar les paraules de Marie Gouze, autora de la declaració dels drets de la dona i de la ciutadania en el 1791, sota el pseudònim d'Olympe de Gouges, deia que si la dona té dret per pujar al *cadalso*, al patíbul, també té dret a pujar a la tribuna, i aquesta dona, paradoxalment, va acabar guillotinata pels jacobins, per oposar-se a la pena de mort, fins i tot per al monarca. El que es contempla, precisament, en aquesta iniciativa, el magnicidi com a un dels delictes pels quals es justificaria la pena de presó permanent revisable.

Doncs bé, avancem ja que votarem en contra d'aquesta iniciativa, precisament perquè el seu contingut ha de ser objecte d'anàlisi des d'un marc de drets humans, però també des d'un marc feminista. No obstant això, en primer lloc, volem mostrar tot el nostre afecte, respecte i solidaritat cap a totes aquelles persones, familiars, amics, amigues, mares, pares, avis, àvies, dels que hagin perdut una filla, una amiga, una companya, perquè els casos que han motivat aquest debat, i això és el que no podem oblidar, són els "feminicidis" violents, les violacions i assassinats que es produeixen pels homes contra nosaltres, pel fet de ser dones; són, per tant, crims masclistes, i per evitar aquesta realitat el que cal fer és atendre un correcte diagnòstic. Empatitzem amb aquest dolor, com ho fem cada vegada que mor una dona assassinada per un home i, per això, volem anar més enllà per eradicar aquest mal que ens assetja.

Per tot això, seguim creient que l'*ius puniendi* de l'Estat, el seu dret sancionador punitiu no pot legislar des de les entranyes, des del *ojo por ojo, diente por diente*, que imposava la llei del talió, perquè això suposaria tornar al Codi d'Hammurabi, ni més ni menys que del segle XVIII abans de Crist, i des de crítiques il·lustrades al sistema penal de l'antic règim va quedar superat aquest concepte.

(Remor de veus)

Per tant, analitzem quin retrocés suposa això que es debat avui aquí? No podem assumir que cap ésser humà, la cadena perpètua, ni tan sols sota el nom eufemístic de "presó permanent revisable" perquè el que amb ell es fa és convertir en llei l'excepció, enlloc d'atendre el principi de reinserció, la prohibició de les penes o tractes inhumans o degradants com a norma general, on la revisió de la condemna ja sigui prevista per a tals fins.

No cal, per tant, legislar en aquest sentit, el que sí cal és derogar la legislació existent que vostès, amb nocturnitat i traïdoria, com solen fer en totes aquelles qüestions vergonyoses, vergonyants, van legislar a l'any 2015. Creiem que és un error per pretendre aconseguir uns quants vots a costa del dolor i del sofriment que tota la societat ens genera algunes atrocitats que determinats individus cometem, no sense abans atendre l'arrel del problema i les seves causes, que permetria eradicar-les o minimitzar-les perquè no tornessin a passar dramàtics fets com el de Diana Quer i el de tantes altres dones.

Senzillament, entenem que amb això el que vostès mostren és una forma dissipar i dissimular el veritable debat de fons i, sobretot, una manca de voluntat per solucionar-ho i fer, una vegada més, polítiques a costa de les violències masclistes que vostès, a més, tracten amb absoluta impunitat. Perquè digui vostès, Sr. Lafuente, de quins recursos han dotat vostès, el Partit Popular, el pacte d'Estat contra la violència de gènere? Si ni tan sols reconeixen com a violència masclista tota aquella que es produeix fora del context de la parella o exparella, com seria el cas de Diana Quer.

Quins mitjans ofereixen quan retallen en seguretat, en mitjans judicials per a la seva investigació?

Què ens diu de la manca d'estructura orgànica del Centre Nacional de Desapareguts i Desaparegudes que no disposa de partida específica aquest any i que només hi treballen nou persones?

Aquesta és la seva vocació per solucionar aquest problema? La seguretat de les espanyoles, que no només dels espanyols, com diuen vostès a la seva moció, es demostra dotant l'Administració de justícia de mitjans humans i materials que siguin efectius, enlloc de tancar les persones de per vida, prevenir, no penar.

El seu populisme punitiu no només no és la solució a aquest problema, sinó que l'agreuja. I de res serveixen les estadístiques que demostren que endurir les penes, que ja a dia d'avui es preveu que més de 40 anys poden arribar a complir-se amb la legislació actual, no contribueix a disminuir els delictes més greus, ni contribueix a protegir ni més ni menys. Vostès, que avui demanen la cadena perpètua, són precisament els mateixos que es neguen a educar contra el masclisme, retallen en coeducació alhora que financen la segregació per sexes i/o perpetuen aquestes violències masclistes com a un mal natural, com si les retallades en les polítiques econòmiques, una justícia patriarcal que culpabilitza la víctima, no tenguessin absolutament res a veure.

(Remor de veus)

I, per tant, si vostès no tenguessin cap responsabilitat. Creiem, sincerament, que qualsevol debat sobre aquesta qüestió segueix..., exigeix, a més a més, fer-ho sota el prisma del respecte pels drets humans, però a tothom, però sobretot a la llum del feminisme, aquesta filla indesitjada de la il·lustració de la qual parlava Cèlia Amorós, i del que vostès moltes vegades es mofen, quan és aquest, precisament, el que ens podria proporcionar les claus per solucionar aquesta barbàrie.

O feminisme o barbàrie, les volem vives, ens volem vives, no mortes i amb les presons plenes.

Gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Maicas. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Gabriel Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. El Partit Nacionalista Basc va presentar una iniciativa en el Congrés dels Diputats per eliminar la figura de la presó permanent revisable, introduïda en solitari pel Partit Popular en el Codi Penal, a través de la Llei Orgànica 1/2015, de 30 de març, per la qual va modificar la Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre. Aquesta proposta de derogació compta en principi amb el suport de tots els grups, excepte el Partit Popular i Ciutadans.

Justament, el govern del Partit Popular no només no vol eliminar la presó permanent revisable, sinó que acaba de proposar un increment dels supòsits que s'hi poden afegir.

També cal recordar que aquesta figura de la presó permanent revisable es troba pendent d'un recurs davant el Tribunal Constitucional, que es va presentar per l'oposició, ara fa dos anys.

No podem perdre de vista que aquest debat aquests dies ha tornat revifar de manera important arran de la campanya que han engegat a favor d'aquesta pena alguns familiars de víctimes, amb els quals evidentment ens hem de solidaritzar i els poders públics els han de donar el màxim de suport possible. Aquesta campanya, sense dubte, mediatitza molt l'opinió pública i aquí són el Partit Popular i Ciutadans per aprofitar-ho electoralment. El Partit Popular ara ha començat aquesta campanya de proposicions a ajuntaments, parlaments autonòmics, per donar suport a aquesta pena de presó permanent revisable, i dur a terme també la seva pròpia campanya, jo l'anomenaria de populisme punitiu; amb la qual, entre d'altres, cercam, per exemple, sondejos unilaterals de *La Razón* i *ABC*, sondejos evidentment de determinats diaris que sí que són tenguets en compte pel mateix partit que s'oposa a qualsevol tipus de consulta.

S'ha de dir que la presó permanent revisable no és més que un eufemisme per definir una pena realment de cadena perpètua que molts juristes consideren que nega el sistema de drets i valors de la Constitució; que persegueix, a més, una funció venjativa de la pena; que no està justificada des de raons de política criminal i, com he dit abans, pot vulnerar diversos articles de la Constitució; que, a més, es romp, perillosament, un dels consensos constitucionals del 1978, dels quals el Partit Popular se n'ompl tant la boca, que, precisament, era no establir la cadena perpètua, aquell consens en aquell moment i que, a més, pot provocar errors judicials irreparables.

Hem de reclamar que primi la responsabilitat política i jurídica per evitar un dret penal totalitari, desigual, desproporcionat i injust, i hem de reclamar també responsabilitat amb un model garantista que en el seu moment es va pactar.

La modificació del Codi Penal, que va aprovar en solitari en el seu moment, en el 2015, el Partit Popular, no va ser més que una sortida de populisme. Ara ens trobam davant una carrera electoral entre el Partit Popular i Ciutadans per disputar l'espai de la dreta, cada vegada més crua, cada vegada més clara, de fet, l'esmena de Ciutadans que avui presenta no fa més que corroborar aquest fet i si el Partit Popular vol arribar fins a quinze, Ciutadans voldrà arribar encara molt més enllà.

La presó permanent revisable no acaba amb el llimbs en què es troben els compliments de les condemnes llargues, que és un dels majors problemes penitenciaris que pertoca a l'Estat espanyol i que el Govern d'Espanya no vol afrontar. Les característiques, de fet, de la cadena perpetua que es planteja per part del PP i de Ciutadans no tenen a veure amb els països del nostre entorn ja que a Alemanya, Regne Unit, l'horitzó de la llibertat que es planteja és major perquè hi ha revisions molt abans del que proposen les penes espanyoles.

Per la seva durada, pel termini mínim d'execució abans de l'aplicació del mecanisme de revisió, fan que una persona, d'acord amb la seva edat en el moment de complir la condemna, tenguí altes probabilitats de no sortir de presó, a la qual cosa se li ha de sumar la dificultat de reinserció a la societat per a persones que compleixen llargues condemnes. En opinió de molts experts això seria font, com a mínim, d'una institucionalització del penat a la presó i fins i tot la possibilitat de malalties mentals. No oblidem que els experts han denunciat precisament que Espanya és el país europeu amb major nombre de reclusos a les presons, més de 65.000; que el 25% d'aquests tenen depressions i problemes mentals, molts produïts pel consum de drogues; que el 8% de la població té malalties mentals greus, i que el 40% tenen trastorns mentals i de personalitat.

El Comitè europeu per a la prevenció de la tortura i de penes o tractaments inhumans o degradants a l'any 2000 va assenyalar que qualsevol empresonament de llarga durada provoca efectes desocialitzadors per als reclusos i, a més, s'ha d'assenyalar que la institucionalització de reclusos afecta o pot afectar problemes psicològics que cada vegada la societat té més dificultats per acabar amb ells. Segons el criteri del comitè, els tractaments proposats als reclusos que compleixen penes de llarga durada haurien de tenir una naturalesa destinada a compensar precisament aquests efectes de manera positiva i proactiva.

Vostès, Partit Popular i Ciutadans, que tant s'omplen la boca de la Constitució, convé recordar que actualment molts de juristes precisament qüestionen la pena de presó provisional preventiva, de pena preventiva, per violar o vulnerar determinats articles de la Constitució. Així, l'article 10 de la Constitució que estableix la dignitat de la persona i el lliure desenvolupament de la personalitat; l'article 14 que estableix el principi d'igualtat; la pena de presó es mostraria desigualtaria i desproporcionada afectant aquest principi

d'igualtat per distintes raons, perquè impedeix ajustar i concretar la pena en el delictes comès; per la seva deficient regulació que pot preveure una aplicació, uns comportaments diferents amb una conseqüència penal diversa, i això no es té en compte; per preveure una sèrie de terminis per a la progressió en grau, la concessió de la suspensió de l'execució de la pena i els permisos de sortida irracionals, i no està justificada la seva excessiva durada.

L'article 15 de la Constitució que estableix la integritat física i moral. L'article 25.1 que diu que ningú no pot ser condemnat o sancionat per accions o omissions que en el moment de produir-se no constitueixin delictes, falta, infracció administrativa, segons la legislació vigent en aquell moment. El principi d'igualtat, de legalitat, perdó, implica que qualsevol pena s'ha de trobar tipificada i determinada quant a la seva durada establint un temps mínim i màxim de compliment que s'ha de traduir en la forma en què són redactats, precisament, els preceptes del nostre Codi Penal.

En definitiva, les persones han de conèixer les conseqüències de les seves accions i així ho recullen distintes sentències del Tribunal Constitucional i recomanacions del Consell d'Europa. A l'àmbit comparat de la Unió Europea, en aquells estats en què es preveuen aquests tipus de pena, generalment el temps per a la revisió de la permanència en presó és molt més baix del que es vol preveure a Espanya, i Ciutadans, hem vist a la seva esmena que fins i tot ho vol elevar a vint anys.

L'article 25.2 també de la Constitució, les penes privatives de llibertat i les mesures de seguretat estaran orientades a la reeducació i reinserció social, i evidentment aquí sí que hi pot haver clarament inconstitucionalitat. La recomanació del Consell d'Europa relativa a la situació de les presons diu que s'hauria de tractar de reduir el recurs a les penes de llarga durada que donen lloc a un ús intensiu del sistema penitenciari pel desgast que suposa el temps de presó.

Espanya, precisament, és un dels països amb més població de reclusa, amb manco professionals en el sector, que reclamen precisament una revisió del model penitenciari, i, efectivament, una insuficient taxa d'efectius destinats a institucions penitenciàries. Aquest és segurament el gran repte que el Govern del Partit Popular no vol afrontar, perquè això no dóna vots, perquè és molt més complicat, polítiques de revisió, polítiques de prevenció, d'educació, de lluita contra les desigualtats socials perquè els delictes precisament ja no es produeixen. Aquest és el vertader gran repte, però clar, tot això du molta feina i una voluntat que en aquests moments el Govern del Partit Popular no té cap intenció de dur a terme.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, aquesta iniciativa per a nosaltres contextualitza algun combat electoral. Aquesta iniciativa no pretén plantejar un debat de gran repercussió i un debat de fons sinó que pretén aprofitar un pols electoral entre dos partits, entre el Partit Popular i Ciutadans, i a veure qui és més dur, qui té una oferta més dura en relació amb la comissió de delictes.

Se'ns explica, per intentar justificar-se, que això no és un debat nou, que és un debat de ben enfora, sí, però és un debat que es fa en calent, clarament que es fa en calent. Evidentment, aquest debat en calent no és la millor circumstància per trobar una bona solució a un tema complex com el que es planteja.

La pregunta clau per al nostre grup parlamentari és: si augmentam la pena es fa minvar la criminalitat? Aquesta és la pregunta clau. La immensa majoria dels estudis que s'han fet sobre la qüestió han conclòs, han certificat que l'augment de la pena no fa minvar la criminalitat. Aquesta és la realitat de la qüestió. Per tant, parlen els experts que els augments de les penes és purament simbòlic, no té efectivitat pràctica. Per tant, nosaltres tenim molts de dubtes sobre que això serveixi, més enllà del combat electoral que vostès mantenen, evidentment ens interessa relativament poc, és a nivell d'índex de criminalitat crec que té molts pocs efectes. Aquesta pensam que és la realitat.

Que sigui una demanda de la societat, bé, si fos, si hem d'anar al que és una demanda de la societat, és clar, aquest és el típic argument que agafes depenent de la teva conveniència, no?, si les enquestes diuen que és una demanda de la societat dius, no, és que com ho demanda la societat fa falta fer-ho, però quan no estam d'acord amb el tema ens és igual si és una demanda de la societat o no. Cadascú es regeix pels seus compromisos electorals i per allò que representa socialment.

Nosaltres pensam que és vera que hi ha situacions, delictes que requereixen una resposta forta, però on vostè posa l'accent, i el Sr. Pericay ho ha fet d'una manera molt clara quan ens ha parlat del compliment íntegre de la pena, vostè posa l'accent en el que li deia el Sr. Barceló de la funció venjativa, vostès posen l'accent en el fet que ha de complir la pena: allò important és que vostè compleixi la pena; no és important si vostè s'ha resocialitzat o s'ha reinserit, això no és important, allò important és que vostè compleixi la pena; si vostè s'ha resocialitzat als dos anys és igual, vostè ha de complir íntegrament la pena. I aquest és el plantejament que nosaltres no podem compartir, perquè la Constitució diu que l'accent s'ha de posar en la resocialització, en la reeducació, en la reinserció, i vostès en aquest debat no estan posant l'accent aquí, l'estan posant a una banda, l'accent, i aquesta és la nostra gran discrepància.

Nosaltres podríem compartir amb vostès, que també s'ha demostrat a la realitat, que en determinats casos molt extrems -d'assassinats en sèrie, de violacions...- en determinats casos molt extrems, però pel delicte sinó pel perfil psicològic del delinqüent, eh... No, però vostès no analitzen el perfil psicològic del delinqüent, vostès analitzen el fet, no el perfil. Allò important és que hi ha determinats delinqüents

possiblement sigui impossible que es reinsereixin i es resocialitzin, això és el tema, però el tema vostès no el plantegen així, perquè si el plantejassin així, com també ha dit el Sr. Barceló i hi estic d'acord, la revisió seria molt més flexible, no l'incrementarien amb un llindar temporal molt alt, que és el que vostès fan, sinó que allò que intentarien és que es fessin revisions periòdicament i de manera sovintejada per certificar si es produeix o no es produeix l'objectiu, perquè l'objectiu no és la venjança, l'objectiu és la resocialització.

I vostès no ho fan així, vostè el que vol és que compleixi íntegrament, s'hagi resocialitzat o no; a vostè li és igual si es resocialitza o no, vostè, compliment íntegre, mà dura; per què?, perquè és un debat electoral, no li interessa res més que marcar perfil, allò que deien marcar paquet; idò aquí estam en un debat de marcar paquet.

(Se sent una veu de fons intel·ligible i algunes rialles)

Gràcies, Jaume, jo també t'estimo.

(Més rialles)

Per tant El Pi pot entendre que en determinats supòsits molt clars i posant l'accent en la reinserció i en la resocialització pugui existir aquesta presó permanent revisable, però només en aquests casos. Clar, i assistim a un debat que va en la línia contrària del nostre plantejament, perquè vostès plantegen un debat d'ampliar els supòsits i de ser més durs, i d'ampliar els períodes de revisió. Vostès estan en aquest debat i per tant nosaltres estam en el debat contrari; nosaltres en tot cas estariem en el debat de restringir i limitar al màxim aquesta presó permanent revisable, i només posant l'accent en la resocialització, reeducació i reinserció, i per això no podem coincidir de cap manera amb molts dels seus plantejaments.

Entenem -i amb això acab- que en situacions extremes, que no són les que vostès volen dur a terme, perquè vostès el que volen és generalitzar aquest règim, vostès el volen generalitzar, nosaltres el volem restringir al màxim, només en situacions molt, molt, molt extremes tendria sentit. Per tant només en aquestes situacions podríem acceptar aquesta pena, que confronta clarament amb la Constitució si no es fa d'una manera tan restringida com la que nosaltres plantejam. Per tant el nostre grup parlamentari s'abstendrà, tot i que en general pensam que el debat que s'està produint és molt contraproduent i vostès estan jugant amb foc, i això, de debats en calent, no serà gens positiu, però demostren la seva irresponsabilitat.

Gràcies.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Hola novament a tothom. En primer lloc, com a nota preliminar, des del nostre grup

parlamentari voldriem censurar la instrumentalització del Parlament de les Illes Balears que creiem que suposa portar al Ple la discussió d'aquesta proposició no de llei...

(Remor de veus)

..., instrumentalització del Parlament de les Illes Balears, perquè, escolti, vostè ens fa una proposició de llei que ens diu...

(Continua la remor de veus)

..., una proposició de llei que ens diu que es va votar a Madrid i que el PP va votar tal, Podemos va votar tal, Ciudadanos va votar tal i..., bé, el PSOE, per descomptat, i els que no som presents allà, però que se'ns alinea habitualment amb allò que abans se'ls deia, *rojos separatistas*, i que avui el Sr. Camps a un article al *Diari Menorca* no sé com ho definia, jo llegint-ho, així en diagonal, m'ha semblat com si digués dimonis amb cua o qualche cosa així, doncs tots que portem banyes i cua a Madrid vam votar no sé què..., escolti!

Venim a discutir una cosa que s'ha discutit a Madrid, que és on s'ha de discutir, perquè jo sàpiga aquesta comunitat autònoma no té competències en matèria penal i, bé, llavors vostè porta el tema aquí doncs una mica també en la línia del que deia el Sr. Melià, bé, per fer de *palmeros* del que discuteixen a Madrid, en lloc de parlar dels temes que hem de discutir en aquest parlament, que són els temes dels quals nosaltres tenim competència.

Miri, si això ho vol portar a una comissió, doncs encara... encara ho podria entendre, però portar aquest tema al Ple i fer perdre el temps que els ciutadans de les Illes Balears ens dipositen...

(Més remor de veus)

..., dipositen en el nostre temps per aquests temes em sembla molt censurable. Sí, sí, sí, efectivament, efectivament.

(Continua la remor de veus)

Però, bé, entrem al nus de la qüestió perquè evidentment vostès tenen dret a portar aquí els temes de debat i nosaltres evidentment no els defugirem.

Des de MÉS per Menorca, com es poden imaginar i després del que ja he dit, que aquest tema ja s'ha discutit on s'havia de discutir, rebutjam la figura de la presó permanent revisable incorporada, com ja s'ha explicat, a l'ordenament jurídic espanyol per la Llei Orgànica 1/2015, de 30 de març, i els motius del nostre rebuig els podem resumir en quatre motius. El primer és que consideram que la mesura és innecessària, perquè respon a una falsa anàlisi de la criminalitat a l'Estat espanyol, estat que presenta, també com ja s'ha dit, un dels índexs de criminalitat més baixos d'Europa i, en canvi, una de les taxes més altes de població reclusa; a més a més des fa vint anys...

(Continua la remor de veus)

... la línia de criminalitat de l'Estat espanyol és descendent. Això és el primer motiu.

El segon motiu és que creiem que aquesta figura, presó permanent, una presó perpètua, revisable però perpètua, agreuja i aprofundeix el sistema punitiu, produint cada vegada més entrada de presos i menys sortides, el que situa l'Estat espanyol entre els estats de la Unió Europea en què el període mitjà d'estada a la presó és més gran.

En tercer lloc la Llei Orgànica 1/2015, la que introdueix aquesta figura, lluny de trencar aquesta tendència persisteix en aquesta concepció, segueix desenvolupant la política regressiva d'agreujament de les penes i introdueix aquesta nova pena de presó permanent que amaga una pena a perpetuïtat, que cerca apartar indefinidament les persones en lloc de la seva reinserció, i aquí hi ha un tema que vinculo amb una part del discurs que vostès fan localment, que és el tema de la seguretat jurídica, el tema de la seguretat jurídica, el dret a saber les conseqüències jurídiques de cadascun dels nostres actes. Vostè em dirà que en aquest cas la seguretat jurídica no està en entredit perquè la modificació sempre pot anar en benefici del reu, però és igual, encara que digui aquesta excusa i em pugui dir que la modificació i l'alteració del resultat previst de l'actuació, de l'acció punible, sempre vagi en benefici del reu, el problema respecte de la seguretat jurídica és el mateix, perquè no estem davant d'una predeterminació de la pena, que és una exigència bàsica del dret penal, depèn de la valoració que es pugui anar fent en cada moment per part dels jutges, la qual cosa per a mi..., per a mi -la meua opinió en aquest cas és el de menys- i per a molts penalistes posa el reu en una situació d'indefensió, perquè la seva sort depèn d'una valoració que no té totes les garanties que es tenen en el moment de fer judici i dictar sentència, per tant deixem el reu a l'emparedat d'aquesta indefinició i indeterminació de la durada de la seva pena, la qual cosa em sembla totalment contradictòria amb el principi de seguretat jurídica.

Per tant, com a resum de tot això, creiem que la incorporació d'aquesta figura suposa acceptar el discurs mediàtic i polític falsejador que propugna la necessitat d'un dret penal més costós i contundent, i la idea que amb normes penals més dures es genera més seguretat. És el recurs clàssic de la dreta, el recurs clàssic de la dreta: més contundència en les conseqüències, perquè som incapaços d'atacar com toca les causes, i a això altres portaveus també hi han fet referència. No sabem com enfrontar-nos a les causes en polítiques educatives, en polítiques de benestar social i llavors el que fem és ser més contundents amb les conseqüències. Aquest és el recurs clàssic de la dreta pel que fa al dret penal.

Després la introducció, la figura de la presó permanent revisable suposa la introducció de penes desterrades des de fa anys del sistema jurídic espanyol i en conseqüència una política regressiva d'agreujament constant de les penes. I fa llei el populisme punitiu, el que podríem definir com a populisme punitiu, que enalteix l'enduriment del Codi Penal i que no suposa més que... -i a mi m'ha sabut greu concretament, Sr. Lafuente, que vostè hagi fet referència a la instrumentalització del dolor de les víctimes-, perquè, jo crec que vostè estarà d'acord amb mi que no es pot legislar, em sembla que ha estat el Sr. Melià que ho ha dit, en calent; no podem legislar en estat

de xoc i, evidentment, quan fem referència als casos concrets, a les víctimes concretes, com normalment passa, és una mala guia per fer una política que no ha d'anar adreçada a aquests casos concrets, sinó a una visió més àmplia i analitzar els problemes en tota la seva amplitud. I em sembla que altres portaveus ja han fet referència a les conseqüències que té, totalment nefastes, aquesta pretensió de més duresa pel que fa a l'aplicació de les penes.

En definitiva, tota aquesta iniciativa per reivindicar i per defensar la presó permanent revisable no és més que una manera d'insistir a mantenir en el nostre ordenament jurídic una figura que no hi hauria de ser de cap manera, com és la cadena perpètua. Per tots aquests motius hi votarem en contra.

Abans d'acabar però, faré una referència a l'esmena de Ciutadans. L'esmena de Ciutadans, efectivament també s'ha assenyalat, és a dir, vostès van en la línia de disminuir els beneficis penitenciaris i per tant, disminuir les polítiques de reinserció. Vostès d'alguna manera, Ciutadans, el que diuen, és: sí, estem d'acord amb la presó revisable, però no gaire, presó revisable però sense passar-se, sempre limitant al màxim aquests beneficis penitenciaris, no fos cas que fóssim massa magnànims amb aquesta presó revisable. La qual cosa considero que és una contradicció important, perquè escolti, vostès estan d'acord en què es revisi a tots els efectes, en benefici del reu que ha estat capaç de reinserir-se, o si no és que estan en contra. Potser és per això que es van abstenir a Madrid, no sé què faran aquí perquè... En principi és d'esperar que els partits que tenen representació aquí i allà, votin el mateix en un lloc i en un altre.

Nosaltres tal com hem dit, ens alienarem amb aquests partits que són els nostres referents també al Congrés i votarem en contra d'aquesta proposició no de llei.

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Maria José Camps.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. "Obscenitat del PP", així titula *El País* la seva editorial de dia 7 de febrer, i ho podem analitzar. Obscè: és escandalós o repulsiu des del punt de vista moral, i aquesta seria l'accepció de la RAE que seria més adient aquí. I PP podria ser Partit Popular, Presó Permanent, o Populisme Pervers. Jo crec que les tres aquí també serien adients.

(*Alguns aplaudiments*)

L'editorial continua així: "*La solidaridad con las víctimas es una expresión natural y necesaria por parte de cualquier político que empatice con los crímenes que pueden azotar a la sociedad, pero la utilización de estas mismas víctimas como escudos políticos para momentos de dificultades ante la*

opinión pública, es una obscenidad a la altura del peor populismo. Y es el que está ejerciendo el Partido Popular. La urgencia con la que el PP ha planteado endurecer la prisión permanente revisable en el Código Penal confirma todas las sospechas sobre una iniciativa ajena a cualquier prioridad de gobierno expresada hasta la fecha, a las necesidades más apremiantes de un país paralizado políticamente desde 2015 y a los planteamientos más honestos y desinteresados del sentido de la política".

Res més a afegir, hi sobra qualsevol interpretació davant una literalitat tan clara i tan evident de la realitat. Cert que la dinàmica lògica seria ara entrar, com han fet altres portaveus, en el debat del sí, la presó permanent revisable sí o no, de si és o no constitucional, de si aconseguen o no els objectius que suposadament hauria de perseguir amb aquesta i podríem fins i tot entrar a debatre si l'actual sistema punitiu espanyol és o no adient i eficient.

Del plantejament de la presó permanent revisable es desprenen bàsicament quatre plantejaments instal·lats en el discurs de la por.

Primer, la instrumentalització de les víctimes, ja que s'empra el dolor de les víctimes per apel·lar a la compassió, confonent intencionadament tranquil·litat amb seguretat.

Segon, fal·làcia de la no reinserció, pretenent justificar la presó permanent revisable amb el fet que, en acabar el termini de presó, el condemnat no està rehabilitat i pot tornar delinquir, quan no s'apliquen de fet mesures adequades i no es treballa en la prevenció, que és per aquí on hauríem de començar.

Tercer, caràcter punitiu, ja que inclou delictes per la forma de dur-se a terme i no per la situació dels agressors i la seva capacitat de reinserció, tal i com ha explicat també el Sr. Melià.

Quart, fal·làcia de la prevenció. L'enduriment de les penes no incideix, també s'ha dit aquí pel Sr. Barceló, sobre la criminalitat i es fa creure que amb la presó permanent revisable s'haurien evitat delictes posteriors similars.

Més de 200 jutges, fiscals i catedràtics demanen la derogació de la presó permanent revisable, així com una reflexió de les penes, en general, ja que a Espanya s'hi troben les més elevades d'Europa i mentre tant, el Govern de M. Rajoy fa feina perquè s'estengui a nous delictes.

Rocío Gómez Hermoso, forense i vicedegana del Col·legi de Psicòlegs de Madrid, diu que la presó permanent revisable no du en si un tractament terapèutic i, tal i com està plantejada, es tracta només d'una pròrroga de condemna, és a dir, d'una cadena perpètua encoberta.

Igualment Miguel Lorente, metge forense i professor de medicina legal de la Universitat de Granada, afirma que és una condemna que deixa de banda la prevenció. La violència sexual reincident es combat atacant el masculisme, l'arrel d'aquest tipus de delinqüència. La presó permanent revisable justifica la part emocional de les víctimes, però no és un factor de prevenció de la criminalitat.

Celso Rodríguez Padrón, portaveu de l'Associació Professional de la Magistratura i jutge de la secció penal de l'Audiència de Madrid, té clar que l'enduriment penal no és dissuasori i es demana fins quan s'ha d'endurir el Codi Penal per detenir els delictes de violència masculina. Diu que legislar a cop d'entrevista de les víctimes és com no, demolidor.

Ignacio González Vega, portaveu de Jutges per la Democràcia diu que la presó permanent revisable és incompatible amb el dret a la reeducació social del penat. La presó excessiva produeix un efecte desocialitzador, genera perjudicis psicològics, dona lloc al desarrelament social i familiar del condemnat i converteix la pena en perpètua, en impedir la seva reinserció. És contrari al principi d'humanitat de les penes, article 15 de la Constitució, fonamentat en el principi de dignitat humana, article 10.1 de la Constitució. A més és un oxímoron, o és permanent, o és revisable.

Així doncs la presó permanent revisable és justícia o és venjança? És seguretat o és humanisme? És reinserció o és càstig? Doncs, jo els ho diré, i jo crec que no va d'açò, i també ho han dit altres portaveus que ja han intervingut, no va de res de tot açò. Mostra del que dic és el caramull d'articles apareguts arreu dels mitjans de comunicació aquests darrers dies sobre aquesta qüestió i el debat que s'ha generat. Qüestió que el Partit Popular s'ha encarregat de posar damunt la taula expressament de l'actualitat, quan ha vist perillar la seva hegemonia de la dreta, amenaçada pel que posen en evident les enquestes de l'urpada que li pot produir Ciudadanos.

Per tant, el que cerca el Partit Popular amb la presó permanent revisable no és altra cosa que recuperar els seus votants, amb un insuportable oportunisme i populisme emprant el mal de les víctimes. Presenta una ampliació de la presó permanent revisable populista, fent un ús abusiu i irresponsable del poder, emprant la indignació social i general davant d'uns terribles fets molt concrets, per tapar la inactivitat del Govern d'Espanya per resoldre els vertaders problemes dels ciutadans.

Escollin bé, els faré un llistat, i no l'acabaré perquè no em donaria temps, és permanent avui en dia, i amb el PP no crec que sigui revisable, el saqueig a la guardiola de les pensions tenint el mal gust M. Rajoy de recomanar estalviar i fer-se un pla de pensions ara que l'economia ens és favorable.

(Alguns aplaudiments)

És permanent, i amb el PP no és revisable, la pobresa energètica i la manca d'accés a un habitatge digne que pateixen moltes famílies. És permanent, i amb el PP no és revisable, buidar de contingut la Llei de dependència. És permanent, i amb el PP no és revisable, la ignorància del Govern d'Espanya cap a la infància, i així ho ha denunciat aquests dies l'ONU, per la poca inversió que s'hi fa. És permanent, i amb el PP no és revisable, la falta de respecte cap a totes les dones quan M. Rajoy diu "no nos metamos en eso", quan se li demana per l'escletxa salarial.

(Alguns aplaudiments)

És permanent, i amb el PP no és revisable, la manca de pressuposts generals de l'Estat per al 2018. És permanent

també, i amb el PP no és revisable, tenir la inversió més baixa en sanitat i en educació a Espanya de tota la història. És permanent, i amb el PP no és revisable, la reforma laboral i les seves conseqüències nefastes que ja fa anys patim. És permanent, i amb el PP no és revisable, el deficitari finançament autonòmic. És permanent, i amb el PP no és revisable, la incapacitat manifesta i manca de voluntat per plantejar una solució seriosa al conflicte territorial espanyol. És permanent, i amb el PP no és revisable, la corrupció del PP, ara, en ple judici de la trama Gürtel, que ha posat damunt la taula part de les seves vergonyes.

No ens enganyem, açò i només açò és el motiu pel qual el Partit Popular empra aquest dolor de les víctimes, per tapar les seves vergonyes i recuperar els vots perduts.

Per açò, el Grup Parlamentari Socialista diu no, un no ben clar i rotund, a la proposició no de llei del Partit Popular. No al suport a la presó permanent revisable i a la seva ampliació. I no a l'esmena del Grup Ciudadanos que encara és molt pitjor, qui, com veiem, és condescendent, però en part amb qui considera el seu aliat en les seves aspiracions electorals. Res més.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camps. Li toca el torn al grup proponent. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. Vamos a ver, yo haría un listado de los países europeos que tienen este tipo de penas y a todos estos países europeos democráticos, cuyas penas están totalmente consolidadas pues les pueden ustedes hacer todo el listado de críticas que han hecho: Italia, 26 años, gobierno socialista; Reino Unido, 20 años; Grecia, 20 años, gobernaron los amigos de Podemos y no lo movieron, 20 años en Grecia; Francia, instaurado por los socialistas 18, 22 o 30 años, 30 años en Francia, en según que casos empieza a ser revisable la pena; Bélgica, 15, 23 años; Alemania, Austria, Luxemburgo y Suiza, 15 años; Dinamarca, Finlandia, 12 años; Suecia, 10 años; Noruega, entre 21 y 30 años. Países que se ve que según ustedes pues no son democráticos, tienen sistema anacrónicos penales, etc. Evidentemente, no. En España, por cierto, desde el 2015 una persona desgraciadamente y no nos alegramos aunque sea solamente una persona ha sido condenada por eso en estos casos se le ha aplicado esta pena.

Por parte de MÉS per Menorca nos dicen, no, es que esto no tendrían ni que traerlo aquí al Parlament. Yo creo que seguramente debe ser una idea de sus amigos de MÉS por Mallorca, me acuerdo del Sr. Abril que dijo que había que prohibir según que temas, debe ser el concepto de radicalidad democrática que tienen ustedes, según que temas que no les gusta que no vengan al Parlament, no, no nos gustan, aunque estén de actualidad, aunque sean importantes se quedan en la radicalidad, pero en la democracia no.

(Alguns aplaudiments)

Por tanto, si son temas que están en plena polémica política yo creo que es importante que lo tratemos aquí, creo que es democrático que hoy lo tratemos aquí, tenemos todo el derecho a traerlo aquí. Por cierto, la semana pasada llevaron el terrorismo yihadista ustedes, los de MÉS por Mallorca, ¿tampoco se podía a comisión? ¿No se podía? Yo creo que sí, que estaban perfectamente legitimados. Sin embargo, la prisión permanente si la lleva el Partido Popular, no, esto no tiene que debatirse en el Parlament.

(Alguns aplaudiments)

Hombre, yo creo que un poco de seriedad en esta materia pues no les vendría...

Bien, bueno, los insultos de Podemos, como es habitual en su estrategia de comunicación, no voy a entrar porque no vale la pena perder el tiempo en atribuirnos la violencia machista y estas barbaridades que han salido a decir. No voy a entrar.

Yo les propondría a MÉS por Mallorca y a MÉS por Menorca que se pongan de acuerdo, porque MÉS por Mallorca nos dice que hay una alta criminalidad y MÉS por Menorca en su discurso nos dice que tenemos una baja criminalidad. Yo creo que en España tenemos una baja criminalidad, hay 32,2 delitos cada 1.000 habitantes, tenemos una población reclusa baja, ustedes echaban en cara unos datos, tiene los datos equivocados, y una cuarta parte de la población reclusa tiene beneficios penitenciarios, por ejemplo, de tercer grado que es el beneficio penitenciario más grande. Yo creo que eso son los datos reales, hay una población reclusa no de 60.000 sino sobre 50.000 reclusos en este momento y yo creo que una baja criminalidad.

A los señores de El Pi yo creo... en lo que insiste básicamente la prisión permanente revisable es en que sea revisable y en que pueda haber reinserción social y, sobre todo, en una cuestión básica, que el criminal muy peligroso no esté en la calle si no se ha reinsertado, no en el aumento de la pena. Por eso, la enmienda que ha hecho Ciudadanos no nos parece adecuada porque no es garantía el cumplimiento íntegro de la pena de la reinserción del penado, y lo más importante, en la prisión permanente revisable aplicable solamente a los casos más graves es precisamente la revisión de la pena.

Bueno, yo me alegro que *El País* le escriba los discursos a los señores del Partido Socialista, pero bueno, lo que me...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... lo que quizás sería populismo punitivo sería lo que decía Pedro Sánchez, ¿no?, que había que hacer un funeral de Estado a las víctimas de la violencia. Yo creo que eso sí era populismo punitivo.

Lo que no es permanente revisable es la demagogia del Partido Socialista cuando sube aquí arriba, eso sí que no es permanente ni revisable esa demagogia, porque ha hecho un ejercicio enorme de demagogia sobre los graves problemas que tiene este país. Por tanto, tampoco se lo podemos aceptar.

En definitiva, yo a Ciudadanos lo que sí le pediría es, pues, que tenga una postura clara y concreta sobre esta cuestión, lo que no puede ser es cuando firma el pacto con los socialistas dice que la derogará de forma inmediata, cuando se presenta la propuesta de ley del PNV se abstiene en lugar de votar en contra de su toma de consideración, y ahora presenta una enmienda para endurecerla y eliminar los beneficios penitenciarios. Creo que lo que no puede ser es tener un proyecto político revisable constantemente en una materia tan importante, se tienen que tener, yo creo, las cosas claras en esta materia. Nosotros seguimos pensando que es una buena medida, que es una medida que ha dado un resultado positivo en otros países, es una medida legal, es una medida que tiene como función básica la reinserción y, por tanto, solicitábamos el voto favorable de los miembros de la cámara, que veo que no lo vamos a conseguir, pero al menos lo hemos intentado.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Doncs, passam a la votació de la proposició no de llei. Votam.

19 vots a favor; 30 en contra i 5 abstencions.

Doncs, ara farem una mica de recés, fins a les tres. Pregaria puntualitat, si pot ser.

(Pausa)

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats, pregaria que s'asseguessin als seus escons i reprenem la sessió ara.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 1094/18, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista i Podem Illes Balears, relativa a superació de les diferències salarials per raons de sexe.

A continuació debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 1094/18, presentada pels grups Parlamentaris Socialista i Podem Illes Balears, relativa a superació de les diferències salarials per raons de sexe.

Intervenció dels grups parlamentaris proposants, pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Enric Casanova.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La postura del president del Govern de l'Estat és constant des de l'inici del seu mandat, el Sr. Rajoy pensa que si deixa podrir els problemes i els deixa podrir es resoldran tot sols.

A Espanya, igual que a la resta de la Unió Europea, hi ha un veritable problema social per la manca de respecte dels drets d'igualtat i de reconeixement de la feina de les dones. La Unió Europea ja al 2014 va posar fil a l'agulla per poder anar resolent

aquest problema de les diferències salarials entre homes i dones que moltes vegades arriba al 16 o al 20% aquí a Espanya.

Però Rajoy, com sempre, es posa de perfil i diu: “no ens fiquem ara en aquestes coses”. Deu pensar que són coses complicades i ell no està per complicacions. Ell està per fer coses més simples. És a dir, fer allò que pertoca a un governant que és complir i fer complir els principis i els drets fonamentals i constitucionals al Sr. Rajoy no li interessa, i diu que aquest tema d'igualtat no és de la seva competència, ho diu ben clar.

Fruit d'aquesta sensatesa, fruit d'aquesta maduresa de la seva actuació als dos dies canvia d'opinió, és a dir, fa un Catalina Soler i canvia d'opinió una vegada més i també es posa de perfil, canvia d'opinió, però es posa de perfil, diu que això s'ha de fer, però que ho deixa en mans de l'empresariat, passa la responsabilitat a un altre, es posa de perfil una vegada més.

És a dir, el Sr. Rajoy davant d'un problema com és el problema de la diferència salarial que existeix entre el treball d'homes i dones deixa la responsabilitat a un altre i diu que, d'això, no cal parlar-ne.

A la Constitució a la qual sempre apel·la el Partit Popular queda molt clar que no hi pot haver cap discriminació per raons de sexe, per la qual cosa hem de tenir molt clar que el principi d'igual feina, igual salari, forma part d'un principi constitucional i per la qual cosa els poders públics i entre ells el president del Govern com a representant seu han de fer el possible: al legislatiu li correspon avançar i plantejar una llei d'igualtat de salaris i a l'executiu li correspon posar les eines que té al seu abast per complir aquest principi d'igual feina, igual salari, i correspon al Govern de l'Estat incentivar la transparència salarial, introduir en la negociació col·lectiva el debat sobre les auditories salarials, sensibilitzar les empreses i organitzacions públiques sobre aquest tema.

Per això des del Grup Parlamentari Socialista volem dir al Sr. Rajoy i al Partit Popular que no podem deixar això en mans d'un altre, no podem deixar-ho per a un altre moment. Volem que això es faci ja i per això creiem que... hi ha totes unes recomanacions de la Comissió Europea del 7 de març del 2014 en la qual ja es parla.

És un problema que és complex i per tant, sí que ens hem de posar ara en això. No sols hem de mirar la diferència salarial entre homes i dones, sinó també la diferència de cotització entre elles i ells, unes menys prestacions d'atur que normalment recauen sobre les dones, unes menys pensions que són les dones les que les cobren. De mitjana podem dir que les dones tenen un 40% de pensió de jubilació menor que els homes, la majoria d'aquestes pensions de jubilació són mínimes i no contributives, i més del 60% no perceben ni 600 euros al mes de pensió de jubilació.

Creiem que aquesta escaleta salarial que suposa, per una banda, diferències de salari, però també diferències en la jubilació i en la protecció social, s'ha de corregir. El perjudici que les dones cobrin menys salari, el perjudici que no estiguin reconegudes al mateix nivell que els homes per la seva feina és perllonga al llarg de tota la vida. Tota la vida tenen menys sous

quan estan en actiu, tenen menys prestació per desocupació perquè cobren menys i per tant cotitzen menys, i quan es queden a l'atur reben menys i tenen pensions de jubilació més baixes.

Per tant, des del Grup Parlamentari Socialista pensam que ara no podem dir, com fa el PP, deixem-ho ara estar.

Ara sí que ens hi fiquem i ens fiquem en allò que demanen i demanem que el principi d'igualtat de salari a igualtat de treball es faci efectiu. Per això hem presentat aquesta iniciativa conjuntament amb Podem per, per una banda, condemnar les declaracions del president del Govern d'Espanya en contra que es respecti aquest principi d'igual treball, igual salari. No podem permetre que es deixi per a un altre moment.

També demanam assolir el compromís d'igual treball, igual salari a tota l'estructura retributiva dels treballadors i treballadores de l'Estat. També pensam que hem d'impulsar el principi d'igual treball, igual salari en tots els sectors productius i fer extensió no sols a l'elaboració dels plans d'igualtat a totes les empreses, sinó la implementació d'aquelles mesures que el duguin a terme.

També pensam que hem d'instar tots els representants polítics del Congrés dels Diputats que impulsin la redacció i l'aprovació de la Llei d'igualtat salarial.

I també pensam que, com diu la iniciativa, l'aturada feminista del dia 8 de març és una aturada que és necessària. Per tant, des del Grup Parlamentari Socialista li donem suport.

Dit això, a aquesta proposició no de llei s'han presentat diferents esmenes a les quals volia fer referència ara aquí per posicionar-nos. Respecte de les esmenes que s'han presentat, a l'esmena de MÉS per Mallorca sí que li donarem... sí que l'acceptarem. I a les esmenes presentades per la Sra. Xelo Huertas del Grup Mixt, dir-li que les esmenes 1507 i 1510 consideram que són de caràcter reiteratiu i, per tant, li pregaríem que retiràs la 1507, perquè ja queda recollida en la 1510. Respecte de la 1508, no l'acceptaríem, perquè pensam que el que demana, que és el principi d'obligatorietat de... dels plans d'igualtat a totes les empreses, ha de quedar recollit a la llei que demanam. La 1509 sí. I la 1511 no l'acceptaríem perquè demana reordenar els punts de la PNL i pensam que això ho deixam als lletrats que ho arreglin com ho considerin pertinent.

Després respecte de la 1511 sí que li voldríem demanar una... la 1512, perdó, li voldríem demanar una transacció i és incorporar..., a banda d'incorporar el text que demana, volíem incorporar també un text “d'instar el Govern a modificar el Reial Decret Legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de les infraccions i sancions de la Seguretat Social” i el que demanam és que “s'insti el Govern a augmentar les sancions proposades per la Inspecció de Treball, per poder combatre aquestes diferències salarials entre uns i altres.”

En definitiva, el que volem des del Grup Parlamentari Socialista és que si es posi fil a l'agulla, no deixar passar el temps, no... (...) posar-nos de perfil conforme fa el Partit

Popular i començar a fer passes per evitar i eliminar aquesta esclatxa salarial entre homes i dones.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Casanova. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula la Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president. Bona tarda a tothom. Benvingudes les persones que avui ens visiten, representants d'associacions i sindicats que vénen a donar suport a aquesta iniciativa tan important.

Recollim en aquesta moció una reivindicació històrica del moviment feminista, que diu que a igual treball, igual salari, per revertir l'onerosa situació que encara patim pel simple fet de ser dones. Avui, com ja ha dit el meu company Enric Casanova, avui sí ens volem ficar en això, a diferència del Sr. M. Rajoy, perquè pensam que sí pertoca proposar solucions als problemes de la meitat de la població d'aquest país.

Vull ara que tothom recordi com es va referir el senyor actual president del Govern d'aquest país el passat dia 24 de gener a aquest problema.

(*La intervinent reproduceix, mitjançant un mòbil, un enregistrament de veu al micròfon amb el contingut següent:*

“...no debería ser más rápido, pero yo confío en que eso sea así. Ahora, que el Gobierno empiece a fijar los salarios de las empresas (...) lo que tienen que cobrar ustedes, por ejemplo, francamente.

-¿Ni siquiera diciendo que si una mujer y un hombre hacen lo mismo deberían cobrar lo mismo?

-No nos metamos en eso, demos pasos en la buena dirección, que normalmente es como se resuelven mejor los problemas y, ya le digo, España es de los países de Europa, los empresarios, ya no digo que sea una (...)...”

“No nos metamos en eso, España va en la buena dirección”. Resulta inconcebible que el president Rajoy tenguí la poca vergonya d'expressar en tan poques paraules i alhora de manera tan clara la poca estima que professa cap a la meitat de la població del seu país. Nosaltres a diferència d'M. Rajoy estam convençudes des de Podem que cal ficar-se en això aquí i ara, perquè les dones ja no podem esperar més i perquè segons el recent informe de Gestha, elaborat pels tècnics d'Hisenda, necessitam set dècades per acabar amb aquesta discriminació retributiva, atès l'elevat nombre de dones que percebem un salari menor als 1.000 euros al mes.

Pensam que no es pot normalitzar el fet que de mitjana treballem dos mesos gratis a l'any, que és la traducció empírica d'aquesta esclatxa salarial de més del 23% que existeix actualment entre dones i homes a l'Estat espanyol. I cal afegir, com ja s'ha dit, que aquesta esclatxa s'aprofundeix fins a un

37% quan es tracta de diferències entre les pensions dels homes i les dones.

La situació, per tant, és insostenible, i representa de facto una situació que hauria d'obsessionar qualsevol govern en qualsevol àmbit, i no manifestar aquest desdeny, aquest menyspreu amb el qual, i ja ho han sentit vostès, es va expressar el president del Govern d'Espanya. Resulta inconcebible que es doni d'aquesta manera l'esquena a tantes dones el treball de les quals al llarg de la seva vida, sigui domèstic, sigui de cures, sigui remunerat, sigui no remunerat, no es veu reconegut ni valorat de manera equitativa al que fan els homes.

Per això aprofitam aquesta iniciativa per donar suport i fer una crida a la vaga que es convoca per part del moviment feminista dia 8 de març arreu del món, amb la qual pretenem demostrar que sense nosaltres no es produeix i sense nosaltres no es reproduceix.

Cal recordar, així mateix, que el passat mes d'octubre es va provar al Congrés a proposta d'Unidos Podemos i les confluències una moció que plantejava ja mesures recollides, per cert, en les recomanacions que la Comissió Europea va traslladar el 2014 als estats membres i que encara que haurien d'haver-se engegat a la fi de 2015 el Govern d'Espanya encara no les ha aplicat.

Però a vegades, entre les xifres i les dades, ens perdem i ens confonem i oblidam d'on sorgeix tot això. Hi ha una qüestió que és molt important i que cal expressar clarament: les empreses no paguen diferent els homes i les dones, per tant les mesures no haurien d'anar únicament dirigides a aquest fet; quan parlem que a l'Estat espanyol hi ha una esclatxa salarial de més del 23% o almanco del 23%, perquè les dones cobram gairebé 6.000 euros menys a l'any que els homes per fer un treball d'igual valor, no és perquè les empreses pagui sous base diferents als seus treballadors en funció del sexe, el que succeeix és que treballs d'igual valor i amb iguals responsabilitats no són retribuïts de la mateixa forma, és a dir, l'esclatxa es genera sobretot premiant unes categories o ocupacions per sobre d'unes altres. I com es fa això? Amb complements salarials i hores extres que sí discriminen per sexe, i això ho han demostrat els últims informes d'UGT i també l'estudi de Comissions Obreres, en el qual s'assenyala que hi ha uns plus masculinitzats, com el de perillositat que se sol pagar pel maneig de maquinària, però que no es paga per l'ús de productes químics que poden donar-se en sectors feminitzats com el de la neteja; cal recordar aquí també el sector de les cambres de pisos, per cert, o de la sanitat.

En segon lloc, les dones tenim ocupacions pitjor pagades. La traducció d'aquesta afirmació és que els sectors més feminitzats tendeixen a estar de manera general pitjor pagats, és a dir, les dones són majoria a les universitats espanyoles, però només representem un 24% amb càrrecs tècnics i científics, i el 12% en estudis de tecnologies de la informació i la comunicació. Això ho hem vist ara també recentment, en aquest dia de dones a la ciència, i hem pogut comprovar precisament com es produeix també aquesta esclatxa, que afecta en bona mesura l'esclatxa salarial.

Ells cobren més perquè treballen més hores, les dones cobram menys perquè fem menys hores; això és correcte. El 72% de les jornades a temps parcial a Espanya són fetes per dones. Segons l'enquesta de població activa a final de l'any 2016 més de 2 milions de dones estan empleades en llocs a mitja jornada, mentre que els homes amb prou feines ocupen gairebé 800.000 treballs d'aquest tipus, 800.000 envers 2 milions. És cert que les dones treballen menys hores; la pregunta és per què treballen menys hores les dones? Segons l'INE, un 62% ho fa perquè no troba ocupació a jornada completa, i un 13,5 perquè han de fer treballs de cures, treballs de nins i nines, treball d'adults malalts, treballs d'incapacitats, treballs de majors, que no estan coberts per una llei de dependència com tocaria.

Tenim pitjors ocupacions perquè, a més a més, ens perjudica ser mares. També això és correcte, el 22,6% de les dones ocupades amb fills ha reduït la seva jornada laboral per cuidar els seus petits, enfront d'un irrisori 3,44% dels homes, segons dades de l'INE. I la pregunta és per què passa això? Això passa perquè elles guanyen menys, tenen treballs amb menors incentius i són les que amb més facilitat poden renunciar a aquests sous més petits.

Les Balears, per anar concretant el que està passant aquí a la nostra terra, es troben entre les comunitats autònomes a les quals més s'ha reduït l'escletxa salarial, però després de dir això no hi ha moltes més bones notícies. La remuneració de les dones ha descendit entre els anys 2011 i 2014 en 369 euros, segons l'informe de Comissions Obreres; per contra en el cas dels homes el guany mitjà anual ha crescut 582 euros. Això reflecteix aquesta precarietat i discriminació salarial de les dones a la nostra comunitat, i és que el seu salari s'incrementa, els dels homes, en un 5,3%, i el de les dones en un 0,1. L'escletxa salarial a més a més aquí s'observa en tots els sectors d'activitat, així com en funció del tipus de contracte o d'altres variables com la jornada, l'edat, l'antiguitat, l'empresa, els estudis...; per exemple les dones amb nivell d'FP superior o similar guanyen de mitjana 20.000 euros i els homes 27.000.

En resum, com a conseqüència d'aquestes importants i creixents diferències salarials entre sexes es produeix el que ja s'ha explicat abans, una bretxa també a les pensions. Segons dades de l'Agència Tributària la pensió mitjana dels homes és de 15.000 euros i, en el cas de les dones, gairebé no s'aconsegueixen els 10.000. Parlem de xifres però són clarament il·lustratives d'aquest problema que tenim.

I per acabar crec que cal destacar una qüestió fonamental i que transcendeix la lluita per l'equiparació salarial i que es relaciona amb els perjudicis socials: les dones no només cobram menys pel mateix treball sinó que són les que ocupen les professions pitjor retribuïdes i en general estan infrarepresentades en els càrrecs de responsabilitat, amb la conseqüent reducció en les retribucions. Per tant, el muntant dels salaris que percebem és inferior al percebut pels homes, aquesta seria la conclusió general.

Per tot plegat, és necessari transcendir aquest marc legal que imposa la paritat salarial i avançar cap a l'empoderament de la dona en la societat. I en aquest punt l'administració té un paper clau. Seria des del nostre parer una bona notícia que des de

l'Institut Balear de la Dona es dotés d'un servei jurídic, que fos conegut per les dones, que permetés i assessorés en la denúncia de casos de discriminació com els que he descrit abans.

Vull acabar la meua intervenció fent una crida, que ja feia al principi, a totes les diputades d'aquesta cambra per tal de què animin les seves amigues, a les seves filles, a les seves familiars per aturar dia 8 de març, perquè si nosaltres aturam s'atura el món.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camargo. Intervenció del Grup Parlamentari Mixt per defensar les esmenes RGE núm. [1507](#), [1508](#), [1509](#), [1510](#), [1511](#) i [1512/18](#). Té la paraula la Sra. Xelo Huertas.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Bé, com és natural compartesc tan el fons i la forma de la proposta presentada pel PSOE i Podem i qualsevol iniciativa que representi fer feina en la direcció de reduir l'escletxa salarial entre homes i dones en el nostre país.

Ha quedat clar ja quins són els percentatges i els motius pels quals hi ha aquestes diferències. Per tant, jo ho enfocaré des d'un altre punt de vista, i diré que el fons d'aquesta proposta no és quelcom hagi sorgit exclusivament a les Illes Balears, sinó que s'incardina directament en una sèrie de polítiques que tenen el seu origen a la Unió Europea i crec que és important que això ho destaquem en els punts de la PNL, per això les meves esmenes que després passaré a defensar.

Com ha dit el Sr. Casasnovas, el 7 de març de 2014, la Comissió Europea va aprovar la recomanació sobre el reforç del principi d'igualtat de retribució entre homes i dones, mitjançant la transparència. El document, malgrat el seu caràcter de recomanació, té una notable transcendència perquè estableix molts de compromisos concrets.

Per un altra banda, a l'àmbit de la Unió Europea la igualtat retributiva va lligada a l'origen mateix de la institució i a la seva evolució posterior. En el tractat constitutiu de la Comissió Econòmica Europea aprovat el 1957, ja apareixia una rotunda prohibició de la discriminació retributiva entre homes i dones. El compromís de les institucions comunitàries es va establir a la directiva 75/117, una norma amb una rellevància transcendental.

La recomanació del 7 de març de 2014 estava sotmesa a un termini màxim d'adaptació dels estats membres, que es va complir dia 31 de desembre de 2015. Però cap estat membre no ha complert aquest termini. Ara bé, alguns han estalviat a la seva ciutadania la vergonya i indignació que vàrem sentir en aquest país, quan el Sr. M. Rajoy va menysprear i apartar del debat, un tema tant de justícia com el que ens ocupa.

Al costat totalment oposat hi trobam Islàndia, on dia 1 de gener de 2008 va entrar en vigor la llei que regula la igualtat salarial entre homes i dones. Una legislació revolucionària dirigida a empreses de més de 25 empleats, que han de certificar que paguen de forma igualitària a tots, sense discriminació de gènere. El mateix a Alemanya, que ho va posar en vigor dia 5 de gener i permet a les treballadores alemanyes conèixer els sous dels seus companys, homes que ocupen un lloc similar.

Aquí a les Balears també ens podem felicitar, ja que el Parlament va aprovar la Llei 11/2016, de 28 de juliol, d'igualtat entre dones i homes, que fa algunes mencions a aquest tema. En concret, en el seu article 36.b) s'esmenta la necessària vigilància i l'obligació de fer planificacions anuals que corresponen a la Inspecció de Treball i Seguretat Social, i en el seu article 39, apartats 1 i 2, entre altres aspectes indica que caldrà desenvolupar actuacions concretes i entre elles i específicament, contra l'esclatxa salarial.

I ara pas a defensar les meves esmenes.

Esmena 1507, la veritat és que, una vegada que el Sr. Casanova m'ha fet veure que és cert que pot ser repetitiva i, per tant, jo la retiraria, i mantendria la 1510, que ja recull totes les recomanacions. Encara que la de transparència per a mi era molt important, entre altres coses perquè permet que es puguin fer les reclamacions, tenint la informació.

Quant a la 1508, li diré que si no és obligatòria no és efectiva. Si és igual que les bones pràctiques dels bancs, ja veiem com han funcionat. I per una altra banda, si en política no s'haguessin fet quotes d'homes i dones i llistes cremallera, segurament avui aquí no tendríem una presidenta i un Govern on la majoria són dones, de la qual cosa n'estic molt orgullosa.

Quant a la 1509, era un error de transcripció. Per tant,...

A la 1512, acceptaré la transacció, Sr. Casanova.

Per acabar, quant a l'esmena de MÉS, també la votaria a favor.

Per acabar, dir que no confiï massa en el cas que ens puguin fer des de l'Estat. Per tant, esper poder confiar que des de la comunitat serem capaços de fer més.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Huertas. Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca. Per defensar l'esmena [RGE núm. 1603/18](#), té la paraula la Sra. Joana Aina Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, Sr. President. És difícil venir avui aquí i no repetir-nos en alguna de les dades, perquè jo crec que la majoria de grups que han parlat estam en la mateixa sintonia i creiem que és un tema molt important que cal remarcar, però jo crec que

per això també a vegades les coses, perquè ens quedin gravades dins el cap, cal dir-les, dir-les un parell de vegades.

Per tant, des de MÉS per Mallorca ja ho vàrem dir ahir quan parlàvem d'aquesta proposició no de llei, nosaltres no volem esperar 70 anys per arribar a aquesta igualtat salarial, perquè volem mesures que realment impacten sobre el problema i no ens aturarem d'espitar l'accelerador. MÉS per Mallorca pensa just el contrari que el Sr. Rajoy del Partit Popular, no silenciar el problema, ben el contrari, l'hem de fer visible, posar-lo en el centre de debat i impulsar actuacions. El contrari que fa el PP, que ens sembla que fa un menyspreu intolerable cap a les dones.

Per tant, jo crec que s'ha dit, però jo també vull repetir que trobam escandaloses, indignants i ofensives, al més pur estil Donald Trump, les solucions al problema que fa el Sr. Rajoy i el Partit Popular, silenciar els problemes en aquest cas d'esclatxa salarial de les dones. En altres casos, com ha fet aquest cap de setmana, de promoure l'estalvi amb plans de pensions privats, per poder tenir una pensió i que promoure que jubilats vinguin casa seva per poder tenir una pensió digna. Creiem que això és un triangle i una deriva neoliberal del Govern del Partit Popular amb anys i grans fons d'assegurances, els mateixos que han prioritzat el rescat bancari per damunt els drets bàsics de les persones i que posen aquestes entitats i aquestes grans multinacionals, per damunt l'educació, les pensions i l'habitatge.

El dret a la pensió, per fixar-nos no tan sols en un dret bàsic per als treballadors, també és un dret per a cada home i dona que es guanya cada mes pagant la corresponent quota a la Seguretat Social, pagant als nostres impostos. Un dret que vostès posen en perill quan han buidat dia a dia la caixa de pensions. Per tant, creiem que al Sr. Rajoy li falta autoritat moral i té molta barra quan dona consells d'estalvis per a les pensions, que la gent estalviï per a l'educació dels seus fills, quan els nostres impostos serveixen també per pagar escoles de 14.000 euros per a les filles del Rei, jo crec que això també s'ha de posar damunt la taula.

MÉS per Mallorca, per tant, sobre aquesta proposició no de llei creu important impulsar aquesta llei d'igualtat salarial que inclogui mesures de transparència, com ja han fet altres països; crec que aquí ja s'ha dit que és un impuls que fa la comunitat europea, crec que és així, i que altres països ja s'han posat a caminar i encara l'Estat espanyol no ha fet cap passa, ben al contrari, sembla que vol silenciar el problema, països com Alemanya, Irlanda, Regne Unit, Bèlgica o Àustria han fet passes, no totes iguals, però han fet passes endavant.

Nosaltres ja hem fet públic que, com a MÉS per Mallorca, ens sumam a aquesta vaga de 8 de març mitjançant el nostre col·lectiu de dones i d'igualtat i que ho fem sense esclatxes ni dubtes, com a instrument de visualització important. Creiem que no és una vaga ideològica, com diuen algunes dones de Ciudadanos, que ha aparegut en premsa, ben el contrari, creiem que és una vaga de gènere de baix cap a dalt i que afecta des de les dones que fan feina en situacions de precarietat, amb treballs no remunerats, fins a les que se situen a llocs directius, perquè el sostre de vidre és una realitat i negar-lo també és una actitud masclista i patriarcal. Hi ha més desigualtat quasi per alt

que per baix, en sous alts que es calculen al voltant d'un 23%. Crec que hi ha una notícia avui a les notícies de Balears que la Universitat de les Illes Balears hi ha un 22% de places de càtedra ocupades per dones front més d'un 78% ocupades per homes. Per tant, negar aquesta realitat creiem que no ha de ser una constant, el contrari, l'hem d'afrontar.

Per tant, nosaltres volíem ressaltar que les dades són alarmants i encara que aquí ja se n'han dites moltes en voldria reafirmar un recull. Per tant, han sortit a les notícies, supòs que és així, quan s'ha afirmat amb preguntes al Govern espanyol, que no sap en realitat quantes empreses tenen actualment plans d'igualtat, han passat onze anys des de la Llei d'igualtat de l'Estat espanyol i encara no sabem quantes empreses en realitat han aprovat aquests plans d'igualtat. El 90% de les empreses no aplica mesures d'igualtat ni conciliació, que exigeix la llei estatal. Només un 25% dels nous convenis laborals inclouen mesures d'igualtat salarial, una taxa quasi, diguem, d'una quarta part. Segons informació que donen a un blog dels mateixos inspectors de Treball, la discriminació laboral s'escapa totalment de la Inspecció de Treball per falta d'eines i d'instruments per fer-ho possible.

Per tant, les dones cobren un sou mitjà d'un 20% menys inferior als homes, segons les dades ja de 2016, però que també em sembla que surten d'informes de tècnics d'Hisenda i que vénen a calcular que més o manco són 3.200 euros a l'any que cobram de menys de mitjana. Això suposa quasi, en el 2015 suposava uns 50 dies gratis que les dones treballam front dels homes, treballam 50 dies sense cobrar front del que fan els homes. Crec que això ens hauria de quedar ben clar.

Hi ha un altre tema i és que la ministra parla que només hi ha una esletxa d'un 14%, però parlem de dades de l'Eurostat on aquestes dades estan basades només en jornades a temps complet, quan precisament aquest problema de les dones succeeix que la majoria de dones precisament el que tenen és major taxa de temps parcial i, precisament, on hi ha les diferències salarials més alarmants són a les hores extraordinàries i en els complement que es dedica a cada lloc de feina, que això és el que s'hauria de posar damunt la taula, i que aquests estudis no tenen en compte cap d'aquestes situacions, diguem, per fer aquest càlcul.

Per tant, hi ha molts d'estudis que realment diuen que aquesta esletxa no és del 14%, com ens diu la ministra, sinó que realment és del voltant d'un 23%, si tenguéssim en compte totes aquestes realitats de les quals parlem. En hores extraordinàries realment és un 79% la diferència i en complements d'un 30%. Per tant, és on hi ha les diferències més sagnants.

Quatre de cada deu dones tenen un sou inferior a 1.229 euros enfront de dos de cada deu homes, per tant, el doble de dones que cobren un sou inferior. Els sectors feminitzats són els pitjors, per exemple, en economia digital només hi ha un 13% de dones. Per tant, al final ens condueix que el fet de cobrar menys durant tota aquesta vida laboral també perjudica les dones perquè cobren menys ajuts per l'atur i tenen unes pensions més baixes, dues de cada tres dones cobren pensions per sota d'un sou mínim interprofessional.

Per tant, hem d'afegir a tot això que falta corresponsabilitat social en la cura dels fills, ja ho han dit, en la cura dels grans, es parla que les dones també treballen entre una i dues hores i mitja cada dia més que els homes amb treballs no remunerats. Això és molt, és una taxa molt elevada. Això és evident que les condueix i ens condueix de forma massiva de vegades a demanar una jornada parcial de forma obligada, per tant, aquesta esletxa salarial de dones amb fills, com també ja s'ha dit aquí, comparada amb dones sense fills, és important. De fet, crec que aquest cap de setmana ha circulat una gràfica de Dinamarca que realment ens ha deixat a tots amb els pèls drets on posa en evidència aquesta diferència, que és molt important.

La realitat és que la majoria de treballadors no arriba a 1.000 euros de sou al mes, on la majoria són dones. La joventut no es pot emancipar perquè pateixen una taxa d'atur elevada i els nostres pensionistes són cada vegada més pobres. Els plans del Partit Popular de tancar els ulls a les diferències salarials de les dones, de privatitzar les pensions aconsellant els plans de pensions privats i enfonsar la caixa de pensions i de posar en risc l'educació dels nostres fills apostant per pagar-los amb plans de pensions privats ens condueix a un futur molt negre.

Les mesures per fer front a la pobresa feminitzada i a la igualtat salarial han d'abastar mesures transversals incloent-hi incrementar progressivament la implantació de clàusules socials en la contractació pública; inclusió en la negociació col·lectiva de mecanismes per establir un sistema de valoració real de llocs de feina que tengui en compte realment les vertaderes responsabilitats, igual responsabilitat igual salari; promoure incentius dirigits a empreses que implantin plans d'igualtat i sistemes retributius transparents i classificació de llocs de feina igualitaris; acomplir les lleis d'igualtat i impulsar el seu desplegament reglamentari.

En conclusió, des de MÉS per Mallorca, pensam que sense la informació les dades, la divulgació i la conscienciació no podem avançar a reduir aquest problema. Per això, creiem que la creació de l'Observatori de la Dona, que s'ha creat fa molt poc en aquest govern, és una eina fonamental per conèixer més aquest problema i tenir aquests instruments. Per això, hem presentat aquesta esmena on creiem essencial que els estudis garanteixin la informació salarial segregada per sexes i la seva publicació. Aquest ha estat el sentit per millorar aquesta proposició no de llei a la qual donam suport i hi votarem a favor.

Per tant, senyors i senyores diputats, les dones de MÉS per Mallorca per cobrar el mateix que els homes no volem esperar als 70 anys, com pronostica l'Organització Internacional de Treball, reclamam mesures efectives i ens sumam a la vaga del 8 de març per visualitzar la situació de les dones.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. Passam al torn de fixar posicions. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidente. Bueno, yo no entraré a calificar la oportunidad o no de esta proposición no de ley, pero realmente podríamos decir también que podría ser ciertamente oportunista, pero desde luego, en mi humilde opinión, desde luego también es oportuna.

Miren, en el punto número 1 votaremos en contra, primero porque no creo que de las palabras exactas que dijo el Sr. Rajoy se pueda extraer exactamente eso.

Después también me llama la atención lo fácil, lo rápido, lo valiente y lo digno que es para ustedes coger y calificar en este caso las palabras del Sr. Rajoy, sin embargo, especialmente los de Podemos, la Sra. Camargo, evidentemente no lo es cuando, por ejemplo, se conoce la opinión del Sr. Pablo Iglesias sobre la periodista Mariló Montero, palabras que a mí me da vergüenza repetir, a la Sra. Camargo parece que le hace mucha gracia, pero a mí me da vergüenza repetir en este parlament...

(Alguns aplaudiments)

... y no dicen absolutamente nada. Ahí sí que se mira hacia otro lado, ¿no?, ustedes que acusan al Sr. Rajoy de mirar hacia otro lado, ahí sí que se mira hacia otro lado.

Como por ejemplo si llegamos aquí a Baleares tampoco dijeron absolutamente nada y miraron hacia otro lado con aquellas conversaciones que se filtraron que les decían dirigentes de Podemos a alguna mujer de su partido, si eres una niña buena tal, o si se le preguntaba si se iba a quedar embarazada para poder contratarla. Pero en todo eso sí que miramos hacia otro lado.

(Remor de veus)

Miren, yo les voy a decir una cosa, y puedo entender que las palabras del Sr. Rajoy les hayan podido molestar; creo sinceramente que no fueron unas palabras afortunadas porque el Sr. Rajoy creo que no contextualizó suficientemente sus palabras, y creo que no lo hizo porque precisamente los hechos lo que demuestran es que el Gobierno del Sr. Mariano Rajoy sí que apuesta por la igualdad salarial y sí que está trabajando en ello, porque lo importante en estos temas son los hechos; más que muchas noticias, más que muchos titulares, lo importante son los hechos. Y, miren, según los datos oficiales, y con todo el respeto que me puede producir el Sindicato de técnicos de Hacienda, que evidentemente ellos hacen sus estudios y, como digo, les respetamos profundamente, pero los datos oficiales son los que son, que son los del Eurostat, los del INE y los datos que nos ofrece la EPA, que ustedes podrán estar de acuerdo o no podrán estar de acuerdo, pero son los datos oficiales que se utilizan en toda Europa y que ustedes utilizaban también cuando gobernaban. Bien, estos datos nos dicen que desde 2012 la brecha salarial se ha reducido 4 puntos, y que hoy llega al 14,9%, por debajo de la media europea, que es del 16,3%, y que hoy hay 8,5 millones de mujeres que están trabajando; se han recuperado todos los empleos destruidos antes de la crisis, y esto es un dato muy importante porque una de las prioridades que establece la Comisión Europea

precisamente es que las mujeres se incorporen al mercado laboral para poder reducir esta brecha salarial.

Evidentemente son unos datos que tienen una ligera mejora pero que no son suficientemente buenos y que el Gobierno va a seguir trabajando, y evidentemente todos deberíamos seguir trabajando para mejorarlos, pero es que si los comparamos con sus datos vemos que mientras ustedes gobernaban en el gobierno central se perdieron 1,4 millones de empleos femeninos y se aumentó la brecha salarial un 16%. Esto son hechos y no palabras y titulares.

Dicho esto, y en aras a intentar consensuar al menos parte de esta propuesta, votaremos a favor del punto 2 y del punto 3, aunque creemos que ya se están tomando muchas medidas para reducir esta brecha salarial y para impulsar la igualdad entre hombres y mujeres.

Hablaba no sé quien, me parece que era la portavoz de MÉS por Mallorca, de las cláusulas sociales. Bien, el gobierno del Sr. Rajoy, al que ustedes tanto critican, ha conseguido aprobar una ley de contratación, con bastante consenso, en la que se incorporan, como nunca antes en España, multitud de cláusulas sociales y medioambientales en toda la contratación; creo que eso es un paso también muy importante que ustedes reclaman pero que ya se ha hecho. Se han puesto en marcha convocatorias de ayudas a empresas y entidades para financiar los costes de los planes de igualdad a empresas que tengan menos de 250 trabajadores, que por ley no deben tener plan de igualdad; se ha impulsado el distintivo de igualdad en la empresa; se da asistencia técnica a través de herramientas de detección, de prevención y de erradicación de la brecha salarial; respecto a las pensiones se ha puesto un nuevo complemento salarial por razón de maternidad del que ya se benefician 317.000 mujeres. Comentaba la Sra. Camargo también que el IB Dona debe hacer y debe dar apoyo precisamente para reducir la brecha salarial; pues bien, he de decirle que bajo un gobierno del Partido Popular la pasada legislatura se puso en marcha un servicio gratuito de asesoramiento a empresas para que hiciesen sus planes de igualdad. Y estas, entre otras medidas, son las que está haciendo y está tomando el gobierno del Sr. Mariano Rajoy para reducir la brecha salarial; no son palabras, son hechos, una vez más.

En el punto número 4 nos vamos a abstener, no porque no consideremos que deba haber una norma específica que lo regule, a pesar que evidentemente y en puridad jurídica esta obligación ya la contempla, como ustedes también han dicho, otros portavoces, tanto la Constitución como el Estatuto de los Trabajadores, la Ley de igualdad, la Ley sobre las infracciones y sanciones del orden social, pero evidentemente se pueden mejorar y es necesario modificarlas; pero es que aquí nos encontramos con un problema yo creo que de definición por parte de ustedes. Miren, ustedes presentaron en el Gobierno central -esto supongo que al Sr. Castells, de MÉS por Menorca, que criticaba que aquí repitiésemos los debates, le debe parecer mal, también-, el PSOE presentaba en febrero de 2017 una PNL pidiendo muchos de los puntos que aquí se recogen, y uno de ellos era que pedía al gobierno la elaboración de una ley de igualdad salarial. Precisamente esta propuesta del Partido Socialista se aprueba por unanimidad en el Congreso y el

Gobierno, en noviembre de 2017, presenta a los interlocutores sociales en la Mesa de diálogo social una serie de modificaciones legislativas, que vendrían a ser precisamente la base de esta futura normativa en materia de igualdad salarial, además de presentarles también la propuesta de crear un plan de lucha específico contra la brecha salarial. Esto en noviembre de 2017.

Ahora el PSOE recientemente, el PSOE a nivel nacional, anuncia que va a presentar una ley de igualdad salarial. Por otra parte el grupo de Podemos, de Unidos Podemos en el Congreso, ha presentado ya una proposición de ley de igualdad salarial que se admitió a trámite, y evidentemente continuará su tramitación. Y ahora ustedes nos piden en esta propuesta instar a los partidos políticos con representación parlamentaria a elaborar una ley. Entonces ya no nos queda claro si es que se elabore una ley conjunta o que cada partido presente la suya, viendo que el PSOE ha dicho que iba a presentar una ley, Podemos ya ha presentado su ley, y ahora instan a todos los partidos a presentar una ley.

Lo importante, como he dicho ya unas cuantas veces, son los hechos, que se tomen medidas, y el Gobierno central lo está haciendo: les votaron a favor la propuesta que presentó el Partido Socialista para hacer una ley. Ya en la última mesa, que fue en noviembre de 2017, de diálogo social ya presentaron las modificaciones que debía llevar precisamente esta ley, pero ustedes aun así insisten, porque les da exactamente igual todo esto, ustedes lo que quieren es apuntarse el tanto, apuntarse el titular, y les da igual que se estén haciendo las cosas, pero la realidad, los hechos, los hechos son los del Gobierno central, los del Gobierno del Sr. Mariano Rajoy que ustedes tanto critican.

Respecto al punto 5, no le daremos apoyo. Creemos que evidentemente cada partido en este caso debe decidir si se suma o no al paro que han convocado los sindicatos, a la huelga que han convocado otros colectivos feministas; evidentemente cada persona ha de decidir libremente si se suma o no. Nosotros en este caso no daremos apoyo a esta propuestas, entre otras cosas porque además la convocatoria de esta huelga que han hecho los sindicatos creemos que... bueno, nosotros no estamos de acuerdo con todo el contenido, básicamente porque la primera frase ya supone un ataque frontal al gobierno del Sr. Rajoy, teniendo en cuenta que sí que se ha avanzado, sí que se ha avanzado...

(Remor de veus)

...sí que se ha avanzado hacia ese tema, consideramos injusto, evidentemente, que sea una convocatoria de huelga en contra del Gobierno, así que no nos sumaremos a este punto número 5.

Respecto a las enmiendas presentadas he de decirles que, bueno, nosotros considerábamos bastante acertadas las presentadas por la diputada Chelo Huertas; no nos ha quedado nada clara la transacción que le ha propuesto el portavoz del Partido Socialista en la 15510; si después nos la puede hacer llegar o la puede volver a repetir... También nos parece acertada la propuesta que ha presentado MÉS por Mallorca; lo que nos ha llamado la atención es que no se sumase MÉS por

Mallorca a la PNL esta que han presentado conjuntamente PSOE y Podemos, pero en cualquier caso le apoyaremos.

Y ahora sí que lo que les pediría, evidentemente, es un poquito más de responsabilidad; primero, que se informen antes de atacar sin saber absolutamente nada de lo que está haciendo el Gobierno central porque no les interesa conocerlo; y después, evidentemente, que les deje de importar un poquito más el ponerse la medalla, ponerse el titular, y de verdad apoyen lo que se está haciendo, y si quieren mejorarlo pues evidentemente hagan propuestas de mejora.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Fernández. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, els estàvem mirant un rere l'altre, i pel que un ha llegit al llarg d'aquesta vida, i si t'ha preocupat el tema de la igualtat de la dona, t'adones que estam en una situació semblant a la que a finals del segle XIX, fins ben entrat l'any 20 del segle XX, com estaven especialment els conservadors de Nova Zelanda i els liberals, i com estaven especialment els conservadors anglesos i els liberals, en una discussió constant. És clar, si un no ho coneix, lògicament, ni punyetera idea; però si un ho coneix, veu el Parlament semblant a com es trobava aquella gent. He vist que comencen a caure dates, comencen a caure dates: 1893, Nova Zelanda; 1902, Austràlia; 1906, Finlàndia; 1913, Noruega; 1915, Dinamarca i Islàndia; 1928, a través d'Emmeline Pankhurst, Anglaterra... 1920 havia estat Estats Units; 1931, Espanya. Estam dins la mateixa discussió, semblant, de discriminació cap a les dones que hi havia en aquell moment pel tema de votar, per poder votar, estam exactament igual. I només la societat avançarà quan cada partit tengui clar que no és bandera de ningú, que és un tema de dret.

Jo que he viscut rodejat de dones tota la vida, els enfada moltíssim quan n'hi ha que per fer-se veure han de parlar d'elles i, en canvi els indigna molt més que quan veuen gent que pot canviar una llei, que poden els salaris ser iguals ens discutim entre nosaltres, però no feim ni duim. Per la qual cosa el canvi social real només vendrà per la igualtat total i lògicament agafa el dels sous.

Hem tengut una educació fatal els darrers seixanta..., els primers seixanta o seixanta-cinc anys a l'Estat espanyol i desgraciadament la duim impregnada, la duim impregnada dins nosaltres mateixos per culpa del nostre pare, per culpa del nostre padrí, pel sotmetiment de la nostra mare o el sotmetiment de la nostra padrina.

Som capaços dins una era moderna de donar una passa per damunt i entendre, l'administració, començant per l'Estat, que convendria que desgràcies i disbarats com el que va dir el Sr.

Rajoy, “no ens fiquem en això”, com ha dit la Sra. Laura Camargo, que ha posat l’audio, no ho puguem tornar sentit pus mai més? Som capaços que el nostre discurs sigui un discurs real i si realment podem legislar en aquest sentit fer-ho?

El dret a la igualtat salarial i a la no discriminació retributiva entre dones i homes, tal i com recull l’exposició de motius d’aquesta iniciativa, és un dret reconegut expressament a la Constitució Espanyola -com ja hem dit aquí- a l’article 35; a la Llei Orgànica 3/2007 a l’article 5; a l’Estatut de Treballadors a l’article 28; a nombrosa normativa europea i internacional; al Tractat de Funcionament de la Unió Europea; a la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea; o al Conveni 100 de l’Organització Internacional de Treball.

Hem de menester els homes i dones que ens dedicam a la política més llocs que ens facem una fotografia de *postureo*... i que realment no donem les passes que toca, com va passar des de l’any 1865, fins que comença a degotejar al 1893 amb el sufragi universal perquè poguéssim començar a Nova Zelanda poder votar les dones?

Estam caient dins els mateix orinal en què varen caure totes aquelles dones i homes d’una era en què la màquina de vapor ho havia canviat tot i duia a la industrialització d’aquest món i cap a una era moderna. Crec que hauríem de fer una reflexió més àmplia per no caure tan baix en disputes i bregues entre nosaltres de coses que, vaja!, ningú no hauria de posar en dubte, i manco un president del Govern hauria de tenir la barra ni la vergonya de dir el que va dir -de dir el que va dir. Això és una vergonya!

Per la qual cosa a partir d’aquí a la moció que s’ha fet, a la proposició no de llei nosaltres la votarem a favor. I no hem fet cap esmena perquè no té sentit -no té sentit, no té sentit, no té sentit- i ens agradaria moltíssim -moltíssim, moltíssim- que aquestes discussions passassin a ser fets que fossin lleis normatives; que revisàssim a veure si nosaltres també als ajuntaments, als consells, al Govern ho tenim com toca; que facem la mateixa teràpia que feim quan feim un conveni col·lectiu, que mirem si realment tots els llocs de feina es troben avaluats amb el mateix valor. Hi ha tanta feina per fer que crec que no hi ha temps per discutir.

Per tant, com que em fa empegueir la gran equivocació humana especialment masculista que hi ha hagut aquests darrers cent anys, no vull dir res més, em cau la cara de vergonya i jo, en tot cas, deman perdó i *mea culpa*. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula la Sra. Patricia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Gràcies, Sr. Font, per la seves paraules, aquesta és una primera passa, el reconeixement de la culpabilitat d’alguna manera.

“*No nos metamos en eso*”, va respondre el Sr. Rajoy quan li varen demanar sobre l’esclatxa salarial entre homes i dones. Uns dies després, supòs que pressionat per l’allau de crítiques el president del Govern de l’Estat va corregir les seves declaracions. Ara la Sra. Fernández ha intentat justificar aquestes paraules, però el problema rau en el fet que un president d’un país en ple segle XXI es permeti fer una resposta com aquesta perquè demostra desinterès, perquè és una prova de la poca importància que donem a les situacions de desigualtat entre les dones i perquè -sap greu dir-ho- justifica la desigualtat.

“*No nos metamos en eso*”, *eso*, com si fos un detall sense importància. La realitat emperò és tossuda i les xifres canten i molt. Les dones cobren una quarta part menys que els homes. Aquesta esclatxa oscil·la entre el 20 i el 30% a qualsevol comunitat autònoma, açò malgrat que entre la població de més de 20 anys les dones universitàries són majoria.

Però l’esclatxa salarial a banda de ser una desigualtat flagrant implica altres conseqüències que hem de tenir en compte. Les dones representem una mica més de la meitat de la població mundial, però la nostra contribució en l’activitat econòmica, el creixement i el benestar està molt per sota del nostre potencial amb conseqüències macroeconòmiques greus.

No cal tirar la vista gaire enrere per topar-nos amb una societat on l’home era el protagonisme i tenia posició de superioritat tant en aspectes culturals com socials, laborals o polítics. Fa menys d’un segle la dona vivia en clara subordinació respecte als homes. Tradicionalment, la dona ha estat vista com a l’encarregada de la casa i dels fills i l’home ocupava el paper d’encarregat de treballar i portar un salari a la família. Però la situació va anar evolucionant, a principis del segle XX comença a haver-hi un conjunt de dones que es reuneixen, es coordinen i s’organitzen per lluitar per la igualtat i des d’aquell moment fins ara les coses han anat canviant.

Però, malgrat els avanços significatius en les últimes dècades, els mercats de treball arreu del món segueixen marcats per la diferència entre gèneres. Les dones guanyen menys que els homes, malgrat la seva idèntica qualificació en totes les franges d’edat, incloses les més joves que és quan es comença a treballar i en tots els sectors d’activitat.

Per açò, mentre els salaris inicials no siguin homogenis entre homes i dones, les dones tendiran a guanyar menys que els homes i la seva progressió professional estarà per darrere.

Les causes d’aquesta esclatxa salarial són diverses, però en podem destacar algunes. La infravaloració del treball de les dones, amb major freqüència les dones guanyen menys que els homes per treballs d’igual valor, una de les principals causes és la forma en què les competències de les dones es valoren amb comparació amb la dels homes. Els treballs que requereixen habilitats similars, qualificació o experiència tendeixen a estar malpagats i infravalorats quan estan dominats per les dones més que pels homes.

La segregació en el mercat laboral. La bretxa salarial de gènere es veu reforçada també per la segregació al mercat laboral. Les dones i els homes encara tendeixen a treballar en

diferents llocs de treball, d'una banda les dones i els homes sovint predominen en diferents sectors; d'altra banda dins del mateix sector o empresa les dones predominen als llocs de treball més baixos i en ocupacions menys pagades; a més, les dones estan insuficientment representades als llocs directius i d'alt nivell. Per exemple, les dones representen només al voltant del 17% dels membres de les juntes a les majors empreses que cotitzen en borsa a la Unió Europea, envoltant del 4% dels presidents dels consells i un 3% dels científics i enginyers de tot Europa.

Tradicions, estereotips i equilibri entre el treball i la vida privada. Els rols de gènere tradicionals duen a unes condicions laborals precàries perquè aquestes estan feminitzades, així com a una tendència a feines parcials per conciliar la vida laboral i la familiar. No dic res de nou quan faig aquesta afirmació: les dones experimenten més dificultats que els homes quan es tracta d'equilibrar la feina i la vida privada. La família, l'atenció i les responsabilitats domèstiques encara no es distribueixen equitativament. Moltes més dones que homes opten per prendre un permís per la cura dels fills.

Observades totes les diferències possibles al final ens queda aquesta dada: les dones fan feines que estan pitjors remunerades o bé i també les feines que fan les dones es remuneren pitjor.

La mateixa dinàmica patriarcal provoca que, a més, com més qualificació laboral pitjor és l'esclatxa salarial, de tal manera que en espais de direcció empresarial allà on el sou d'un directiu és de 36 euros l'hora, per a una dona directiva, si n'hi ha cap, serà de 30 euros l'hora. El "si n'hi ha cap" fa referència al fet altament conegut que els espais de poder i direcció són reticents a la incorporació de les dones, les dones representen un 8% de les conselleres i consellers d'administració de les grans empreses, per posar un exemple. I per tant, el sostre de vidre seria el que acabaria de tancar amb pany i clau la insuperable esquadra entre els ingressos. Aquest sostre de vidre és una de les principals causes de la segregació vertical, ja que són les dones les que concilien, el 72% de les jornades parcials són ocupades per dones i el 58% no l'ha triada, sinó que no ha trobat cap altra opció.

D'altra banda, el dibuix sobre la diferència salarial no està complet, diferència que impacte en el benestar del qual poden gaudir ells i elles mentre treballen, sinó que hi hem d'afegir que això s'acaba traduint en menys prestacions per atur i pensions més baixes per a les dones. És a dir, també impacte en el benestar del qual podran gaudir elles i ells quan ja no treballin. El concepte d'atenció o cures ens permet entendre que no és suficient, ni possible la igualtat de gènere dins un model de predomini masculí o patriarcal com el que vivim. Perquè no és possible que les dones arribin a posicions, salaris, poder o participació política igual que el dels homes, mentre no hi hagi un repartiment igualitari de les tasques de cura i atenció, mentre socialment no s'assumeixi com a valor primer i principal el sosteniment de la vida, en totes les facetes i en totes les variabilitats i el benestar social general.

Mentre les dones tinguin com a responsabilitat no compartida o a penes compartides amb els homes les tasques d'atenció, no seran tan lliures com ells per oferir-se en el

mercat de treball, ni en altres activitats socials i públiques, no parteixen amb les mateixes condicions, per açò mentre només se cerca la igualtat salarial de poder i representació de les dones amb els homes, sense canviar el model d'atenció familiar, només una fracció mínima de dones privilegiades, amb el suport en el treball d'altres, la cadena de gènere d'atenció, podran arribar a ocupar posicions semblants a la dels homes en l'espai públic, encara que continuaran sent contestades des del pensament androcèntric dominant.

Islàndia, una vegada més, ha demostrat que per fer canvis has de creure-hi, així, a inicis d'aquest any ens arribava la notícia que han declarat il·legal la diferència salarial entre homes i dones. Com ho han fet? Doncs perquè saben que per acabar amb la discriminació cal alguna cosa més que un acord tàcit, calen contínues accions col·lectives i mecanismes de solidaritat per defensar els drets civils de les dones. Les seves protestes civils han portat a les seves representants femenines a les més altes instàncies del país. Alhora han proliferat les reivindicacions ciutadanes per acabar amb els privilegis masculins, sobretot en matèria econòmica. Una lluita comuna en una societat avançada i solidària.

Per açò tot el nostre suport a la vaga feminista del 8 de març. Potser a propòsit d'açò, si volem corregir la discriminació salarial, haurem d'entendre que el que cal corregir és l'ancoratge social que avui dia encara manté el gènere, potser una primera passa per a aquest procés real i d'igualtat de gènere és que les baixes de maternitat i paternitat siguin iguals, obligatòries i intransferibles. Així aconseguirem una gran fita, que la discriminació no vengui donada per la possibilitat de la maternitat.

Senyores i senyors diputats, com ja ha dit la Sra. Campomar, no volem esperar fins l'any 2088 per aconseguir l'equiparació salarial. La igualtat no és només un dret fonamental, sinó que ha de construir-se en l'eix vertebrador d'una societat moderna, que aspira a la justícia i a la cohesió social. No n'hi ha prou a fer lleis, hem de transformar l'economia per fer efectiu un repartiment just de la feina, les tasques de cura i la riquesa. És necessari un canvi de sistema que s'encamini cap a un model humà, posant el focus d'atenció en la vida, que tenguí cura de la seva població.

Després de tot l'explicat, trob que queda clar que MÉS per Menorca votarà a favor d'aquesta proposició.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente, señoras y señores diputados. Desde Ciudadanos apoyaremos los puntos 1, 2, 3 y 4 de la iniciativa, nos abstendremos en el punto 5 y apoyaremos las enmiendas que se acepten del resto de los grupos.

Miren, nos abstenemos al punto 5, que pide la adhesión a la huelga feminista del 8 de marzo, respetando esta convocatoria de huelga y el derecho a ejercerla. Nosotros no nos vamos a sumar como partido, la razón es que el manifiesto de convocatoria mezcla reivindicaciones feministas, que deberían ser los motivos de la reivindicación de la huelga, porque además son los motivos que nos unen a todos, ya que atienden a justicia y a derechos, pero se mezclan con reivindicaciones de otra índole, que son cuestiones partidistas, ideológicas y por lo tanto, opinables. Por eso no nos uniremos como partido a esta huelga.

En cuanto al apoyo al punto 1, comentar que no estamos de acuerdo con lo declarado por el presidente del Gobierno el Sr. Rajoy, que afirmó que el Gobierno no era competente para legislar en el tema de la igualdad salarial entre hombres y mujeres. La igualdad salarial está recogida como derecho en el artículo 35 de la Constitución y en el estatuto de los trabajadores, y está claro que todo derecho se ha de legislar para poderlo hacer efectivo y velar por su cumplimiento.

Y no voy a repetir aquí todos los datos que ratifican la brecha salarial en España, sólo comentar que es una realidad y que esta brecha salarial es el primer eslabón de una larga cadena de desigualdades a lo largo de la vida de la mujer.

Por otra parte comentar que la brecha salarial no es un problema sólo de España, es un problema europeo y si bien es cierto, España está entre los seis países con mayor desigualdad. Tanto es así que los diferentes estados ya están asumiendo la necesidad de legislar para preservar la igualdad salarial, como por ejemplo Alemania que ya está legislado. Por lo tanto, le decimos al Sr. Rajoy que sí es necesario y que el Estado tiene competencias para elaborar una ley de igualdad salarial, con el objetivo de desarrollar medidas concretas y efectivas que conlleven a la consecución de igual trabajo, igual salario, y para que se vele por su cumplimiento.

Por otro lado, me gustaría comentar otros datos, ya no sólo acerca de la desigualdad de salario para un mismo puesto, sino la desigualdad laboral en otros aspectos. Por ejemplo, es llamativa la desigualdad laboral en cuanto a la incorporación a los puestos más elevados de la jerarquía empresarial, en nuestro país solamente 1 de cada 4 puestos de los órganos dirigentes de las medianas y grandes empresas está ocupado por una mujer. Y otro dato relevante, que quizás sea la respuesta a la anterior, ha sido el publicado por el Ministerio de Empleo hace un par de semanas, que ha informado que en 2017 el 90,57% de los permisos laborales, excedencias, flexibilización horaria o reducción de jornada por cuidados familiares, fueron solicitados por mujeres. Está claro que hay un nexo entre la corresponsabilidad y la igualdad laboral.

En Ciudadanos una de nuestras prioridades desde que hemos entrado en el Congreso, ha sido conseguir medidas concretas y efectivas hacia la igualdad laboral y estamos sinceramente muy satisfechos de haber logrado mediante negociación en presupuestos, una medida que ya está en marcha desde el 1 de enero de 2017, y que es el aumento del permiso de paternidad de 2 a 4 semanas, un paso de gigante para fomentar la corresponsabilidad y para la igualdad laboral entre hombres y mujeres. De hecho, ya hemos acordado con el

Gobierno una quinta semana de permiso de paternidad para el 2018, si hay presupuestos.

También hemos negociado con el Gobierno otra de nuestras prioridades, que es una bonificación de 1.000 euros en la declaración de la renta por gastos de *escoleta* 0-3 para las familias, otra medida concreta, efectiva y muy importante.

Y también estamos muy satisfechos de la aprobación de la Ley de autónomos de Ciudadanos, donde articulamos importantes medidas para las mujeres autónomas.

En Ciudadanos trabajamos, pues, cada día para avanzar hacia la igualdad, nuestro compromiso es firme y consideramos un instrumento idóneo para conseguirla nuestro trabajo en el Parlamento y las instituciones, que es para lo que nos han votado los ciudadanos.

Y nada más, esperamos que la ley sea una realidad, tras tantas iniciativas entre diferentes parlamentos, esperemos que por fin se ponga en marcha y consiga el máximo consenso en el Congreso. Y hacer hincapié en que la lucha por la igualdad debe ser librada por hombres y por mujeres juntos, porque es una lucha de todos.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ballester. Toca el torn de paraula dels grups proposants. Té la paraula el Sr. Enric Casanova.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo en primer lloc volia donar les gràcies a tots aquells que donen suport a aquesta iniciativa. Pensam que aquesta iniciativa era de justícia, era de justícia, i jo volia dir a la Sra. Fernández que no sé si és oportunista o no aquesta iniciativa, però vostè ha vingut aquí a justificar unes paraules d'una persona que no és qualsevol, és el president del Govern de l'Estat; per tant és una persona que no es pot posar de perfil, i ell es va posar de perfil. Per tant el Sr. Rajoy és el president del Govern, i per tant no és justificable que digui que d'això no se'n pot parlar, ara; el Sr. Rajoy és el que ha d'agafar la iniciativa i no la va agafar!, ell vol deixar-ho per a després. Per tant, Sra. Fernández, no pot deixar-ho passar...

(*Alguns aplaudiments*)

..., no vingui aquí a justificar el Sr. Rajoy, no vingui aquí a... Vostè faci el que consideri oportú i joestic fent el que consider oportú, que és contestar-li, a vostè, d'acord? Per tant...

(*Remor de veus*)

Home!, a veure, si vostè fa l'oportú jo també, jo faig l'oportú dient que el Sr. Rajoy no va fer el que havia de fer, el Sr. Rajoy va patinar, va patinar!, i va haver de canviar després, al cap de dos dies, per això va patinar. Ve aquí a justificar-lo, d'acord?, ve a justificar-lo i a dir "estem fent moltes coses". Què estan fent? Implementar plans d'igualtat; per què estan

implementant plans d'igualtat, per què? Perquè hi ha una llei d'igualtat del Partit Socialista que es va aprovar el 2017 que obliga les empreses a fer plans d'igualtat...

(Alguns aplaudiments)

..., per tant el Govern l'únic que fa és fer complir una llei. Perfecte. Per tant..., però el Govern, que diu que està, ha fet alguna cosa, ha fet alguna normativa? No! Ha fet alguna passa endavant per millorar la igualtat entre homes i dones? No! No perquè...

(Continua la remor de veus)

..., perdoni, Sra. Fernández, estic parlant jo, i quan jo estic parlant, vostè calli!

(Cridòria)

Ah, *se siente!* No, és que el que no podem fer és que quan som aquí jo parli i vostè també, per tant...

(Més remor de veus)

És clar que sí, és clar que sí.

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor. Sr. Casanova...

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Això és masclisme? No, això simplement és fer servir el torn de paraula que toca en aquest faristol, si no, no seria així. Masclisme són altres coses.

Per tant, al que jo venia: la Llei d'igualtat..., els plans d'igualtat es fan perquè hi ha una llei d'igualtat que obliga les empreses i vostès s'omplen la boca dient que s'ha aprovat una llei de contractació, una llei de contractació que introdueix mesures, mesures de millora mediambiental, clàusules de caràcter social que milloren. Però, vol que li digui una cosa? En aquesta llei de mesures, en aquesta llei de contractes que es va aprovar, hi havia una exigència que és fer complir el conveni provincial, fer complir el conveni provincial que afecta principalment les empreses de neteja, que són les empreses que contracten més dones, són les empreses més feminitzades i, per tant, aquí, això, quan arriba al Senat, es posa un veto i després s'aixeca el veto amb el vot en contra del Partit Popular. Per tant, no vinguin aquí a dir que fan passes endavant perquè després el que fan és posar vetos i bloquejar-les.

En definitiva, el que jo vinc a dir-li és que el Sr. Rajoy va dir que no toca, i jo li dic que sí que toca, sí que toca i aquí tothom li ha dit que és el moment de fer passes i de fer passes endavant, d'acord? Per tant crec que deixem-nos de voler justificar l'injustificable.

No podem traslladar les passes per eliminar l'esclletxa laboral a les empreses. El Sr. Rajoy també diu que això són..., apel·la a *la buena voluntad de los empresarios*. Perdoni, el que ha de fer el Sr. Rajoy és dir als empresaris què han de fer, i

això, l'executiu pot fer una llei, que faci un projecte de llei. Per què no el fa? Ve aquí dient que si presenten lleis, que si no..., però el Govern, no. Per tant, el Sr. Rajoy es posa de perfil, i és el que hem vingut a dir aquí. El que hem vingut a dir aquí és que al Partit Popular això de l'esclletxa laboral de moment no li interessa, de moment no li interessa, i per això..., ni li interessien determinades coses, i aquí hi ha que el Partit Popular no vulgui donar suport a la vaga del dia 8 de març, perquè són coses que no toquen i, per tant, jo crec que ara el que hem de fer és: sí que toca, i per tant volia donar les gràcies als sindicats per ser aquí, i reafirmar el nostre suport a la vaga del dia 8.

I després, per acabar, volia dir que sembla que hi ha qualche embull respecte de les esmenes, i li volia repetir la postura de les esmenes. La 1507 ha quedat la Sra. Huertas que la retirava; la 1508 no l'acceptam; la 1509 sí que s'accepta; la 1510, també; la 1511 no s'accepta, i a la 1512 es proposa una transacció, que és afegir al text de l'esmena el següent text: "Instar el Govern de l'Estat a modificar el Reial Decret Legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el text refós sobre infraccions i sancions de l'ordre social, i elevar les sancions, proposades per la Inspecció Tècnica de Treball de la Seguretat Social previstes en matèria d'igualtat, relacionades amb l'esclletxa salarial".

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Casanova.

Doncs passarem a la votació de la proposició no de llei punt per punt.

Votació del punt... del punt 1. Votam.

34 vots a favor; 20 en contra i cap abstenció.

Votació del punt 2. Votam.

54 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Passam a la votació del punt 3. Votam.

54 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Passam a la votació del punt 4, amb les esmenes 1509 i 1510 de la Sra. Xelo Huertas. Votam.

34 vots a favor; cap en contra i 19 abstencions.

Passam a la votació del punt 5, amb l'esmena 1512, de la Sra. Xelo Huertas, transaccionada. Votam.

(Conversa inaudible)

Doncs votació del punt 5 tal com està escrit a la proposició no de llei. Votam.

32 vots a favor; 20 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació d'un punt nou, punt 6, amb l'esmena 1512, de la Sra. Xelo Huertas, transaccionada. Votam.

33 vots a favor; cap en contra i 20 abstencions.

Després passam a la votació del punt 7, amb l'esmena 1603, de MÉS per Mallorca. Votam.

54 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

President?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sra. Huertas.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

És que crec que... a l'esmena al punt 4... ah, d'acord, sí, és l'esmena 1509 i 1510, ha dit?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, les dues esmenes.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

D'acord, gràcies.

V. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 1/2018, de 19 de gener, de mesures urgents per a la millora i/o ampliació de la xarxa d'equipaments públics d'usos educatius, sanitaris o socials de la comunitat autònoma de les Illes Balears, RGE núm. 761/18.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs, finalment passam al cinquè punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i votació...

(Alguns aplaudiments)

... sobre la validació o derogació del Decret Llei 1/2018, de 19 de gener, de mesures urgents per a la millora i/o l'ampliació de la xarxa d'equipaments públics d'usos educatius, sanitaris o socials de la comunitat autònoma de les Illes Balears, RGE núm. 761/18.

Intervenció per part d'un membre del Govern per fer l'exposició de les raons per les quals el decret llei ha estat promulgat. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Molt bones tardes, Sr. President, senyors i senyores diputats. Al llarg d'aquesta legislatura hem fet moltes coses i crec que les hem fetes, a més, prou bé, però encara ens queda molta legislatura per endavant, molta feina a fer, molts projectes per iniciar: escoles, hospitals, centres de salut,

d'assistència social, per reformar, per millorar, per construir de bell nou. Equipaments essencials pels quals hem d'apostar si volem continuar millorant l'atenció als serveis més bàsics de l'estat de benestar. El que volem és reformar la cosa pública, cohesionar la nostra societat, mirar cap endavant i crear les mateixes oportunitats, els mateixos serveis a tothom per igual, sense distinció.

Per això, al Consell de Govern del passat 19 de gener aprovàvem el decret llei que permetrà agilizar la tramitació administrativa de tots aquells equipaments públics de l'àmbit educatiu, sanitari i social que des del Govern ens hem marcat com a prioritaris. Un decret llei que ha nascut de la feina coordinada de les diferents conselleries per agilizar els projectes d'edificació, de reforma, d'escoles, de centres de salut, de residències de persones grans o centres de formació, amb l'únic objectiu d'executar-les el més aviat possible.

Aquest decret llei no és, per tant, idò, un fi en si mateix sinó que és un instrument al servei de les conselleries amb vocació social, un instrument que les ha de permetre executar més ràpid els seus projectes, facilitar la construcció d'equipaments necessaris per garantir així el nivell de serveis que els ciutadans es mereixen i reclamen.

Tenim, i ho saben vostès bé, unes plantilles de professionals excel·lents, compromesos amb la seva feina dins l'àmbit sanitari, educatiu o de serveis socials, però aquest component clau de les polítiques socials ha d'anar acompanyat necessàriament d'una millora permanent de les infraestructures que garanteixi cada vegada més els estàndards de qualitat a l'hora de desenvolupar la seva feina. Excel·lents professionals i millors equipaments, però per fer-ho possible hem d'avançar en la qualitat d'aquests equipaments i, a més, ho hem de voler fer de forma àgil.

Una millora ràpida i necessària dels nostres equipaments que es justifica en base a tres premisses: la primera, l'excessiva intensitat d'ús d'alguns centres motivada tant per l'increment continuat de la població com per l'alta afluència turística, que ha acabat provocant que algunes de les infraestructures actuals es vegin sobreutilitzades. Fan falta nous i millors equipaments en alguns casos, en altres necessitem reformes urgents que permetin adequar i millorar les instal·lacions existents.

La segona és la paràlisi d'inversions al llarg de la gran crisi amplificada, a més, per les polítiques d'austeritat injustificades de la dreta més lliberal provocant el consegüent desgast mentre s'accelerava el deteriorament d'algunes infraestructures sanitàries, educatives i socials.

I la tercera premissa és l'increment dels nivells de qualitat al servei que ens hem marcat com a govern i que també ens obliga a actuar. Els nous requeriments tecnològics i l'establiment que ens hem fixat de ràtios més racionals d'usuaris adscrits als centres ens empenyen a ampliar els equipaments, a créixer en quantitat i en qualitat.

Hem de ser conscients, estam en un altre moment polític marcat per un govern que creu en la cosa pública, que treballa desnonadament per millorar serveis i instal·lacions i que vol arribar a tothom. Un govern que és conscient que la demanda

de cada vegada és major, que necessita una resposta als equipaments sobreocupats, que lluita i aconsegueix la reducció de les llistes d'espera existents, que és conscient que necessitam millores necessàries que fins ara no arribaven.

A partir d'aquestes tres premisses una feina ja feta amb la programació i prioritització dels nous equipaments per part de cada una de les conselleries responsables, una radiografia de les necessitats de les instal·lacions que gestiona i té programat tot un calendari de necessitats. Alguns projectes estan previstos en els planejaments municipals, d'altres requereixen modificacions puntuals de planejament o s'han de fer tramitacions administratives complexes que afecten diferents administracions públiques. La necessitat d'agilitar aquestes tramitacions per fer el més aviat possible la construcció d'escoles, de centres de salut i de serveis socials és el que justifica realment la validació del decret llei que avui els present.

Els pos, si vostès volen, un exemple, l'exemple de la futura escola de Caimari, actualment acull 73 alumnes d'infantil i primària en cinc unitats educatives i va quedar petit la qual cosa va obligar durant aquest curs a traslladar els estudiants a l'edifici de Ca ses Monges, que no té les condicions adequades. Feia molt de temps, legislatures senceres amb les reivindicacions de pares i mares i a cap no es va donar una resposta real, el problema va créixer i s'ha acabat desbordant. La manca de planejament municipal de Caimari provoca que no hi hagi solars urbans classificats com a equipaments públics i, per tant, la impossibilitat de poder construir l'escola. Ara, amb la declaració d'interès autonòmic, ja aprovada per Consell de Govern, el sòl ofert per l'ajuntament obté d'immediat la qualificació d'un equipament educatiu que ens permetrà iniciar a principis ja de l'any que ve una nova escola amb tres aules d'infantil i sis de primària i una inversió de 2,3 milions d'euros. Sense aquest decret llei Caimari es quedaria una legislatura més sense iniciar la construcció d'una nova escola.

Un exemple que es repeteix amb casuístiques diferents i que són resoltes gràcies als diferents instruments fixats en el decret llei. Així, el que es fa, en primer lloc, és establir una sèrie de mesures normatives que s'aplicaran amb caràcter general per a aquells equipaments ja previstos en el planejament municipal. Aquestes casuístiques diferents es repeteixen en la tramitació d'equipaments, bé siguin projectes d'obra en terrenys d'una altra administració, on a partir d'ara, amb un document de comunicació de l'administració propietària del terreny a la conselleria pertinent, serà suficient per començar l'actuació; també les modificacions o canvi d'usos en un equipament públic on a partir d'ara només falta que el Govern autoritzi el canvi d'usos i no s'alteri cap altre paràmetre urbanístic; o bé també les reformes en els equipaments ja existents on a partir d'ara la conselleria competent ha de presentar comunicació prèvia a l'ajuntament, acompanyada de projecte i en un termini de quinze dies poden començar les obres; o bé la concessió de llicències urbanístiques, en aquest cas s'ha de presentar sol·licitud de llicència, el projecte a l'ajuntament i en un termini màxim de 45 dies la llicència s'entendrà estimada i es poden iniciar les obres.

Com veuen en tots els casos s'aconsegueixen uns objectius que redunden en benefici de tota la comunitat, se simplifica la

tramitació, s'escurcen els terminis i es garanteix, quan pertoca, tant l'exposició pública com l'informe municipal. És important destacar l'esforç per compatibilitzar agilitat administrativa, transparència pública i consulta municipal. Fins aquí les mesures normatives específiques.

En un segon lloc, el decret llei incorpora una tramitació específica encara més àgil per a aquells projectes que es consideren prioritaris i respecte dels quals el Consell de Govern farà prèviament una declaració d'inversió d'interès autonòmic. Què s'aconseguirà amb aquesta declaració? Que la qualificació de l'equipament per a ús final sigui automàtica, que els paràmetres urbanístics es fixin sense modificar prèviament el marc urbanístic, que les obres puguin començar per acord del Consell de Govern i que el mateix Consell de Govern autoritzi la primera ocupació i l'ús de les instal·lacions.

La prova de l'eficàcia del decret llei que avui els proposam validar és que en tan sols tres setmanes el Consell de Govern ja ha aprovat la declaració d'interès autonòmic dels projectes llargament reivindicats de diferents conselleries. Així, dia 26 de gener s'aprovava la nova residència per a persones majors de Maó a l'edifici del quarter de Santiago amb una capacitat d'entre 100 i 120 places i el nou centre terapèutic per a menors a Es Pinaret.

La Conselleria d'Educació, al Consell de Govern de dia 2 de febrer, aprovava l'escola de Caimari, a la qual ja he fet referència, l'escola d'Es Mercadal, nou centre educatiu amb doble línia i una capacitat de 450 alumnes i el nou conservatori professional de música i dansa de Menorca a Maó a l'actual Sala Augusta. I la Conselleria de Salut, el passat divendres 9 de febrer, aprovava els hospitals de Son Dureta i Verge del Toro amb la reordenació de totes les edificacions actuals on el seu ús serà del tractament de pacients crònics en les dues illes, l'antic hospital de Can Misses d'Eivissa també serà rehabilitat, on hi haurà nou centre de salut, una residència per a professionals i per a persones desplaçades de Formentera, l'ampliació de l'Hospital de Manacor i l'ampliació de l'Hospital de Son Llätzer per construir una nova seu del centre d'emergències sanitàries.

Tots aquests projectes i altres que es declararan d'interès autonòmic pròximament, com un nou centre de formació professional de temàtica nàutica a Palma, són el millor exemple de la necessitat de disposar d'aquest decret llei. Són projectes que estan planificats i dotats econòmicament i una vegada enllestits i els seus serveis en funcionament revertiran en un benefici per a la població de les Illes.

Però, és més, el decret llei també té dues disposicions finals a les quals val la pena fer referència. La primera és la que regula l'ordenació de Son Espases sempre tenint en compte que no es permet cap ampliació perquè no es toquen els paràmetres urbanístics. El decret llei faculta la Conselleria de Salut a redactar el Pla especial d'ordenació de Son Espases en lloc, com fins ara estava fixat, que sigui l'Ajuntament de Palma - com establia la legislació - d'acord amb el mateix ajuntament el que permetrà que des de la conselleria es pugui començar a redactar i elaborar aquesta tasca de manera immediata.

I mentrestant es poden realitzar dins de l'edifici de Son Espases aquelles actuacions de reforma de les instal·lacions que resultin necessàries per a la prestació adequada de serveis públics, però sense construir noves edificacions ni ampliacions de les existents. De fet, la Conselleria de Salut té diversos projectes de reforma de l'àrea d'urgències i de les habitacions d'oncologia pediàtrica de l'hospital. Fins aquí la primera disposició.

La segona fa referència al fet de declarar l'activitat o servei essencial d'escorxadors a les localitats de Formentera, Eivissa, Santa Eulària, Sant Josep, Sant Antoni, Sant Joan, Maó, Ciutadella, Manacor, Felanitx, Inca i Palma. A nivell d'Illles Balears els escorxadors, idò, als quals faig referència, es declaren serveis d'interès econòmic i general, el que permetrà accedir a les ajudes europees i també a les ajudes estatals.

Seran les conselleries... la Conselleria de Medi Ambient, Agricultura i Pesca i el Fons de Garantia Agrària i Pesquera de les Illes Balears els que podran establir les compensacions o ajudes per desenvolupar aquest servei d'interès econòmic general. De fet, tanta era la urgència que en aquests moments ja des del FOGAIBA estan preparant un paquet d'ajudes per un valor de 800.000 euros destinats exclusivament als escorxadors esmentats.

I acab ja, Sr. President, i ho faig amb dues reflexions que em permeten concloure aquesta intervenció. La primera és que aquest decret llei només és vàlid per a escoles, per a centres de formació, per a centres de salut i hospitals, per a centres de caire social, i és un instrument a l'abast de les conselleries de Salut, d'Educació, de Serveis Socials i de Treball amb aquesta finalitat exclusiva, només per a açò.

La segona és que és un instrument que ens permet guanyar, evidentment, temps, agilitar, guanyar temps d'execució de projectes estratègics de govern, només als projectes d'interès autonòmic es pot avançar la tramitació entre o envoltant d'uns dos anys en alguns dels casos i si ho comparàssim amb Caimari que en du quasi vint de reclamació, idò fixi'ns vostès la capacitat d'agilitació, i d'altres, en el cas de llicències, ens permet estalviar entre tres i sis mesos.

En qualsevol cas, és un projecte o un decret llei que té una finalitat clarament social, que reforça l'estat de benestar i que el necessitam si de ver volem seguir fent passes i oferint a la ciutadania els millors serveis.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Intervencions dels grups parlamentari en torn a favor? Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Aitor Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sr. President. Es una lástima, Sr. Conseller, que tenga que intervenir este grupo en primer lugar, cuando debería

ser el Partido Popular quien tuviese que intervenir apoyando este proyecto, la validación de este decreto ley, porque es un decreto ley para favorecer la construcción de infraestructuras públicas en favor de la gente, pero el Partido Popular, ya se sabe, está acostumbrado a legislar en favor de sus amiguetes.

(Remor de veus)

Hoy, conseller, nos trae un decreto ley necesario, la construcción o ampliación de infraestructuras públicas, escuelas y residencias, infraestructuras esenciales para los servicios públicos, algunas de ellas imprescindibles para nuestra sociedad, que hoy dependen de la aprobación de este decreto.

(Continua la remor de veus)

Como no puede ser de otra manera nuestro grupo parlamentario dará apoyo a la validación del Decreto Ley de medidas urgentes para la mejora i/o ampliación de la red de equipamientos públicos de usos educativos, sanitarios o sociales de la comunidad autónoma de las Islas Baleares, un decreto ley que aunque quizás no llega... o llega con un poco de retraso en términos de legislatura, al menos en lo que a educación se refiere, para la construcción de nuevos centros escolares, entendemos nosotros... y sociosanitarios, no deja de ser, o así lo entendemos, oportuno y necesario.

¿Son necesarias estas infraestructuras? Pues sí. ¿Necesitamos más colegios? Pues claro que sí, hace tiempo que venimos reclamando que el IBISEC se ponga en marcha con la planificación y construcción de nuevas infraestructuras educativas. Conseguimos el año pasado un plan de infraestructuras educativas que aun esperamos hoy que despegue. No podemos seguir con este número de barracones, nuestros hijos e hijas no se lo merecen.

¿Necesitamos residencias sociosanitarias? Pues claro que sí. Nuestros mayores han dado lo mejor de sus vidas para construir una sociedad mejor y es necesario que reciban también nuestra solidaridad y que nosotros y nosotras les retornemos lo mejor que podamos.

¿Necesitamos también modificar las zonas hospitalarias para que los ingresados e ingresadas tengan una mejor estancia en los hospitales de Baleares? Pues, por supuesto que sí, para que su calidad de estancia sea mejor.

¿Necesitamos a lo mejor ampliar el Hospital de Son Espases? Pues entendemos que no. Lo que necesitamos es que de una vez se recuperen para las usuarias los parkings de Can Misses de Ibiza y de Son Espases, que sean gratuitos, que se suspenda de una vez un contrato plagado de irregularidades de una concesión vergonzante. El día de mañana cuando la justicia dictamine que nos está robando Florentino Pérez, será muy, muy tarde para devolver el dinero a las familias y a los enfermos que pagan el parking. No es otro parking, es valentía para acabar con el robo lo que necesitamos.

Este derecho, este decreto, perdón, ha de ser la ley de punto final de las infraestructuras con nombres de caso de corrupción. Ya los ciudadanos y ciudadanas de Baleares no saben si Son

Espases es un hospital de referencia, o es un caso de corrupción. Desgraciadamente el nombre de Palma Arena es el velódromo más conocido en el mundo, puede ser que lo conozcan más de 20 millones de españoles señorías del Partido Popular. Pero mientras el *Molt Honorable corrupte* faraón quería adoquinar hasta la bahía de Palma con su ópera, partía por la mitad la isla de Ibiza con sus autopistas y daba bien la llana a los vestigios fenicios, señores del PP, ¿quién hacía colegios y residencias? ¿Quién? Porque su *Molt Honorable* faraón no.

(Remor de veus)

Y no me vengan..., no me salgan, por ejemplo, con las residencias de Can Blai, o de Sa Serra, porque esas ya venían en la Ley de transferencias, ya venían reguladas en la Ley de transferencias del primer pacte de progreso.

(Continua la remor de veus)

Bueno lo que es cierto es que casi mejor, casi mejor, porque sería muy triste que los casos de corrupción...

(Més remor de veus)

..., tuvieran..., sería muy triste que los casos de corrupción tuvieran nombre de colegio, o de instituto, o de residencia; sería un gran insulto para nuestra infancia, para nuestra gente mayor. No quiero imaginar lo que sería un IES llamado casos de corrupción. Sería un mal ejemplo para nuestras futuras generaciones.

(Remor de veus)

Bueno, en realidad esto ya está pasando, o ya ha pasado en la Comunidad de Madrid, cuyo PP compite con ustedes en fechorías, por lo que tenemos que estar muy atentos. En Madrid, la condesa de la charca, la trama púnica, se dedicaba a construir colegios, ¿o no es así señorías del PP? Bueno, en fin, eso es el PP, una manivela de producir corrupción, una ciénaga que no deja de producir ranas e imputados.

(Remor de veus)

Pero aquí en las islas, como hemos visto, se metía la mano en la caja a lo grande, nunca sabremos si en lo pequeño también.

Este Govern ha dejado un déficit no en velódromos ni en autopistas, sino en escuelas y en residencias. Y ahora tenemos un gran retraso, sí, lo siento que se lo recordemos, han robado por encima de las capacidades de estas islas y padecemos hoy su delincuencia. Si no hubieran elegido a un criminal para presidir un govern, si no hubiera habido un criminal del PP gobernando muchísimo mejor, y no se hubiera comenzado esta legislatura, con las islas llenas de barracones... podemos dar muchas explicaciones en cada sector de por qué estas maravillosas islas tienen problemas, pero ninguna de estas explicaciones puede obviar la mala gestión realizada durante el reinado de los corruptos, con sellos de calidad de un partido instalado en la gruta de Alí Babá.

No se puede explicar de otra manera, teniendo una sociedad cosmopolita, abierta, con tradición y con tanto dinamismo que hoy no tengamos estos problemas en la sanidad y en la educación. Y la explicación principal es el vicio desmedido de los corruptos del Partido Popular. La semana pasada la senadora antibalear afirmaba que "las islas son suyas", mientras las castigaba con su voto. La islas, señoras y señores del Partido Popular, jamás volverán a ser su botín de guerra, ¡jamás! Las islas, sus colegios, sus residencias, nuestros paisajes, costas y playas hoy son de todos y de todas, no suyos, de todas, públicos, no suyos, de todas, no de sus amigos. Unas islas de todos y para todas, no su coto privado de especulación de amiguetes.

Conseller, endavant les infraestructures amb la gent. Visquin les illes! Arruix als lladres!

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morrás. Disculpin que abans només he posat deu minuts i els he tornat afegir. No es preocupi, li he canviat el temps, eren quinze minuts i només n'hi havia posat deu, als cinc minuts n'hi he afegit deu.

Passam al torn d'intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Antoni Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, president. Crec que me'n sobran deu. Senyores i senyors diputats, tal com diu l'exposició de motius del decret llei, tenim una demanda creixent d'equipaments públics, l'increment poblacional, la manca d'inversió en anys passats, fa que sigui urgent la construcció de nous centres educatius, sanitaris i la millora dels existents. I també les necessitats socials creixents, l'envelliment de la població i un déficit històric d'infraestructures socials fa que sigui necessària també la construcció d'equipaments socials.

Aquest Govern recupera la capacitat inversora, però les dificultats de tramitació dels diferents projectes fa que aquests no es puguin executar amb la celeritat necessària. Es poden cercar culpables, podem dir si la normativa urbanística és massa complexa, podem dir que disposar de sòl es fa més complicat a una comunitat amb la pressió urbanística com la nostra, o també podem dir que molts responsables municipals no feren la feina que els tocava quan tocava, amb la previsió necessària.

Però aquest Govern el que fa és aportar una solució, i és cert que la normativa urbanística, a la Llei del sòl i també a la recent Llei urbanística hi ha una previsió per a aquests tipus de situacions, no és cap gran invent, està copiat de la llei estatal, que és l'actual article 149, d'actes promoguts per les administracions públiques. Entenem, per tant, que la Llei urbanística també preveu aquests casos i s'hauria pogut emprar aquesta possibilitat. Però la casuística dels diferents problemes que es troben els projectes és variada i entenem que el Govern hagi optat per un decret llei que desplega aquesta casuística i preveu, a més, temes que no són estrictament urbanístics, com

per exemple la possibilitat d'avançar la redacció del projecte. Creiem que és una solució en aquest sentit més fina, per dir-ho de qualche manera, distingint quan és necessari un canvi d'ús, o quan la definició d'un sistema general, etc., que seria de qualche manera sense ser una solució fina, perquè evidentment no és una solució fina, però sí que és més fina que no l'aplicació sistemàtica de l'article 149. Per tant, per damunt determinats àmbits concrets, com són el social, l'educatiu i el sanitari.

Nosaltres entenem que és una solució necessària per donar sortida a les demandes de la societat de molts pobles. Infraestructures necessàries d'aquest mateix Parlament, de tots els grups d'aquest Parlament, perquè han de reconèixer tots els grups de l'oposició que any rera any en el projecte de Llei de pressuposts presenten infinitat d'esmenes, de nous centres de salut, de nous centres educatius, sense preocupar-se massa de la disponibilitat real dels terrenys, amb la qualificació adequada per dur a terme aquestes actuacions i carreguen contra el Govern, sense analitzar quina ha estat la gestió municipal per disposar o no dels terrenys adequats.

El Govern dona una passa en un tema que bé justifica un decret llei, el que fa 7, per cert, d'aquesta legislatura, a la legislatura passada aquestes alçades en duen 25, i, enlloc de cercar culpables, dona una solució. Una solució que, com deia el conseller, ja ha permès posar en marxa un centre assistencial de 120 places per a gent gran a Maó, un centre terapèutic per a menors a Es Pinaret, la nova escola de Caimari, molt reclamada per cert per tots els grups d'aquest Parlament, una nova escola a Es Mercadal, el Conservatori de Maó, i les obres de Son Dureta, Son Llätzer, Can Misses, Verge del Toro i de l'Hospital de Manacor.

Per tant, el nostre grup donarà suport a la validació del decret llei.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Nel Martí.

Havia entès que fixava. D'acord, doncs, disculpi, Sr. Nel Martí.

Toca a El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Si em deixes parlar et deix passar davant, eh?, no hi ha cap problema, m'és igual l'ordre.

EL SR. PRESIDENT:

No ens havíem entès.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, president. Utilitzarem el torn a favor perquè votarem a favor del decret llei, i hi votarem a favor perquè estam d'acord que es faci l'escola de Caimari i es que es facin els equipaments. Hi estam a favor en el fons, però hi estam en contra en la forma.

És evident que necessitam nous equipaments, no discutirem això, benvingudes siguin noves escoles, noves residències, només faltaria, ens congratulam i no podem més que coincidir. Com deia el Sr. Reus -en això té raó-, deia que els grups de l'oposició es dediquen a fer esmenes perquè hi hagi aquests nous equipaments, i evidentment, quan es facilita que això sigui possible, evidentment nosaltres hi hem d'estar d'acord.

Ara bé, hem de dir que aquest decret llei arriba tard; han passat gairebé tres anys de legislatura. Si la seva programació era realitzar aquests equipaments això s'hauria d'haver fet a principi de legislatura i no al final, perquè difícilment cap d'aquests equipaments serà una realitat acabada quan vostès acabin el seu mandat. I a més a més hem de constatar que és el fracàs de la seva llei d'urbanisme, perquè vostès acaben d'aprovar una llei d'urbanisme fa dos mesos, i molt bé no deu estar aquesta llei i no deu habilitar els instruments necessaris per aconseguir l'agilitat i els objectius tan lloables que ens ha explicat el conseller perquè han de fer un decret llei, i quan nosaltres els vàrem dir que el seu sistema de planejament de la llei era equivocat i vàrem presentar una esmena a la totalitat, que tenia una de les seves motivacions en el sistema de planejament, vostès ens vàrem tractar de..., què dèiem, si era un gran sistema, si funcionaria perfectament. Tan perfectament que al cap d'un mes hem de fer un decret llei. Reflexionam. Però bé, entenem que allò important és el fons de la qüestió, i el fons de la qüestió és que si ens haguessin escoltat un poc més a la Llei d'urbanisme potser haguéssim habilitat els mecanismes en aquella llei i no hagués fet falta aquest decret llei.

Però, dit això, com hem fet sempre els demanarem, avui més que mai, que tramitin aquest decret llei com a projecte de llei, perquè aquest decret llei conté una sèrie d'aspectes que necessiten una millora per aconseguir l'objectiu que defensa el Govern, i els explicaré quines millores necessita aquest decret llei; són millores tècniques, no són millores polítiques. Primer necessita recollir una realitat que ha oblidat, una realitat jurídica que es diu la Llei d'activitats, es diu la Llei 7/2013, perquè vostès parlen d'exoneració del projecte de construcció i s'han oblidat que això són usos determinats, i els usos determinats no van per un simple projecte de construcció, van per un projecte integrat que ajunta construcció amb la instal·lació i amb l'activitat. Vostès no parlen de la llicència d'instal·lació; què interpretarà un ajuntament?, què interpretaran els tècnics? Sí, sí, estan exonerats de la llicència de construcció; i el permís d'instal·lació? Problemes; hauríem d'aclarir aquest aspecte. Si vostès volen ser àgils incloguin a l'exoneració del tema d'activitat, perquè d'alguna manera han de donar un tractament a aquesta qüestió. De fet el seu projecte de construcció no hauria de ser un projecte de... Quan vostès diuen "farem una comunicació prèvia amb el projecte de construcció", no, no, no, vostès haurien de fer una comunicació prèvia amb el projecte integrat que inclogués la construcció i

l'activitat, per fer-ho bé. Jo només els estic ajudant tècnicament; si volen agafar l'ajuda que els don, agafin-la; si no supòs que m'ignoraran, com solen fer habitualment.

Segon tema que els vull plantejar, el tema dels consells insulars. Vostès que em recorden contínuament, en el tema de la zonificació turística, que els consells insulars tenen la competència en ordenació territorial, no pinten una regadora en el seu decret llei...

(Algún aplaudiment)

O sigui que vostès canviaran la planificació urbanística, elements fonamentals, articuladors del territori, sistemes generals, com són els grans equipaments dels municipis, sense ni tan sols demanar un informe al consell insular respectiu. Nosaltres considerem que una millora del procediment d'aquest decret llei hauria d'incloure..., i no acumular cap endarreriment, perquè al mateix temps que demanin un informe a l'ajuntament el poden demanar al consell insular, amb el mateix termini, no acumular cap retard, ni d'un minut, però guanyarem molt en seguretat jurídica i a fer les coses com toca.

Per tant, llicències d'activitat i consells insulars. I passem al procediment, perquè, clar, el procediment també és molt deficient en la seva regulació. Les passes d'aquest procediment no queden gens clares a l'article 8; l'informe municipal és previ o és posterior a la declaració d'interès autonòmic?, no queda clar; l'interès autonòmic té una aprovació inicial i una aprovació definitiva?, sí?, ho diguin clarament, no, no em faci així, ho diguin clarament. Bé, escoltin, vostès en aquest procediment que han regulat a l'article 8 haurien de dir les coses pel seu nou i que tots els operadors jurídics sabessin de què estam parlant. Vostès parlen al seu procediment d'un projecte, perquè el projecte és el que fixa les regles urbanístiques, és el projecte que ens dirà les ocupacions, l'edificabilitat que estan permeses, i quan faran vostès el projecte?, quan facin l'aprovació inicial de la seva declaració d'interès autonòmic, o a l'aprovació definitiva? No, no ho faran a l'aprovació definitiva, perquè vostès mateixos a l'article 8.6 ens diuen que estaran dos anys a aprovar el projecte; és a dir, estaran dos anys a fer una declaració d'interès autonòmic?

Conseller..., no, no, això és el seu decret llei. Potser no ho he entès, potser som curt, potser em costa molt entendre-ho, però per ventura a vostè li aniria bé que s'explicàs un poc millor. Els crid a la reflexió. Això no suposa cap canvi, sinó escriure les coses d'una manera amb molta més claredat i que doni molta més seguretat jurídica. Jo li dic que si el projecte, que supòs que no, però ho he de suposar perquè no ho diu!, si he de suposar que el projecte s'aprovarà en dos anys, és a dir, amb molta posterioritat al fet que s'hagi declarat l'interès autonòmic, la qual cosa em pareix que és de sentit comú, no és el que vostès diuen però em pareix que és el sentit comú, aleshores com sabrem quines regles?, si el projecte no existeix, quina edificabilitat, ocupació, altura, quins paràmetres urbanístics són aplicables, si el projecte el tendrem al cap de dos anys? Expliquin-m'ho, però és que el decret llei no ho explica, per tant necessita una millora molt important en les passes procedimentals de la seva regulació.

Segon tema important en procediment: les publicacions. Vostès al llarg del seu decret llei no parlen en cap moment de la publicació dels acords al butlletí oficial; també ho deuen donar per suposat, però no ho diu. Quan és vàlida la declaració d'interès autonòmic?, aquí pareix que és quan l'aprova el Govern, però no és el mateix quan l'aprova el Govern que quan la publica al butlletí. No, és un tecnicisme, estam regulant un procediment, més val fer-ho bé. Per tant una cosa és que sigui vàlid quan ho aproven al Consell de Govern i una altra cosa és que sigui eficaç quan es publica al butlletí; per tant hi hauria d'haver una obligació de publicació en el butlletí de l'acord, però vostès, d'això, no en parlen en el seu procediment, i no és un tema menor, no és un tema menor pels recursos, per si qualcú vol posar un recurs contenciós, per exemple; per la seguretat jurídica del mateix govern.

En tercer lloc, del procediment, silenci administratiu. Tenim molts de dubtes de constitucionalitat d'aquesta regulació, i li diré per què: perquè la normativa estatal estableix que per a les noves construccions el silenci administratiu és negatiu, i que vostès a través d'un decret llei puguin anar contra la normativa estatal ens genera dubtes de constitucionalitat; per tant per ventura aquest apartat del silenci administratiu també requereix una repensada, que si vostès ens donassin l'oportunitat, cosa de la qual som bastant escèptic, però si vostès ens donassin l'oportunitat nosaltres, en via d'esmenes, podríem fer aportacions algunes de les quals per ventura els agradarien perquè aclaririen el panorama. Per tant, estam absolutament d'acord amb el fons.

He de dir que quan vostè posa l'exemple de Caimari, és un exemple... còmode, còmode perquè el municipi de Selva no té planejament i poden dir "bé, és clar, un municipi sense planejament, un municipi complicat per implantar nous equipaments", sí, però Maó no... deu ser un municipi amb planejament, no? Vull dir que..., hi ha altres municipis als quals s'aplica aquest decret llei que no està tan justificat per la seva situació urbanística, però vostès han aprofitat per anar ràpid en el que els interessa.

Però el que interessa als ciutadans és que hi hagi igualtat i si volem -i aquesta és la posició que crec que hem de defensar- que hi hagi escoles, si volem que hi hagi centres de salut i si volem que hi hagi equipaments socio-sanitaris, la qual cosa ens sembla molt bé, hi ha d'haver igualtat per a tothom i hem de fer unes regles per a tothom, per a l'administració pública i per als privats. El que no pot ser és que l'administració pública tenguí un règim jurídic totalment diferent del que tenen els particulars i els promotors. Això ens sembla que no s'aguanta de cap manera.

I per tant, també en aquest sentit presentariem esmenes, si ens hi deixassin participar. Vostès que s'omplen la boca del diàleg, del consens, de la participació, de l'entesa... els convidam a practicar-ho i a deixar-nos presentar esmenes a aquest decret llei.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Ara sí, pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Nel Martí.

(Remor de veus)

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Melià, l'objectiu és bo, l'objectiu és bo, que és el d'impulsar, agilitar, accelerar la tramitació d'infraestructures...

(Remor de veus)

... -bé, tranquils, encara no he començat-..., infraestructures en tres àmbits molt clars, que és l'educatiu, que és el social i que és el sanitari, o sigui, escoles, eliminar aules prefabricades, geriàtrics, centres sociosanitaris; projectes que en la majoria dels casos, per no dir tots, existeixen, fins i tot diria que estan pactats amb l'administració implicada i fins i tot diria que estan previstos als pressuposts o en previsió als futurs pressuposts, i s'hi han referit, s'han esmentat ja algunes d'aquestes infraestructures de Menorca com el sociosanitari Verge del Toro, el Conservatori, el geriàtric de Maó, l'escola d'Es Mercadal, etc., i d'altres que sortiran.

És bo, però no crec, o nosaltres defensam que no ha de ser la norma, no ha de ser el normal, el que hauria de ser, en tot cas, més normal és que en la tramitació d'un projecte efectivament es pogués ser més àgil i més eficient, però la realitat és la que tenim i crec que la justificació de la urgència i de la demanda s'ha exposat àmpliament. Per tant, crec que ens hem de moure en aquest decret llei dins l'àmbit de la urgència, de la situació extraordinària.

Com dic, no repetiré la justificació perquè tant el conseller Marc com el Sr. Reus ja ho han fet, però sí que crec que és important deixar clar aquest àmbit d'excepcionalitat, que també es justifica o justifica la via que s'ha utilitzat, el decret llei, que no és una figura que ens agradi gens, però esper que el Partit Popular no la utilitzi perquè crec que no té arguments per fer-ho. Efectivament, com es deia, el Partit Popular en la passada legislatura va tramitar vint-i-nou decrets lleis i en aquest moment aquest govern n'ha tramitat sis, serà el setè. És a dir, set en dures; el Partit Popular només en el 2011, que no és un any, és mig any, ja en va tramitar set. Per tant, ens movem dins l'àmbit de l'excepcionalitat.

És ver, emperò, que tot i que l'objectiu és lloable, al nostre grup també ens vàrem plantejar, ens va plantejar dubtes que avui volem explicar i que tenim... crec que els vàrem aportar a aquest decret llei perquè aquests dubtes es resolguessin. Quins són aquests dubtes?

Nosaltres creiem que hi ha propostes en aquest decret llei absolutament acceptables, justificables, de sentit comú diria jo, que els recull, com per exemple l'article 3 que és la transmissió de terrenys propietat d'una altra administració a la CAIB i que la CAIB pugui començar els tràmits amb la simple comunicació de la voluntat de l'altra administració. O l'article 5 que agilita, que estableix l'agilitació dels tràmits de comunicació prèvia,

d'actuacions, de reforma sense alteració dels paràmetres urbanístics. O l'article 6, l'agilitació del tràmit de llicències d'obres sense alteració dels paràmetres urbanístics previstos al planejament urbanístic.

I d'altres, és ver, que ens generen més dubtes o ens van generar més dubtes i per açò hi vàrem fer les nostres aportacions. Quines? Doncs la modificació, agregació, per exemple, o canvi d'ús específic en equipaments públics de la comunitat autònoma de *motu proprio* per la mateixa comunitat autònoma, a l'article 4. O l'article 8, amb l'automàtica qualificació com a sistema general d'actuacions declarades d'interès autonòmic. O també la possibilitat que aquests sistemes generals es poguessin situar en qualsevol categoria de sòl, excepte -és clar- el sòl rústic protegit.

En preocupava, i per açò vam posar damunt la taula alguns elements mínims que varen ser inclosos. I per què ens preocupava, per què ens generava dubtes? Doncs perquè consideràvem que havíem de protegir, que no havíem de vulnerar les competències urbanístiques i territorials dels municipis. Tenim clar que la ubicació dels equipaments públics és una potestat fonamentalment municipal a través dels corresponents planejaments urbanístics i també insular i que, així mateix, té la competència territorial en l'àmbit insular, per tant, de visió més global, més general dels usos del territori.

Ens generava dubtes perquè podria ser un cop contra el municipalisme. Els municipis, pensam que... no han de passar, no han de deixar de ser el que són, els actors claus a l'hora de definir quin és el municipi, l'organització del municipi, la distribució dels equipaments; que no se'ls ha de vulnerar el dret a la informació i la participació pública que es fa en un canvi de planejament i sobretot que no restés, no es carregués la visió consolidada al llarg de molts d'anys que la ciutat i el territori han de ser fruit de la planificació territorial i urbanística.

I en aquest sentit, què vam aportar o què vam demanar? Doncs per a nosaltres era fonamental que hi hagués un informe previ i vinculant de l'ajuntament, i ara també s'esmentava del consell insular, o que s'habiliti un mecanisme d'informació i participació pública. I efectivament a l'article 8, no tot, eh?, no tot, a l'article 8 s'inclou, a l'apartat 4, doncs, tant el temps d'informació pública com l'informe municipal. Per a nosaltres..., efectivament podríem..., però aquests dos aspectes, Sr. Melià, estan recollits de forma clara a l'article punt 4.

A més, vull insistir també que ho hem de contextualitzar. No és la primera vegada que aquest parlament debat una llei, diguem-li específica, jo diria que aquesta més general, per impulsar una o diverses infraestructures específiques. N'hi ha prou a recordar la Llei 1/2013, de mesures urbanístiques per a l'execució del Centre Internacional de Tennis Rafel Nadal, on, precisament, els elements que avui són a debat de la tramitació es modificava per accelerar, etc. Què es garantia? L'informe preceptiu municipal i també el dret a participació.

Què volem dir? L'important és que es donin dos elements claus: que hi hagi un ampli consens que aquell projecte és bo per a la comunitat, vengui en aquest cas d'inversió pública, que és del que parlem; en alguns casos -i no és cert- d'inversió privada, i que hi hagi les garanties mínimes perquè no alteri el

que per a nosaltres és sagrat: qui ha de decidir, el municipi, com el vol organitzar, on ha de distribuir els equipaments, quin model de ciutat vol és l'ajuntament, és la corporació local.

Per tant, creiem que s'ha de tenir molta mesura efectivament a excepcionar, com és el que fem avui, perquè les excepcions no siguin arbitràries, no siguin discriminatòries, no siguin abusives, no siguin, en definitiva, injustes, i de nosaltres depèn que es faci, que avui prenguem una decisió amb mesura. Des del nostre grup aquesta mesura avui es compleix, creim que coincideix tot amb la bondat de l'objectiu que pretén aquest decret llei i per açò el nostre grup donarà suport i dona suport a aquest decret llei.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president, bones tardes. Les infraestructures i equipaments solen tenir un procés llarg i complex de gestació, les cauteles administratives i legals, les intervencions de terceres administracions fan que moltes vegades durant el procés apareguin dificultats sobrevingudes. Els equipaments solen tenir moltes vegades allò que els ginecòlegs, amb el B2 aprovat, en diuen una distòcia, un part complicat. I quan es tracta d'equipaments concebuts arran de la necessitat social, coherents amb l'entorn i la capacitat d'inversió i que susciten la conformitat pública, ja que responen a lògiques públiques i de la societat a què estan destinats, hi ha vegades que és necessari i legítim poder reconèixer... poder recórrer a procediments extraordinaris i excepcionals per tal de donar una resposta clau a una necessitat social com més aviat millor.

Parlam de les dificultats d'escolarització, de la insuficiència de l'oferta educativa, del mal estat dels centres, de les aules degradades pel pas del temps o la manca de manteniment de les llistes d'espera excessives dels centres de salut que han quedat petits, obsolets, de la gent gran vivint a precari en condicions que no es mereixen, de les males condicions dels equipaments destinats a protegir, consolidar i millorar les capacitats.

Es tracta d'avançar el procés tècnic i, a més, diu amb agilitat, però a la vegada amb seguretat i rigor, amb totes les garanties d'una manera acordada i legítima, sense malmetre les regles fonamentals del joc urbanístic, des del respecte a les competències de totes les administracions; és a dir, quan la voluntat de les parts ve determinada pel diàleg i l'acord, perquè hi ha vegades que la necessitat social, les demandes legítimes de serveis de qualitat proporcionats i suficients, justifiquen decisions excepcionals, sempre des de l'acord, és clar, i hem d'insistir, amb l'ajuntament, el municipi on està ubicat l'equipament a millorar o a construir. I açò és necessari sobretot quan, com ara, les administracions han d'afrontar les conseqüències de la falta de voluntat i d'acció anteriors, la manca de planificació i de previsió.

El conseller ha esmentat alguns projectes que ja han començat a fer camí, si fer una escola pública on no n'hi ha, si millorar un institut o un centre de salut és fer urbanisme a la carta, com afirma el PP, què són les declaracions d'interès turístic que aprovava el Govern Bauzá? No només no van començar ni una sola obra sinó que ni tan sols van començar cap tramitació administrativa, no van començar a redactar ni un sol projecte d'interès social, no van preveure res, tot s'ha hagut de començar de zero. I ara parlen d'urbanisme a la carta.

Un exemple, el Govern Antich i l'ajuntament del meu poble, Maó, van signar un conveni pel qual sobre terrenys municipals el Govern havia de fer una escoleta i una escola, havia d'urbanitzar un tram de la via de ronda i havia de construir pisos de protecció pública. El Govern Antich va fer l'escola i l'escoleta, va arribar el conseller Company i l'ajuntament del PP i, què van fer? Van construir els pisos i urbanitzar la ronda? No, van rescindir el conveni i van posar a la venda els solars dels pisos.

(Remor de veus)

Per sort, per sort no eren a primera línia de mar i no es van vendre, perquè ara es faran els pisos i s'urbanitzarà la ronda. Urbanisme a la carta.

(Alguns aplaudiments)

Volen la llista de declaracions d'interès autonòmic aprovades pel govern del PP? Ni una sola iniciativa pública, totes privades, cap escola, però sí una universitat privada, Universidad Europea; cap centre de salut, però sí un caramull de declaracions d'interès turístic privats. Havien de passar, deien, del caos al cosmos, però vam acabar amb la societat esqueixada i els equipaments insuficients i plens d'esquerdes, mal mantinguts, abandonats. Açò sí, sense cap llaç, cap símbol a les façanes que pogués ferir la sensibilitat del gran cavador de cunetes polítiques d'aquesta comunitat.

Estam massa acostumats, resignats, que les infraestructures i equipaments s'hagin construït d'esquena a la realitat, contra l'entorn on s'han d'imbricar, Palma Arena, l'òpera flotant que encara sura enmig dels temporals de corrupció, són només dos exemples.

Quan tenim problemes en aquesta comunitat feim cases a la costa i hotels perquè vengui més gent de visita, més turistes. Llavors, feim una pista més a l'aeroport i un pantalà més al moll perquè els nous turistes puguin venir i puguin disposar de vehicle. I hem de fer venir més gent i migració a fer feina per servir als nous turistes. Llavors la gent, els cotxes encara no van tot sols, embussa la carretera i feim un carril o dos més, una autovia. L'embussen els turistes i els residents nous que se sumen als antics i hem de fer una dessanilitzadora i una depuradora noves i més escoles i hospitals més grans. I per pagar tot això, amb l'argument o excusa que la gent pugui tenir feina i un salari digne, feim més cases a la costa o al camp perquè venguin més turistes. Tot un cercle viciós.

Ara, és cert, tot açò genera una certa riquesa, es tracta, però d'una riquesa que fins ara ha estat centrífuga, sempre ha fugit cap a les mateixes butxaques, de Matutes, és clar.

El Govern ens presenta avui un decret llei que mira de resoldre alguns dèficits en equipaments bàsics de caràcter social i assistencial a partir de l'interès general, a favor del benestar de la gent. El recórrer a la via excepcional del decret llei, que el Govern fa servir a compta gotes, és legítim i necessari. Tots sabem de la complexitat i durada dels processos quan els governants no recorren a la via de l'*hágase*, no tot val, és el bon fi que justifica els mitjans extraordinaris.

La cessió dels terrenys entre administracions és un procés llarg i fins ara no es podia iniciar la redacció del projecte fins que aquesta no estava feta. Aquest (...) ha endarrerit de manera molt important molts d'equipaments. Ara, quan l'ajuntament confirmi que està disposat a cedir els terrenys es podrà començar a tramitar la redacció del projecte i es podrà aprovar, tot i que per començar les obres continuarà sent necessària la seva cessió formal. La primera i darrera paraula segueix sent municipal.

Ara, tal vegada hauríem de modificar el decret llei si fer un procediment posterior per modificar el decret llei per obligar al Govern a haver de demanar permís també a la gran terratinent de les Illes Balears, la senadora Soler.

La conselleria que en sigui competent podrà proposar la modificació, segregació o canvi d'un ús específic d'equipaments públics autonòmics, sempre que no s'alterin els restants paràmetres urbanístics municipals, i també aquí, sempre amb informe previ de l'ajuntament, *a posteriori* l'ajuntament haurà d'incorporar el canvi al planejament quan el revisi o modifiqui, guanyar en agilitat sense perdre en seguretat, garanties, respecte urbanístic. Endemés, només serà possible quan els objectius siguin educatius, sanitaris o socials, no per a qualsevol especulació urbanística camuflada d'hospital i cuinada a la llotja presidencial del Bernabeu.

Quan es tracta d'actuacions de reforma interior s'han de comunicar les obres a l'ajuntament que disposa a partir d'ara de quinze dies naturals per emetre un informe sobre el projecte signat per un tècnic que se li haurà remès. Les obres es podran iniciar el dia següent del termini. En cas de no fer falta projecte les obres, per exemple un institut amb problemes de calefacció o de goteres, podran començar el dia següent de la comunicació, quan qui proposi les obres sigui el titular de l'equipament. I quan sigui necessari sol·licitar llicència a l'ajuntament, aquest tindrà 45 dies naturals per contestar. Si quan es tracta de projectes de xalets amenaçats per un canvi de normativa i quan estan destinats a ser llogats a turistes i ajuntaments que són capaços de donar una llicència municipal en tres dies, crec que 45 dies amb caràcter general pot ser suficient.

Tornem a les declaracions d'interès autonòmic. És necessari posar l'èmfasi als objectius, hi ha vegades que les finalitats sí justifiquen el mitjà de la declaració d'interès autonòmic. Tots coneixem declaracions fetes a mida d'interessos privats. Hem vist com la Llei 8/2012 el PP s'inventava una declaració d'interès turístic *sui generis* gràcies a la qual i amb l'excusa de la desestacionalització van deixar construir, per exemple, un parc aquàtic en una ANEI, Punta Prima, Menorca, Consell Insular, quan, a més, al voltant d'aquell ANEI hi havia prou sòl rústic. Com tothom sap, però a Menorca a l'hivern hi ha una

gran demanda turística de parcs aquàtics a l'aire lliure, i després parlen d'urbanisme a la carta.

El decret llei tracta de fer possibles els equipaments d'ús educatiu, sanitari i social públics, res més, i mai en sòl protegit. Hi estan en contra? No volen que es facin? Hi ha algú que s'hi oposa? Per què no en van fer cap quan governaven, ni que fos almanco començar la tramitació administrativa, la redacció d'un sol projecte. Per a açò no fa falta pressupost, no fan falta recursos econòmics, voluntat política suficient per iniciar tramitacions, per iniciar projectes. No hi havia voluntat política, no, no era un problema de pressuposts.

Els projectes que accelerà aquest decret llei hauran de passar la necessària tramitació ambiental, tot i que els terminis es redueixen a la meitat, amb la identificació i titularitat dels terrenys i l'ús concret, i una caducitat de dos anys per presentar projecte i dos més per començar l'execució. Aquí no hi ha cap xec en blanc, cap urbanisme a la carta.

Avui de matí el Sr. Jerez reclamava que tornés entrar en vigor la disposició transitòria, addicional -perdó-, de modernització dels hotels. Per a hotels sí, per a escoles..., urbanisme a la carta.

La declaració d'interès autonòmic implica la qualificació automàtica com a sistema general d'equipaments de l'ús previst. Les determinacions urbanístiques a l'equipament seran efectives de manera immediata, sense la modificació prèvia del desenvolupament territorial o urbanístic, les obres es podran executar sense necessitat de llicència, autorització insular o municipal, per a informació pública 15 dies naturals, informe favorable de l'ajuntament. I no es podran situar-se en rústic protegit, ja ho he dit, com si fossin un tobogan per a turistes que se'ls pot col·locar en ANEI.

Una vegada acreditat el final d'obra, el Govern podrà autoritzar la primera ocupació. Recapitem, sempre que els usos siguin educatius, socials o sanitaris. I des de l'acord amb l'ajuntament i sense malmetre cap terreny protegit i amb garanties mediambientals i administratives suficients, sense afavorir ningú més que les persones que ara fan cua en els centres de salut, o per entrar a les residències de gent gran, o en els centres assistencials i per millorar la qualitat educativa i el benestar dels infants.

La concreció pràctica del decret llei que avui convalidarem farà possibles projectes ben importants que milloraran la vida de les persones, l'atenció cap a la salut i la seva prevenció, l'educació pública dels infants, el descans ben atès de les persones més majors, de les persones amb discapacitat. No fa falta seguir-hi insistint, seguir remarcant la seva importància, d'aquests equipaments que ho faran possible.

Convalidem el decret llei, convalidar vol dir declarar vàlid, no hi ha res més vàlid, cap política més vàlida que la que afavoreix l'educació, la salut i el benestar social, el benestar i la prosperitat de la gent, de tothom. Qui no hi estigui d'acord que ho digui.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Intervencions dels grups parlamentaris en torn en contra? Doncs intervenció en torn de rèplica dels grups parlamentaris que han intervengut a favor?

Doncs passam al torn de fixar posicions pels grups parlamentaris que no han intervengut ni a favor, ni en contra, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Antònia Perelló.

EL SR. REUS I DARDER:

President, president, hi havia un segon torn?

EL SR. PRESIDENT:

No, hi havia torn de rèplica, però com que tots hi estau a favor, no s'utilitza. D'acord? Té la paraula, Sra. Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Resulta sorprenent per a aquest grup parlamentari, com a mínim, que, quan no feia ni un mes que havia entrat en vigor la Llei d'urbanisme, aprovin un decret llei que toca la línia de flotació de la llei en un dels seus aspectes més nous i que de forma més vehement varen defensar, amb el convenciment que el nou model de planejament seria la solució definitiva als problemes endèmics de l'ordenació urbanística en aquestes illes. Ens varen vendre les bondats de duplicar el planejament, de distingir entre un pla general i un pla d'ordenació detallada, de l'agilitat que s'aconseguiria d'aquesta forma en les tramitacions, etc. I vet aquí que escassament un mes després aproven un decret llei, que el fa és precisament obviar la planificació.

Perquè el que fa el decret llei no és més que això, carregar-se un dels pilars de l'urbanisme. I diem això perquè la legislació bàsica estatal de sòl pressuposa la planificació, en general, per a qualsevol acció pública amb incidència en el territori. De fet, això és el mateix que recull l'article 7 de la Llei d'urbanisme, quan diu que "les administracions públiques competents en matèria d'ordenació urbanística han d'exercir les seves potestats pròpies, mitjançant la planificació prèvia". I llevat de les excepcions que expressament s'estableixen en aquesta llei, la d'urbanisme, l'execució de qualsevol acte de transformació del territori, o de l'ús del sòl, sigui d'iniciativa pública o sigui d'iniciativa privada, està legitimada per un instrument de planejament, el que sigui, procedent segons l'ordenació.

Però ara el decret llei excepcional amb caràcter general aquesta necessitat de planejament, quan es tracta d'obra pública de caire assistencial, sanitari, o educatiu. I aquest caràcter general de l'excepció és la gran feblesa de la norma, perquè mecanismes per fer via, que és el que ara realment pretenen, ja els preveu la Llei d'urbanisme i també ho preveia la LOUS, quan en el seu article 149 contempla la possibilitat que es pugui executar un determinat projecte, encara que no sigui conforme

amb el planejament urbanístic en vigor, quan ho aprovi el Govern, però sempre que concorrin raons d'urgència, o d'interès públic excepcional que així ho exigeixin, raons que, evidentment, s'hauran de justificar cas per cas.

Ara aquesta excepcionalitat no és que no s'hagi de justificar, és que no fa falta ni que concorri, perquè amb caràcter general la competència s'atribueix al Govern, i es furten així les competències a les administracions urbanístiques, que són els ajuntaments i els consells, pel que fa a l'autorització de projectes i canvis d'ús de solars o parcel·les per a equipaments públics.

És important veure que en aquest decret llei no es parla de classes de sòl, ni ho limita només al sòl urbà, amb la qual cosa la declaració de l'article 8 pot afectar sòl rústic comú, implica la declaració d'interès general. És a dir, exclou qualsevol tipus de control municipal i insular.

A més a més, el paper dels ajuntaments en tot aquest procés queda reduït a l'emissió d'un simple informe, que, si no s'emeta dins termini, s'entén que és favorable i que, a més a més, no té caràcter vinculant. I això que l'ajuntament haurà d'acabar incorporant al seu planejament, quan es dugui a terme la revisió o la modificació, la regularització de l'equipament públic aprovat pel Govern i ja executat. Als consells, que són els que aproven definitivament el planejament, ni se'ls espera i la seva omisió és clamorosa.

Per tant, la simple aprovació del projecte per part del Govern s'imposa en el planejament municipal quan es tracta d'aquests equipaments públics. I no sé si qualcú ha reparat en el fet que amb aquesta regulació, que sostreu de facto els equipaments públics de la planificació, el seu flamant pla d'ordenació detallada queda tocat en una part important de les determinacions que ha de contemplar, perquè si potencialment li sostreu aquests equipaments, què li queda d'estructural? Com s'avaluaran per exemple els aspectes de mobilitat dels nous equipaments?

La norma, per tant, no tan sols confronta la legislació bàsica estatal, sinó que també violenta l'autonomia local. Vostès, els del federalisme interior, tornen ignorar de forma flagrant les competències de les administracions urbanístiques i el que és pitjor, ho fan *sine die*, i converteixen el que hauria de ser un cas excepcional en regla general. Però és que, a més, aquesta generalitat de la regulació és la que fa que el recurs de l'instrument del decret llei sigui del tot irregular, inconstitucional més aviat, perquè no es justifica cap raó de necessitat i urgència en una regulació que es pretén aplicar per sempre i sense anar referida a un equipament concret. La trampa, com sempre, radica en cenyir l'objecte de la regulació als equipaments públics d'usos educatius, sanitaris i socials, com si això per si tot sol justificàs obviar tot allò que seguirà sent exigible a la resta de casos, sota l'exercici de les competències de qui realment n'és competent.

Per això, el Sr. Conseller, en el seu discurs previ, hi ha passat, no ja de puntetes, és que no ha dit res sobre aquest tema i s'ha centrat exclusivament en l'objectiu que es pretén aconseguir amb aquest decret llei.

Però el cert és que el decret llei, a més, va molt més enllà, ja que aprofiten per modificar també, entre altres coses, l'article 18 del Decret Llei 3/2014, relatiu a l'ordenació del sistema general de Son Espases, i deixen al marge la sorprenent atribució a l'ib-salut de l'encàrrec de redactar el pla especial i la resta d'instruments i projectes relacionats, que és tan com dir com que no tindrem pla especial mai, resulta que preveuen que fins que no s'aprovi el pla especial es podran dur a terme actuacions de reforma i ampliació; sí Sr. Conseller, també d'ampliació, de les edificacions i les instal·lacions afectes a l'equipament sanitari, amb una simple comunicació prèvia a l'ajuntament. Per tant, l'ib-salut podrà fer el que vulgui sense necessitat de pla, sense avaluació ambiental i sense cap tipus de control, i obvien d'aquesta forma el que va dir al seu dia el Tribunal Suprem, i que feia necessari ordenar urbanísticament la zona i sotmetre el pla a avaluació estratègica.

En definitiva, si això no és urbanisme a la carta al servei dels seus interessos ja em diran què és. Estam davant un instrument clarament electoralista; necessiten no ja agilitar tràmits, sinó prescindir d'ells per poder iniciar o intentar acabar projectes per poder-los vendre de cara a les eleccions de l'any que ve. És així de senzill, i ho faran a costa del que calgui. Per tot això el nostre grup no donarà suport a aquesta norma, però tampoc no la votarà en contra. Com deia el Sr. Melià, estam d'acord amb el contingut però no en les formes. S'abstindrà perquè tanmateix la norma s'aprovarà, i no volem alimentar la seva demagògia, la seva demagògica resposta -que el Sr. Borràs ja ha apuntat i avançat-, que seria la que donarien en cas que el sentit del vot del nostre grup fos un altre. Perquè el Partit Popular està d'acord que es facin aquest tipus d'equipaments, està d'acord que es faci l'escoleta de Caimari, sense cap dubte, una escoleta que a hores d'ara ja es podria haver fet perfectíssimament, vostès han tengut els mitjans econòmics aquesta legislatura i han tengut l'instrument, com els he explicat abans, per poder-la dur a terme i l'han feta. Estam d'acord que es facin aquest tipus d'equipaments, però som partidaris també que les coses es facin bé, i el decret llei que vostès presenten i convalidaran avui no és el camí.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Perelló. Pel Grup Parlamentar Mixt, Ciutadans, té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. Ciudadanos también se abstendrá en la validación o derogación del Decreto ley 1/2018, de 19 de enero, de medidas urgentes para la mejora i/o ampliación de la red de equipamientos públicos de usos educativos, sanitarios o sociales de la CAIB, un título que no se adecua a lo que es el decreto en realidad.

Este es un decreto de medidas para saltarse los farragosos, desproporcionados y largos procedimientos administrativos de triple burocracia que impiden llevar a cabo un proyecto en un tiempo prudencial y normal. Ustedes mismos lo dicen en el

decreto, y abro comillas: "Este decreto se justifica por la lentitud y las dificultades de los procedimientos administrativos que retrasan la ejecución de proyectos necesarios". Pues bien, yo les recuerdo que esta lentitud y dificultades y desproporcionados procedimientos administrativos, leyes, normativas, desarrollos, esta farragosa burocracia la han generado ustedes mismos, los partidos de toda la vida, y es la que llevan sufriendo los ciudadanos de estas islas durante treinta años. Ustedes ahora, que son víctimas de su propia regulación, no la han soportado ni dos días, agobiados también al ver que las infraestructuras prometidas no se han materializado y falta un año para las elecciones, y hacen un ordeno y mando con un decreto ley para saltarse todas las normas y agilizar así los trámites. Hasta al silencio administrativo le han dado la vuelta y ahora para ustedes, sólo para ustedes, el silencio administrativo es un sí.

Por eso desde Ciudadanos les vamos a pedir que, ya que han abierto el melón, sean coherentes, y que lo que consideran un bien para ustedes lo trasladen también a los ciudadanos. Por lo tanto Ciudadanos les propone que convoquen un comité de técnicos de las tres administraciones para trabajar con el objetivo de reducir esta burocracia desproporcionada que sufre el ciudadano de a pie cuando presenta un proyecto, y que se elabore un nuevo marco de procedimientos administrativos ágiles y proporcionados. Yo les diría también que trabajaran para que estos procedimientos administrativos fueran ágiles también para la administración sin necesidad de aplicar un decreto ley.

Y también quiero comentar que nos ha sorprendido la lista de infraestructuras que ustedes han informado que se podrían llevar a cabo con la elaboración de este decreto que agiliza los trámites, y nos sorprende porque todas ellas son infraestructuras que ustedes llevan inaugurando y sacando titulares, con foto incluida, desde hace tres años, y ahora resulta que no hay nada empezado: ni centros ambulatorios prometidos, ni colegios, ni residencias, ni obras en los hospitales de Inca, Son Espases, Can Misses, El Toro...; no hay nada empezado.

Ahora, cuando queda un año de legislatura y se acercan las elecciones, vienen las prisas, los decretos de ordeno y mando y la obra pública como siempre obrada e inaugurada deprisa y corriendo, es decir, más de lo mismo. Sólo esperamos que esa obra pública se vigile, se inspeccione, sea de calidad, cumpla con las normas de eficiencia energética, que no se paralice a mitad porque hay procedimientos que han creado inseguridad jurídica, y que, por favor, al año no tenga goteras, se levanten las baldosas, huelan los desagües o deje de funcionar la calefacción en los colegios.

Por último, miren, con este decreto podrán empezarse reformas de interiores con sólo presentar el proyecto al ayuntamiento y sin esperar respuesta; podrán empezarse las grandes obras que requieren licencias aun cuando el ayuntamiento no haya dado la licencia, ya que el silencio administrativo será un sí. Como ven este decreto se convierte en un ordeno y mando del Govern sobre las competencias de los ayuntamientos, competencias que nosotros consideramos que son más de las que aplica este decreto y por lo tanto esperamos que hayan colaborado los ayuntamientos para la

elaboración del decreto y luego no aparezcan problemas de inseguridad jurídica.

Pese a todo no nos vamos a oponer al decreto, porque las infraestructuras que ustedes han prometido, entre ellas la escuela de Caimari no puede esperar más, las familias están desesperadas, y lo mismo pasa con todas las otras infraestructuras urgentes y que están todas por hacer.

Nada más. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ballester.

Em sap greu, no havia pensat a avisar per votar. Em sap greu, no havia pensat a tocar el timbre, qualque vegada passa.

Doncs passam a la votació del decret. Votam.

Bé, dins aqueixa votació s'ha exercit el vot telemàtic per part de la diputada Sra. Silvia Tur, que és un vot a favor, ...

(Alguns aplaudiments)

...per tant són 33 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions.

El Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS ens ha demanat que es consideri com a projecte de llei. Per tant, passam a la votació que es tramiti com a projecte de llei, passam a la votació. Votam.

5 vots a favor; 29 en contra i 21 abstencions.

Doncs, com que no hi ha més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
